

38-ТЕ ЕСЕНЦИИ НА Д-Р БАХ

Общи сведения

В характеристиките на цветовете, освен ботаническите кратки описания се дават сведения и за действието и приложението на 38-те цвята на д-р Бах. Под понятието „**принцип**“ тук се разбира духовната същност на цвета, която отговаря на определени душевни качества.

„**Ключови симптоми**“ са характерните признаци на блокираното енергийно състояние, за което е необходима енергията на цветовете. Върху тях се изгражда първичната диагноза.

Списъкът на „**симптомите в блокирано състояние**“ трябва да осигури изграждането на диагнозата. Тук се дава оценка на опита на различни специалисти. Целта е да се даде широка основа за успешна дейност.

Симптомите трябва да се схващат по-скоро като тенденции, а не буквално. Съществено е да се открие действащият принцип и подходящата за случая есенция или комбинация от есенции.

Не е задължително да се обхванат Всички симптоми, за да се определи необходимият цвят. Когато принципът е точно определен, са достатъчни понякога само 1 до 3 изразени симптома, за да се обоснове изборът.

„**Потенциал в трансформирано състояние**“ е най-съществената част от описанието на цветовете. Той характеризира душевното състояние, енергийния потенциал или добродетелта, които са заложени в пациента и които той би искал да осъществи. Чрез личното участие на пациента този потенциал може от отрицателно-блокирано да премине в положително-хармонично състояние. Това е и най-важната цел на лечението.

Посочените в края на всяко описание „подпомагащи препоръки“ са се утвърдили от практиката на някои специалисти, но имат значението само на насоки за лични интерпретации.

1. КАМШИК /БУТРАК/, AGRIMONIA EUPATORIA

30-60 см високо растение, разпространено предимно по поляни, хълмове и угари. Цъфти от юни до август с малки жълти цветове върху дълги, конически стъбла. Отделното цветче прецъфтява за три дни.

Принцип: Камшикът е свързан с душевните потенциали на способността за конфронтация и на радостта. В отрицателното му състояние човек се опитва да се изолира от тъмната страна на живота и не може да интегрира жизнения опит в личността.

Когато например питаме някого, който току-що е загубил важно дело в съда, как се чувства, можем да очакваме реакция на потиснатост. Човекът от този тип обаче отговаря „благодаря, отлично“ и трябва да го познаваме много добре, за да разберем разочарованието му. Хората, които се нуждаят от камшик, показват пред околния свят само безгрижие и задоволство. Затова в практиката не е много лесно да открием отрицателното му състояние.

Човекът, който се нуждае от този цвят, е измъчван вътрешно от страхове и опасения. Това често са материални грижи, свързани с болест, загуба на пари, трудности в професията. Но този човек по-скоро би си прехапал езика, отколкото да разкаже за това. Човекът от този тип е като артист, който показва спокойно лице, докато зад кулисите се разиграва трагедия.

Характерите от типа на камшика силно се нуждаят от хармония и същевременно са много чувствителни. Те страдат от сблъсъците и дисхармонията в тяхната околна

среда и често предпочитат в интерес на мира да останат на заден план или да се пожертват. Те са изключително внимателни към околните, с надеждата да им се отвърне със същото. Поради ведрото настроение, което излъчват, те са обичани от всички. Те са ценени дори като болни, понеже преодоляват оплакванията си и с духа си повдигат настроението и на болничния персонал.

Когато този тип остане сам с мислите си, в съзнанието му изплуват проблеми, които той обикновено потиска. Понеже не желае това, той се стреми да не остава сам и се впуска в дейности и инициативи - от дискотеката до благотворителността. Твърде много от тях удавят грижите си в алкохола или потискат лошите настроения с транквилани или дроги, за да постигнат еуфория. Отрицателното състояние на този тип е подобна на алкохолното опиянение - освободено навън и вътрешно напрегнато.

Поради своята висока възприемчивост и силна разсеяност, личностите от типа на камшика рядко са последователни. В отрицателното състояние личностите се измъчват и за дребни всекидневни пропуски, като забравени телефонни обаждания, неизпратени писма, сексуални „неуспехи“. Много характери от този тип имат малки скрити пороци.

Развитието на склонността към това състояние практиците виждат в възпитание от обществено-ориентиран тип, където децата от най-ранна възраст се обучават да бъдат винаги усмихнати и учтиви. Но безспорно по-голямо значение имат заложбите.

Хората с характер от типа на камшика по-често, в сравнение с другите, са ориентирани предимно към външните изяви на личността и нито искат да мислят за вътрешните си проблеми, нито са склонни да ги излагат на показ. Външно всичко трябва да изглежда добре, дори ако вътрешно цари хаос. Казано с други думи: енергийният обмен между нивата на мисленето и на чувствата е нарушен. Често двете нива са в хронично състояние на война.

В отрицателно състояние личността попада в двойно заблуждение. Потискайки част от себе си, тя губи отчасти контакт със своето Висше Аз и не следва програмата на душата си. Вместо това действа по правила, които са предимно материални. Търсейки идеалното състояние, към което се стреми всяко живо същество, личността го търси навън, след като не може да го намери вътре в себе си. Алкохолът и дрогите изглеждат най-подходящи, но в действителност не помагат, защото вместо просветление водят до замъгляване.

След като личността се стабилизира и се подчини на своето Висше Аз, в нея се вливат укрепващите сили на нейната собствена душа. Тя получава вътрешни сили и достатъчно устойчивост срещу конфликтите на всекидневието. Тя вече не трябва да потиска отрицателните въздействия и успява да ги интегрира в съзнанието си.

В положителното състояние на камшик човек осъзнава относителността на всички проблеми и намира вътре в себе си ведрото и уравновесено състояние, което преди това е търсил навън. Той е изпълнен с истинска радост и проявява изключителните качества на характера си, като аналитичност, вътрешно равновесие, разум и дипломатически способности - за свое собствено задоволство и за радост на околните.

Цветовете на камшика често са необходими в детската практика. Децата от този тип са обикновено весели, общителни и сълзите им бързо преминават. Ако имат периоди, както всички деца, на самотност и тъга, цветовете им помагат в приобщаването към околните. Добро въздействие имат цветовете на камшика и през пубертета и юношеството, когато личността трябва да се справя с разнопосочни мисли и чувства.

При човека от този тип не се препоръчва прекалено задълбочаване в диагнозата. По-добре е да се търси свободния и проникновен разговор.

Вътрешното неспокойствие на състоянието камшик може да се изразява физически и външно - чрез гризене на ноктите, подръпване на косите, леко треперене,

пощипване или нервни раздразнения на кожата. Често е скърцането със зъби нощем. Този цвят подпомага основното лечение на наркоманите и алкохолиците, когато при тях се разпознават чертите на състоянието камшик.

Цветовете на камшика, заедно с цветовете на едногодишната хрущялка действат стабилизиращо при приспособяването към външни фактори, например когато работим на смени и ритъмът на съня трябва да се променя често или когато екипажът на самолета трябва често да сменя географските зони.

Камшик - ключови симптоми

Пациентът се опитва да скрие мъчителните мисли и вътрешното неспокойствие зад външна фасада на добро настроение и безгрижие.

Симптоми в блокирано състояние

Понеже пациентът обича да живее в мир и в добро настроение около себе си, отрицателните настроения и конфронтациите потискат душата му. Той прави много за запазване на добрите отношения и понася всякакви жертви за поддържане на вътрешното и външно равновесие. Той скрива грижите и неспокойствието под маската на хумор и ведрост и мотото му е: „усмихвай се винаги“. За него е много важно доброто външно представяне, той омаловажава проблемите си и не ги признава дори при запитване. За да избяга от мислите си, които са пълни с грижи и непрекъснато го мъчат, личността от този тип търси непрекъснато разнообразие и забава, например в киното, излетите и дейностите от всякакъв вид.

Пациентът от този тип е общителен, за да забрави в обществото вътрешната си потиснатост. Той е добрият приятел и партньор, посредникът за сдобряване и душата на настроението във всяка компания.

Понякога той посяга към алкохол, транквилати или дроги, за да преживее трудностите в добро настроение и за да отдалечи тежките мисли. Трябва да бъде винаги в движение, за да не се задълбочава в мислите си. Като болен прикрива оплакванията си и е благодарат за болничния персонал.

Той се тревожи, че не може да доведе докрай намерението си да отслабне, да се откаже от пушенето и т.н.

Децата от този тип крият болка и чувство за самотност в душата си, които обикновено бързо отзвучават при другите деца.

Потенциал в трансформирано състояние

Уравновесеност, обективност, способност за преценка; вътрешна веселост и бодрост. Личността в това състояние е заслужаващ доверие оптимист, умен дипломат и неуморен посредник за мир. Тя успява да се справи с конфронтациите в живота и им дава точна оценка. Така може да се надсмива над собствените грижи, защото осъзнава тяхната относителна маловажност. Пациентът вижда единство в многообразието.

Подпомагащи препоръки в състояние камшик

Да се свалят розовите очила и действителността да се възприема обективно. Конфликтите да се анализират, евентуално и в писмена форма и да се извличат от тях основните принципи. Да се разпознават вътрешните противоречия и да се търси връзката помежду им. Да се живее повече в дълбочина, отколкото в ширина. Да не се взимат стимулатори, животът да протича по-продуктивно, а не консуматорски. Упражненията йога хармонизират енергийната система.

Поощряващи положителното начало мисли: „Няма светлина без сянка“, „фактите трябва да се приемат обективно“, „намирам мир вътре в себе си“, „възползвам се и от тъмните страници на живота си“, „установявам връзка между различните нива на моята личност“.

2. ТРЕПЕТЛИКА, POPULUS TREMULA

Стройното дръвче, което рядко става по-високо от 2-3 метра, е доста разпространено. Мъжките висящи и по-малките кръгли женски пухкави цветове се появяват през март-април, преди разлистването.

Принцип: Трепетликата е свързана с душевните потенциали на безстрашието, превъзможването и възкресението. В отрицателното състояние на трепетлика човек е обладан от неосъзнати страхове.

Хората, които се нуждаят от трепетлика, „имат една обвивка по-малко от другите“. Разграничаването на тяхното физическо съзнание от останалите нива и особено спрямо емоционалната и астралната сфера е много фино. Освен с лични преживявания, тези нива са наситени и с множество общи образи и представи от приказки и предания, от легенди и суеверия, от ада и рая и още много други. Нивото на емоционалното и астралното се изминава на сън всяка нощ, за да се стигне до личното трансперсонално ниво, защото там се установява контактът с нашето Висше Аз, от което се черпят градивни и лечебни сили. Хората от този тип повече от другите са изпълнени денем и нощем с мисли и представи от астралното или емоционалното ниво. Те получават неосъзнати импулси, които не могат да се подредят в тяхното будно съзнание, защото източникът не е известен. Това поражда страх. „Страх от нещо неизвестно, от нещо ужасно, което може да се случи.“ Това са типичните изрази. При силно изразените форми човекът изпитва адски мъки и цялото тяло участва в страданието: треперене, изпотяване, пулсации в стомашната област. Този страх не може да се преодолее и поражда още повече страх.

Пациентите от типа трепетлика са блокирали в такива моменти в обхванатото от страх астрално ниво и не могат да установят контакт със своето Висше Аз, което би им подало живителни сили. Това състояние често се проявява със сомнамбулизъм, говорене на сън или "сънуване на кошмари". Пациентът се събужда в паника и се страхува да заспи отново. Децата от този тип са по-податливи и често искат вратата към стаята им да стои нощем отворена или в стаята да свети лампа. Те се страхуват подсъзнателно, че в противен случай представите им за „лошия дух" или за „черния човек" ще се появят в реален образ.

Много пациенти от типа трепетлика изпитват панически страх от тъмнината. И хората, които изпитват суеверен страх от окултни и магически представи, често се нуждаят от трепетлика, защото могат да станат жертва на своите магически илюзии.

Външната форма на трепетликата е добър символ за изключителната чувствителност на описания тип. Едно подухване е достатъчно, за да затрепери личността под знака на трепетликата. Този тип има необикновен усет за зараждащи се конфликти и за психически смущения у другите. Те просто регистрират всичко и при това изразходват много сили: конфликтите в службата и работата, утринната суматоха, изтощението от препълнения транспорт, страхът от хиперинфлация или от война. Но за разлика от състоянието мимолус, където страховете са точно определени и могат да се обсъждат с други хора, страховете при трепетликовия тип са неясни и неопределени. Затова е трудно да се говори за тях.

Който взима трепетлика, усеща намалението на страховете и засилването на вътрешната увереност, че зад страха има нещо по-силно и смислено, в което в крайна сметка човек намира убежище. Постепенно става ясно, че над всичко е Божият закон и божествената сила на любовта, които са по-силни от страха. Чрез тази увереност става възможно съзнателното използване на положителната енергия на трепетликата. Придобива се способност за вникване в по-фини, нематериални нива на съзнанието и да

се използват за доброто на ближния. Тази способност е характерна за добрите възпитатели, психо терапевти и психиатри.

Някои лечители препоръчват трепетликата и за допълнително лечение на алкохолици, които страдат от натрапчиви представи; също и за жени, които са претърпели изнасилване, както и за деца, подлагани на тормоз.

От трепетлика се нуждаят и хора, които участват в групови медитации, както и бивши наркомани.

Трепетлика - ключови симптоми

Неопределени, необясними страхове, предчувствия, таен страх от някакво предстоящо нещастие.

Симптоми в блокирано състояние

Необосновани чувства за страх и опасност. Внезапен страх при оставане сам или в общество. Чувство на неуютност, развихрена фантазия. Склонност към занимания с окултни явления, суеверие. Страх от преследване, от наказание, от невидима сила. Кошмарни сънища, събуждане със страх, паника; страх да заспи отново. Страх от мисли и сънища на религиозни теми, тъмнина и смърт. „Страх от страха“, но това не се споделя с никого. Колективни страхове, като страх от физическо насилие, от изнасилване, малтретиране, страх от змии, от духове и други подобни. При деца: не искат да остават сами, нито да спят на тъмно, от страх пред „черния човек“ или други подобни представи.

Потенциал в трансформирано състояние

Способност да се пренася в по-фини нива на съзнанието. По този начин е в състояние да се задълбочава в религиозните и езотерични явления. Вникване в по-висши светове на духа. Духът е поощрен от тях и започва безстрашно да ги изследва, без да се грижи за трудностите.

Подпомагащи препоръки за състоянието трепетлика

Любими занимания, свързани със земята, например работа в градината, грънчарство, печене на хляб. Да се избягва всичко, което предизвиква емоционални представи: например алкохол, продължително излагане на слънце, запознаване със съобщения за брутални събития, филми на ужаса и т.н.

Поощрения за положителна настройка: „Сърцето ми е изпълнено с надежда и сила“, „аз съм в Божиите ръце“, „оставям се да ме водят към добро“. При деца: „аз имам ангел-пазител“.

3. БУК, FAGUS SYLVATICA

Високото до 30 м дърво е известно в някои страни като „майка на гората“. Мъжките и женски цветове цъфтят на едно дърво, от април до май, едновременно с разлистването.

Принцип: Букът е свързан с душевните качества на съчувствието и търпимостта. В отрицателното на бука състояние човек реагира тесногръдо, неотстъпчиво, нетолерантно.

Всеки човек изпада понякога в отрицателното състояние на бука. Кой не е осъждал строго другите и после не е установявал, че не е бил прав?

В отрицателното на бука състояние човек е склонен към критични оценки, често от субективна гледна точка. Другите се оценяват строго, без да се вникне в положението или в чувствата им. Действа се с предубеждения и рядко човек е толкова арогантен, както в отрицателното състояние на бук.

Друга проява на отрицателното състояние е образът на строгост и педантичност, който се стреми към ред, точност и дисциплина, без да разбира, че не всички имат

еднакви способности и еднакво социално положение при стартирането си в живота. В сила е правилото: „вижда сламката в околото на другите, но не гредата в своето“. Изживяването е насочено навън и е много трудно да се осмисля преживяното. Това често се проявява със смущения в ханосмилателния тракт.

Отрицателното състояние на бука често се среща при хора, които принадлежат към дискриминирани малцинствени групи и тяхното самочувствие се накърнява от омраза, унижения, разочарования и оскърбления. Тези хора намират вътрешна компенсация, като съзнателно се изолират от другите и си изграждат собствена система от ценности, с която се поставят над останалите. Чувствата на унижение ги засягат по-малко, защото се отразяват към външния свят под формата на критика и арогантност. За защита срещу болезнените изживявания собствените чувства се потискат, а с това се ограничава и възможността за възприемане на чувствата на другите. Чрез изградените защитни механизми личността отхвърля гласа на своето Висше Аз. В нашия случай тя става критична и арогантна и по този начин проектира нежеланите чувства към околния свят.

Тези отрицателни отражения вредят не само на самата личност, но и на обществото. Оттам те отново рефлектират върху личността и могат да се проявят в редица физически симптоми на раздразнение. Личността все повече загубва, защото не може да обменя енергия както със своето Висше Аз, така и с околната среда.

Ако личността успее да излезе от ограничените си ценностни представи и да се отвори за своето Висше Аз, душевната ѝ енергия се насочва към познание и самопознание. Критичността се превръща в разбиране, непоносимостта към другите - в участие, арогантността — в истинска обич и толерантност; тази толерантност, за която д-р Бах припомня молитвата на Исус на кръста: „Господи, прости им, те не знаят какво правят.“

Когато човек е предразположен към отрицателното състояние на бука, има много основни идеи, които той може да използва: увереността, че е колелце от голямата машина, или че е малка клетка от висш организъм и само по този начин може да просъществува - само ако трепти в съзвучие със закономерностите на по-висшето същество. Като малка единица той трудно може да вникне в смисъла на общото и затова неговите категорични оценки не могат да бъдат верни.

Човекът с тези заложби трябва да разбере, че във всеки от нас се фокусират различни отражения. Затова не трябва да препращаме към другите своите опасения и защитни механизми, а по-скоро да опитаме да осъзнаем положителните влияния от околната среда. Така, вместо отчуждаване, се установява чувство на единство, сродяване на душите и хармония, което всъщност е желано дори от човека в отрицателно състояние на бук, въпреки пристрастеността му към критика. Намерим ли това чувство на единство в себе си, тогава околната среда става по-хармонична, дребнавостите вече не ни дразнят и ние все повече разпознаваме единството в многообразието.

Цветове на бука помагат да се възстанови вътрешната връзка и връзката с общото единство. Те разхлабват вътрешната твърдост и внасят в енергийната система радост, ведрост и багри. В положително състояние на бук личността става „толерантен диагностик“, Своята силна проникателност и точна преценка тя поставя в услуга на себе си и на обществото.

Разграничаване на индивидуалността при лозата, бука и изворната вода.

Лоза: вътрешна готовност за действие, иска да се наложи, принуждава. Основната отрицателна настройка на душата е стремеж към господство.

Бук: вътрешно отхвърля, съди, желае да има право. Основната отрицателна настройка на душата е нетолерантността.

Изворна вода: вътрешно държи на себе си и се изтъква. Основната отрицателна настройка на душата е самолюбието.

Бук - ключови симптоми

Пристрастеност към критика, арогантност, нетолерантност. Съди другите, без да се опитва да ги разбере.

Симптоми в блокирано състояние

Грешките на другите се виждат веднага. Не се проявява разбиране или снизходителност към чуждите недостатъци. Не може да се отнесе с разбиране към другите, защото собственият чувства са блокирани. Вечно се осъждат грешките на другите. Откриват се само отрицателните страни и слабостите, но не се, разпознава положителното. Реакциите са понякога дребнави, педантични и неподатливи. Размерът на раздразнението не съответства на причината. Вътрешна напрегнатост и твърдост. Поради критичното поведение се изпада изолация.

Потенциал в трансформирано състояние

Точна духовна преценка. Разбиране за човешкото поведение и начините на развитие на индивида. Добри диагностични способности. Толерантност в живота, разпознава се единството в многообразието.

Подпомагащи препоръки в състояние бук

Да бъде добър към себе си, за да може да бъде такъв и за другите. Йога упражнения за щитовидната жлеза и сърцето. Физическа активност срещу вътрешната неподатливост: спорт, игра, танци и т.н.

Поощряващи положителни мисли: „склучвам мир със себе си и с всички останали“, „аз съм в ближния и той е в мене“, „във всичко виждам съзидателния процес“, „аз зная, че нищо не зная“.

4. ЧЕРВЕН КАНТАРИОН, CENTAURIUM UMBELLATUM

Растението е високо от 5 до 34 см и се среща по сухи поляни, край пътища и по запустели места. Малките, червени цветчета стоят изправени на върха на растението, цъфтят през юни-август и се отварят само при хубаво време.

Принцип: Червеният кантарион е свързан с душевните качества на самоутвърждаване и реализиране. В отрицателно състояние на червен кантарион е нарушено отношението към собствената воля.

Децата със силни черти на червен кантарион често са така наречените безпроблемни деца - добронамерени, сговорчиви и приятни. Както похвалата, така и упрекът дават плод при тях. Те не създават трудности на родителите си, освен понякога, поради използването от приятелите им или ако станат — по понятни причини - черната овца на класа.

Възрастните от този тип леко попадат под влиянието на по-силни личности, които използват вродената им готовност за помощ за егоистични цели. Случай за червен кантарион е, например по-възрастната дъщеря, която остава неомъжена, понеже се грижи за болната си майка. Същото е положението със сина, който *не* следва естествените си наклонности, а остава вкъщи, за да поеме семейната фирма, отговаряйки по този начин на искането на баща си. От миналото можем да си припомним и образа на младата съпруга, която се стреми да изпълни всяко желание на разглезеното мамино синче - на съпруга си, като робски се подчинява на всяко негово настрояние; при нея червеният кантарион би бил съвсем на място.

Хората от този тип често казват безпомощно: „не мога да му откажа нищо“ или „просто не мога да кажа не“. Те по-често се оплакват от умора и изтощение, защото в

готовността си за помощ, пак са надценили възможностите си. Обикновено те не страдат от това състояние, защото не забелязват, че в служба другите пренебрегват целите на своя собствен живот. Мотивът за тяхната всеотдайност е съвсем човешкото желание за признание и утвърждаване.

В отрицателно състояние на червен кантарион великолепните добродетели на готовността за помощ, на преданата служба и отдадеността на определена задача са деформирани. В това състояние човек се подчинява безкритично като безволево същество на някоя друга личност и на нейните човешки слабости, вместо да следва повисшите принципи на собствената си душа. За това е необходимо обаче развитието на собствената индивидуалност и личност, които трябва да се изградят чрез собствената воля.

Следователно, това, което при повечето други отрицателни душевни състояния е твърде силно - отграничаването на личността, при отрицателното състояние червен кантарион е твърде слабо.

Някои лечители определят състоянието на червен кантарион като най-чувствителното от всичките 38 душевни състояния. Хората със способности на медиуми често изпадат първоначално в отрицателно състояние на червен кантарион. Тогава е налице неравновесие, понеже психическите способности временно са по-силно развити от волята. В това състояние личността е изключително чувствителна, особено към дисхармонични енергии. Тя лесно се изкарва от равновесие и е лесно уязвима, често се разболява внезапно, без да си дава сметка, че това се дължи на отрицателното състояние.

В отрицателното състояние на червен кантарион, особено в комбинация с отрицателното състояние на орех, човек лесно става жертва на по-силни духовни влияния и попада в сферата на привличане на така наречените „просветлени учители“. В екстремните случаи личността се подчинява безволево на привидно необходими закони, участва в групови обреди, може напълно да загуби индивидуалността си и да погуби неповторимите си възможности за развитие.

Енергията на червения кантарион помага да се възстанови загубената връзка със собствената воля, да се съберат в личността енергийните потенциали и да се задържат там.

В положително състояние на червен кантарион личността може да оползотвори действително своите високи добродетели. Тя може да служи на една добра кауза според своите собствени закони и разпознава разрушителните моменти, когато трябва да каже не. Вгражда се активно в групи, без да губи индивидуалността си. Така тя може временно и съзнателно да стане инструмент в ръцете на Бога за изпълнение на висши задачи.

На пациентите в отрицателно състояние на червен кантарион трябва да се обясни, че те не винаги помагат на другите, ако изпълняват безкритично желанията им, а точно обратното - така те забавят тяхното изграждане.

Интересен е въпросът, доколко отрицателното състояние на червен кантарион е едно „бягство в другите“, за да се отложи собствения процес на съзряване, при който трябва да се усвои способността да се прави анализ и да се взимат решения.

Когато след продължително и изтощително боледуване волята за самоизграждане е отслабнала, червеният кантарион дава нови сили на духа и тялото.

Разграничение на податливостта към въздействие в състояние на повет, червен кантарион, вилмотова цератостигма и орех:

Повет - податливост към въздействие, понеже не се интересува от моментните обстоятелства и мислите му са някъде далеч.

Червен кантарион: податливост към въздействие, понеже поведението му е много

отворено, а собствената боля е твърде слаба.

Вилмотова цератостигма: податливост към въздействие, понеже не се доверява на собствената преценка. Интуицията не може да се прояви.

Орех: податливост на въздействие във фаза на странстване, понеже новото местопребиваване на духа още не е достатъчно стабилизирано.

Червен кантарион - ключови симптоми

Слабост на собствената воля, свръхотзивчивост към желанията на околните, с добротата му се злоупотребява, не може да отказва.

Симптоми в блокирано състояние

Слаба реализация, пасивност, слаба боля, добронамереност, угодливост, унижителна сервилност. Следва желанията на другите, а не своите собствени, отгатва очакванията на близките и не може да не ги изпълни. Остава се да бъде подведен, за да угоди, до степен на самоотричане. По-скоро роб, отколкото съзнателен помагач.

Подчинява се на игото на друга егоистична личност: родители, съпруга /съпруг/, началник и т.н. Остава се да бъде убеден в нещо, което всъщност не желае. Околните лесно го използват. Ниско самочувствие, оставя се да го водят, възприема несъзнателно жестове, възгледи и мнения от по-силните личности, обикновено изглежда уморен, блед и отпуснат. Не защитава интересите си, дава повече, отколкото се простират възможностите му. Подложен е на опасност да опропасти живота си.

Децата силно се влияят от похвали или укори.

Потенциал в трансформирано състояние

Казва докогато е необходимо, но знае да каже и не, когато това се налага. Включва се пълноценно в обществото и колектива, но запазва своята индивидуалност. Работи в полза на другите незабележимо и умно, по свое вътрешно убеждение. Посвещава живота си на действителна цел.

Подпомагачи препоръки за състоянието на червен кантарион

Преди всяко решение да си постави въпроса: „какво искам всъщност да направя?“ и при всяка молба или искане на околните да преценява, какви са истинските им мотиви.

Поощрения за положителна настройка: „Само аз лично съм отговорен за развитието си“, „моите задачи са заложили в самия мене“, „изяснявам си нещата все по-точно и ясно“, „аз запазвам своята индивидуалност и се застъпвам за потребностите си“.

5. ВИЛМОТОВА ЦЕРАТОСТИГМА, CERATOSTIGMA WILLMOTTIANA

Това растение, което е високо около 60 см и произхожда от Хималаите, е разпространено в Европа като градинско цвете. Цветовете му са тръбести, бледо сини и се събират през август-септември.

Принцип: Цератостигмата е свързана с принципа на вътрешната сигурност на вътрешния глас, интуицията. В отрицателното състояние възникват трудности в личната точна преценка, без това да се осъзнава. Решението е обосновано интуитивно, но рационалното мислене не го допуска, а го заменя с различни възприети аргументи и модели на поведение. Това, което е отгатнато точно чрез вътрешния глас, не може да се превърне убедено в практика. Това води до несигурност в решенията и до недоверие спрямо собствената интуиция.

Дисхармонията на цератостигмата се дължи на нежеланието на личността да приеме ролята на Висшето Аз. Вместо това се търси отговор във външния свят често в удобни теории, учения или мнения на личности от съвсем друг тип.

Хората, които се нуждаят от цератостигма постоянно досаждаат на околните със своите проблеми и грижи. Типични употребявани от тях изрази са: „какво би направил на мое място?“, „зная това със сигурност; но все пак не бих искал да се осланям на него“; „не вярвам това да е толкова просто“.

Много хора в състоянието на цератостигма изобщо не осъзнават колко обширни познания имат. Затова те трупат все повече знания, но не ги използват за работа.

По този начин те не могат да натрупат собствен опит в живота, а с това се лишават от сигурност и увереност в собствената преценка.

Хора, които безкритично се подлагат на различни модни диети, се намират в отрицателно състояние на цератостигма. Те си вредят, въпреки познанията си и често изглеждат ограничени или глупави в очите на околните.

Който използва цератостигма, започва по-добре да разбира вътрешния си глас. Той се чувства щастлив, че изведнъж всичките му познания са налице в решителните моменти и му помагат в решенията, диагнозите, преценките и тълкуванията. Често се поражда и силното желание да сподели с другите тези познания.

Положителната страна на енергията на цератостигмата е поведение на спокойна увереност в собственото решение, което не може да бъде разколебано от чужди аргументи.

Лечители съобщават, че цератостигмата често поощрява сънищата и помага за запомнянето им.

Състоянието на цератостигма често се съчетава със състояние на едногодишна хрущялка или на червен кантарион.

Често причините за състоянието на цератостигма се крият в ученическите години, когато поради високите изисквания на обучението при много хора се потиска развитието на интуицията.

Цератостигма - ключови симптоми

Недостатъчно доверие в собствената интуиция.

Симптоми в блокирано състояние

Недоверие в собствената преценка, постоянно се търси съвет от други. Словоохотливост, прекъсване на събеседника с изнервящи въпроси. Преповеряване в чуждото мнение. Повишен глад за информация, която се трупат, но не се използва. Собствената преценка става несигурна от мненията на околните, въпреки личното убеждение. Взетото решение се подлага на съмнение още в следващия момент. Търси се потвърждение от авторитети. Личността изглежда на околните ограничена и глупава. Пациентът се стреми към това, което е на мода, склонен е да подражава на другите. Децата са колебливи и несигурни.

Потенциал в трансформирано състояние

Интуитивен, склонен към вдъхновение, любопитен, жаден за знания. Добре разбира, осмисля и прилага информацията. С радост споделя познанията си. Добре координира абстрактното и конкретното мислене. Води се от вътрешния си глас отстоява решенията си. Действа разумно и мъдро.

Подпомагачи препоръки

Дихателни упражнения за установяване на контакт с центъра. Допир с природа - тихо медитиране на открито.

Положителни мисли за програмиране: „Вътрешният глас ми говори и аз се вслушвам в него“, „следвам първите си импулси“, „само аз мога да реша, кое е добро за мене“, „доверявам се на това, което ме боди отвътре“.

6. ДЖАНКА, PRUNUS CERASIFERA

Дървото е високо 3-4 метра и е доста разпространено.

Цветовете са чисто бели и са малко по-големи от тези на глога. Цъфтят през март-април преди разлистването.

Принцип: Джанката е свързана с принципа на откритостта и спокойствието. В отрицателно състояние на джанка личността се опитва да потисне принудително духовния процес на изграждане.

Отрицателното състояние на джанката е твърде крайно, то или се осъзнава напълно или протича на полусъзнателно ниво. Хората, които осъзнават отрицателното състояние на джанка казват: „имам вътрешното чувство, че седя върху буре с барут и всеки момент мога да хвъркна във въздуха" или „за мой ужас в съзнанието ми се поражда мисли за насилие, като например да грабна нож и да пробода жена си в гърба".

В отрицателното състояние на джанка човек се страхува да не „превърти", да не загуби самоконтрол или да не полудее. Нервите са опънати до крайност, човек усеща в себе си бомба със закъснител, страхува се, че ей сега ще избърши нещо ужасно, за което после ще съжалява цял живот. Осъзнава се възникването на разрушителни сили, които ме могат да бъдат контролирани.

Участници във войните съобщават за отрицателни състояния на джанка след дълги дни под барабанен огън в окопите или след пленяване и унижителни продължителни разпити. В такива случаи личността е толкова унижена, че просто иска да се предаде. В тежките случаи съществува опасност от самоубийство. Символична картина на това състояние е средновековният образ за „изкушението на Св. Антоний", където силите на ада се опитват да победят светеца.

От психологическа гледна точка причината за отрицателното състояние на джанка се крие в страха от загубване на вътрешния контрол над себе си. Човек се опитва да потисне образи от подсъзнанието, които не би могъл да понесе. Езотериците допускат възможността за въздействие на карма чрез злоупотреба със сили от други форми на съществуване.

Друга интересна езотерична мисъл във връзка с нарасналата честота на състоянието джанка в днешно време е, че все повече фини и неясни души се въплъщават на тази планета, обхваната от хаос, експлоатация и отравяне. Конфликтът между тяхната същност и фина структура от една страна и отношенията в околната среда - от друга, довежда до хронично състояние на джанка, което при тези, в повечето случаи млади хора, се проявява външно чрез напрегната разсеяност.

В процеса на духовното развитие може да се стигне до отрицателни състояния на джанка преди взимането на важни решения. В съзнанието нахлуват размиващи и разрушителни представи, без да се стига до описаните по-горе екстремни чувства.

В отрицателното състояние на джанка личността се е откъснала напълно от водачеството на своето Висше Аз. Затова тя не може да се справи с по-значителните сили, които се зараждат в нея. Тя реагира със страх, отсъства разбирането на закономерността, че при всяко духовно изграждане се активират не само положителните изграждащи сили, но и тяхната противоположност - отрицателните сили на разрушението. Личността се опитва със страх да задържи тези сили в подсъзнанието, но натискът поражда противодействие.

В момента, когато личността се подчини на водачеството на своето Висше Аз, тя излиза от хаоса и тъмнината и навлиза в светлината на своето истинско утвърждаване, към все по-висше познание. Освобождават се огромни енергийни резерви и така става възможно да се понесат вътрешните и външни противоречия, които съсипват други личности. Пример за положително състояние на джанка са хората, които са преминали през „ада на войната" или са прекарвали десетилетия в лагери, без това да съсипе личността им.

В положителното състояние на джанка човек може да се потопи дълбоко в своето подсъзнание и да извади оттам натрупаните познания и представи, за да ги осъществи на практика. Личността може спокойно и уверено да борави с големи сили и да направи гигантски крачки в развитието си.

На практика положителното състояние на джанка настъпва понякога още при първото приемане на есенцията.

Отрицателното състояние на джанка не винаги се открива лесно по външни признаци. Екстремните състояния често се проявяват в привидно спокойствие, съчетано с леко втрещен, немигащ поглед.

Джанката се прилага с успех при деца с нощно напикаване. Те се контролират през деня толкова силно, че едва през нощта, когато отпадне съзнателния контрол, дават път на страховете си, изразяващи се със спонтанно пускане на урина.

Джанката е подходяща за пациенти, които са лекувани за натрапливости, налудни идеи и психози, и се страхуват да не попаднат отново в болницата; подходяща е и за хора, обладани от мисъл за самоубийство.

Преди да препоръчаме на такива пациенти джанка трябва да се уверим, че те се лекуват от лекар-специалист. Лекарите съобщават, че джанката успешно подпомага лечението при болестта на Паркинсон и при други подобни неврологични заболявания. Добър подпомагач ефект е установен и при лечението на наркоманиите.

Разграничение на страховите състояния при желтак и джанка:

Обикновен желтак: силен страх при точно определени обстоятелства. Страхът се демонстрира външно.

Джанка: страхът от собствените подсъзнателни конфликти се задържа, колкото е възможно повече вътрешно. Пациентът се стреми да скрие страха.

Джанка - ключови симптоми

Страх от: „вътрешно превъртане“, загуба на разум, „душевни къси съединения“, необуздани темпераментни изблици.

Симптоми в блокирано състояние

Чувство на душевен застои, борба за себевладение, отчаяние, предчувствие за предстояща нервна криза. Страх да не направи нещо ужасно против волята си. Въпреки нормалната психика възникват импулси към насилие. Страх от неконтролируеми душевни сили, от полудяване, от изпращане в болница. Чувство, че седи върху буре с барут. Желание да свърши с всичко, налудни и натрапчиви идеи. Изключително вътрешно напрежение и сковане, изразяващо се в непрекъснато ходене напред-назад и в принудително самонаблюдение. Внезапни, неконтролируеми изблици на ярост, особено при деца - те се хвърлят на пода, удрят главата си в стената и т.н. Родителите се страхуват, да не би да накажат детето незаслужено или да не го малтретират.

Потенциал в трансформирано състояние

Кураж, сила, спонтанност. Потапяне дълбоко в собственото подсъзнание и извличане на придобит опит и познания за реализиране в живота. Големи душевни силови резерви. Може да устои на големи физически и психически издевателства, без да пострада психически. Трупа познания от духовната сфера, разпознава целта си в живота и може да прави гигантски крачки на развитие.

Подпомагачи препоръки за състояние на джанка

Да събере смелост за отваряне и за действие. Скокове във вода от триметровия трамплин. Внасяне в живота на спонтанност и елементи на игра. Упражнения йога за хармонизиране на щитовидната жлеза.

Поощрения за положително програмиране: „освобождавам старите представи“, „разполагам със силите си“, „оставям да ме води моето вътрешно чувство“, „изпълнявам целта на живота си“.

7. ПЪПКА ОТ КОНСКИ КЕСТЕН, AESCULUS HIPPOCASTANUM

Декоративното дърво е познато на всички и освен пъпките, които под лепливия слой от 14 ципи крият цветовете и листата, се използват и цветовете (виж т. 35).

Принцип: Пъпката от конски кестен е сбързана с душевните потенциали на учението и материализацията. В отрицателно състояние на кестенова пъпка човек трудно съгласува вътрешния свят на мислите си с материалната действителност.

В отрицателно състояние на кестенова пъпка човек е склонен да прави винаги една и съща грешка и цял живот не е в състояние да се поучи от това. Например една жена купува винаги розови блузи, въпреки, че многократно е разбрала, че това не ѝ подхожда. Тя има вече пет такива блузи в гардероба си и никога не ги облича. На въпроса защо постъпва така отговаря смутено: „наистина не зная, смешно е, но този цвят винаги ме

привлича...”.

Подобен е случаят с мъжа, който винаги общува със своенравни, червенокоси жени, въпреки, че те не му подхождат по темперамент и характер. Когато го запитат, не е ли възможно да направи друг избор, той отговаря наивно: „и аз се питам същото, но нещата винаги се объркват”, след което веднага повтаря грешката си.

Хората в състояние на кестенова пъпка не напредват външно, понеже вътрешно се движат с ракетна скорост. В главата си те често са две крачки по-напред, отколкото в действителността. Те приличат на човека, който пише книга и още при първите една-две глави започва да съставя планове за втора и трета книга. По този начин става много съмнително, дали книгата му изобщо ще бъде дописана до края.

В отрицателното състояние на кестенова пъпка човек трудно прави оценка и не може да използва опита си за бъдещето. Повтарянето на нови и нови опити и заблуди го вкарва в задънена улица. При това тези хора често пъти не страдат от оформилото се положение на нещата.

В живота може да се случи тези хора да боледуват физически, с периодични повторения, например от пристъпи на мигрена, които се появяват винаги при едни и същи спорове на една и съща тема с определен партньор. Друг пример е язвата на дванадесетопръстника, която точно, като по часовник, се обажда при определени професионални стресови обстоятелства. „Какво да се прави”, примирява се пациентът в отрицателно състояние на кестенова пъпка и си купува пак хапчета, вместо да се опита да промени професионалната ситуация. Човек в това състояние прилича на състезателен кон с капаци на очите, който винаги тича срещу едно и също препятствие и се спъва в него. Отвън това изглежда като част от филмова лента, която непрекъснато се повтаря. Действие няма, развитието е спряло, филмът може да продължи само ако жокеят слезе от коня и разгледа препятствието, за да прецени, какбо може да се направи по същество. В момента, в който той направи изводите си, препятствието е преодоляно без проблеми и действието във филма може да продължи.

Външният наблюдател понякога има чувството, че хората под знака на кестеновата пъпка бягат сами от себе си и си налагат да не се занимават с миналото си и изобщо с живота си. Така те губят опита от миналото и остават винаги с празни ръце. Те не намират опора за решенията си, да не говорим за обобщени принципи, върху които биха могли да изградят бъдещето си.

Изглежда така, като че ли личността се противопоставя по детски на своето Висше. Аз, не признава водещата му роля и понякога просто отхвърля уроците на живота. Така тя се отдалечава с упоритостта си от същинския енергиен процес. Тя принудително

следва своя собствен път вместо да се открие и да се остави да бъде носена от по-висшето енергийно явление.

В отрицателното състояние на кестеновата пъпка човек трябва да се научи да плува с рибното ято напред, срещу течението, вместо да кръжи някъде по средата, като в малък собствен аквариум. Човек трябва да разбере, че без миналото не може да навлезе в бъдещето, защото то е само отражение на миналото, а същинското развитие се осъществява днес, в настоящето. Затова не можем да избягаме от миналото си, то винаги и отново ни напомня за себе си.

Състоянието на кестенова пъпка изглежда е твърде младежко енергийно състояние. И в действителност, кестеновата пъпка доста често се прилага за лечение на деца.

Деца от този тип правят впечатление на разсеяни и невнимателни, но без да блуждаят с мислите си, в мечти и фантазии, както децата от типа на повета. Те просто не забелязват много неща, затова например забравят редовно сандвича си за училище и затова написват погрешно при диктовките винаги едни и същи думи; така те изостават от нивото на своите съученици. „Детето малко изоставя“, казват родителите и не забелязват, че то в момента живее в съвсем друго време и пространство. То не може да координира вътрешния си живот, протичащо отчасти в по-висша сфера на трептения, с честотата на трептения на околната среда. С опитите си да върнат принудително детето в „нормалната“ реалност, родителите постигат обратен резултат: то става още по-несигурно, реагира несръчно и външно изглежда глупаво. Ако родителите прекратят натиска си и се опитат да попаднат в съзвучие с честотата на трептенията на детето, то това трябва да стане в неговото пространство. Тогава дарбите на детето ще се развият по неговите собствени закони и, както показва опитът, то в кратко време прави бързи крачки на развитие.

Пъпката от конски кестен помага за по-доброто координиране на вътрешната мисловна дейност с материалните предпоставки на действителността. Човек научава бавно, но сигурно да наблюдава явленията, спокойно и без притеснение. Той започва да извлича полза за бъдещето от своя собствен опит и от опита на другите. Той съумява да гледа на себе си от известно разстояние и да се преценява така, както го преценяват другите хора. Така той създава предпоставките за натрупване на жизнен опит и за придобиване на вкус към живота.

Пъпка от конски кестен - ключови симптоми

Правят се винаги и отново едни и същи грешки, защото опитът не може да се осмисли и от него не може да се извлече поука.

Симптоми в блокирано състояние

Извада се винаги в едни и същи затруднения, водят се все същите спорове и т.н. Поуките от живота се натрупват много бавно поради липса на интерес, равнодушие, липса на наблюдение или вътрешна пасивност. От собствения опит се извлича малко полза, той не се осмисля. Търси се нещо ново, преди да се изпита вече усвоеното. Въобще не се стига до идеята, да се използва чуждия опит. Понеже човек в мислите си е винаги избързал с две крачки напред, то той реагира в сегашната ситуация невнимателно, нетърпеливо или незаинтересовано.

Човек има чувството, че управлява автомобил с прекъсващ мотор.

Пациентът оставя у другите впечатлението, че е безотговорен и наивен, че се учи бавно и с прекъсвания, че е със забавено развитие.

Това състояние може да се съпровожда от периодически физически заболявания, например мигренозни пристъпи, периоди от засилено акне, други пристъпни заболявания.

Потенциал в трансформирано състояние

Вътрешното превключване става лесно, учението протича леко.

Духът е жив и бодър, учи се и чрез наблюдение върху поведението на другите. Събитията в живота се следят внимателно, особено точно се наблюдават отрицателните явления и собствените грешки. Вниманието е насочено винаги в настоящето и всеки опит служи за вътрешно обогатяване. От ежедневния опит се извлича най-доброто. Човек разглежда себе си и своите грешки от известно разстояние, от гледна точка на околните.

Подпомагащи препоръки за състоянието на кестенова пъпка

Всяка вечер да се прави вътрешен анализ на изминалия ден: „какво ново научих днес?“, „какво трябва да направя по друг начин следващия път?“

Работа със земя, например градински дейности, грънчарство и други.

Поощрения за положително програмиране: „от всеки опит научавам нещо ново“, „все по-рано отгатвам какво ще ми се случи и все по-добре предугаждам възможните грешки“, „виждам нещата такива, каквито са в действителност“, „вътрешното ми спокойствие ме държи в настоящето“.

8. ЦИКОРИЯ / СИНЯ ЖЛЪЧКА / CICHORIUM INTYBUS

Високото до 90 см, разклонено растение е доста разпространено по каменисти и тревисти терени, угари, край пътища, по пясъчливи почви. Звездовидните, ясносини цветове се отварят само по няколко наведнъж. Те са много чувствителни и увяхват веднага след събирането.

Принцип: Цикорията е свързана с душевните потенциали на майчинството и всеотдайната обич. В отрицателното състояние на синя жлъчка тези качества преминават в егоизъм.

Пример: На семейното тържество деветгодишната дъщеря приема гостите, облечена в нова рокля и изглежда много добре с русите си коси. Гостите ѝ отдават нужното внимание и тя се чувства като филмова звезда между тях. Но постепенно възрастните се увличат в своите разговори и вниманието към нея намалява. Тя се опитва да се задържи в центъра на интереса, като сервира и се движи от група на група, но не успява много. Когато в 12 часа майката иска да я изпрати в леглото, та се държи невъзпитано, избухва в плач и с това отново привлича вниманието на гостите върху себе си. Това е типичното поведение на детето от типа на цикорията.

Много деца се нуждаят от цикория. Още от люлката те се стремят да привлекат вниманието на околните върху себе си с плач. Те реагират остро, ако ги оставим сами. Когато пораснат и плачът вече не помага, те прибегват до други трикове - служат си с всички средства: от ласкателството и прекомерното послушание, до симулирането на болести, до малки изнудвания, като например „ще напиша домашните си работи, ако утре ме освободите от гимнастика“.

Цикорията олицетворява отрицателно душевно състояние, което не може да остане незабелязано и при което околните винаги са въввлечени енергийно. То се среща и при двата пола, както и във всички възрасти и във всички случаи на преден план излизат стремеж към влияние, претенции, упоритата привързаност към идеи, предмети и чувства.

Наблюдавайте, например как двама прочути тенори общуват на някой прием. Те са външно подчертано дружелюбни, колегиални и дори особено разположени. Но в тях личи малкото Аз, което ревниво дебне, дали другият няма да получи повече внимание и симпатии. И това е типичен случай на цикория.

Хора в отрицателно състояние на цикория имат силно подчертано поведение на очакване. Често отдалеч им личи, какво искат. Класическият пример на отрицателното състояние на цикория е поведението на „свръхмайката“, която обвързва децата си с

невидими пипала към себе си. При слабоволевите деца това може да има отрицателни последици за цял живот, В постоянните си грижи за всичко, което се отнася до семейството ѝ, а и до кръга на познатите ѝ, тя се намесва във всичко, организира, насочва и командва като маршал на бойното поле. Винаги нещо поправя, предлага или критикува. Мотото ѝ е: „казвам това само за твое добро“.

Характерите от типа на цикорията охотно се разпореждат с чувствата и живота на своите близки, изпитвайки известна гордост от това. Майките от този тип всъщност се чувстват добре само в кръга на „своите малки“ и техните, вече порядъчно възрастни деца, трябва редовно да присъстват на празниците, а ако проявяват нежелание се телефонира дотогава, докато се съгласят.

Не за всички деца е лесно да се освободят от тази заробваща майчина любов. Някои синове, а и техните семейства, остават десетилетия под нейното влияние и пропускат важни стъпки и възможности в живота си. Ако някое дете въпреки всичко намери сили да се освободи, майката от типа на цикорията открито изразява разочарованието си: „и това след всичко, което съм направила за него“.

Въпреки примера с всеотдайната майка, не трябва да мислим, че отрицателното състояние на синя жлъчка се среща по-рядко при мъжете. Така например, едва ли съществува юрист, който да не е в това състояние.

Зад всяко състояние на цикория се крие дълбока душевна неудовлетвореност, вътрешна празнота и чувството, че тази страдаща личност никога не е била желана и никога не е била обичана истински. Не рядко зад това състояние стои прекарано без обич детство. Някои описват това чувство като черна дупка или буре без дъно, които всякога и отново трябва да се пълнят с внимание, признание и самоутвърждаване. Тази потребност се задоволява при отрицателното състояние на цикория с използване на силна воля и манипулативна сръчност. Понеже в това състояние на празнота личността не може да дава обич, тя страда от вътрешна несигурност и от най-различни страхове от въображаеми загуби. Ако все пак, въпреки липсата на чувства, се активират положителни емоции, те принудително имат характер на инвестиция: „аз бих те обичал, ако...“. Една английска специалистка по методите на д-р Бах изразява отрицателното състояние на цикория като: „изискващата майка“ (за разлика от отрицателното състояние на калуна - „изискващото дете“).

При хората от типа на цикорията има потенциал от голяма вътрешна сила и истинска способност за обич. Те могат да се събудят, ако личността е готова да направи обрат.Тя трябва да разбере, че черната дупка може да се запълни само от бликащия вътре в нас избор на любов, който непрекъснато струи от душата ни. Когато хората от този тип започнат да служат безкористно на другите, следвайки поривите на душата си, те усещат бликането на избора на божествената любов и изпълването си със сила и сигурност. Тогава вече не е нужно да принуждават другите към внимание и благосклонност - те идват от само себе си. И тези отношения остават постоянни, защото изворът вътре в душата остава неизчерпаем.

Самият д-р Бах сравнява положителното състояние на цикория с първичния тип на майката, с потенциала на „всеобщото майчинство“, който е заложен във всеки човек в латентно състояние, независимо от пола. Езотериците допускат хипотезата, че големият брой хора в отрицателно състояние на цикория се дължи, на това, че този тип на майката е изключен от съзнанието и там остава само представата за „девата“, която е възпльтена, например в Дева Мария.

В положителното състояние на синя жлъчка голямата майчина енергия може да бъде много полезна и самоотвержена, без да очаква отплата или да я изисква вътрешно. Тя излъчва топлина, доверие и сигурност, чрез които околните се чувстват защитени.

В практиката обикновено се натъкваме на майчини проблеми при състоянието на

цикория, съпровождано от множество физически признаци, като например болестни явления на задържане, натрупване на енергия в долните части на тялото, физически симптоми на емоционално и душебно отравяне. В древния Египет синята жлъчка е смятана за чернодробно лекарство.

Синя жлъчка - ключови симптоми

Собствени тенденции на личността, която свръхмерно се намесва във всичко и манипулира отношенията. Тя очаква от околните пълна преданост и подчинение и се изпълва със самосъжаление ако не постигне желаното.

Симптоми в блокирано състояние

Самолюбие, властолюбив, прекомерни изисквания. Зорко се бди за нуждите, желанията и развитието на семейството и на кръга от приятели. Винаги се правят забележки и предложения. Свръхзастраховане, не се прави нищо, без да се прецени каква ще е личната полза. Обичта е свързана с налагане на изисквания и условия. За постигането на определена цел се търсят предимно околни пътища. Използват се манипулации и дипломатически средства, понякога много тактични. Изнудване чрез чувствата, поддържане на преминали в течение на времето връзки, като например майка-дете или годеница-годеник и т.н. Опрощаването и забравянето не са качества на това състояние. Страх от загуба на приятели, връзка или собственост. Чувство на самосъжаление - „никой не ме обича“, на отхвърленост, измаменост, оскърбеност. Преувеличено обрисуване на „нещастното състояние“. Бягство в болестта; за да се събуди съчувствие или придобие влияние.

Ако очакванията на личността в това състояние не се изпълнят, следва реакция на гняв и се взима позата на мъченик. Плач поради неблагодарността на околните, сметка за това „какво ми дължат“.

Децата в това състояние изискват непрекъснато внимание от страна на околните към себе си.

Потенциал в трансформирано състояние

Първичният тип на „вечната майка“. Истинска обич и преданост към околните, дарява без да очаква или изисква отплата. Топлина, благоразположение, фин усет. Чувство на лична защитеност и сигурност, което предава и на околните.

Подпомагащи препоръки за състоянието на цикория

Физически упражнения за отпускане, масажирание, дихателни упражнения за хармонизиране на сърцето.

Мисли за положителна настройка: „давам, без да изисквам“, „давам свободен път на това, което задържам в себе си“, „уважавам границите на всяка индивидуалност“, „черпя от пълноценното“, „намирам сигурност в себе си“, „отварям божествения избор в себе си“.

9. ПОВЕТ, CLEMATIS VITALBA

Увивното растение се среща на варовите почви, между храсти и л края на гората. Височината му достига до 12 м, дебелината на стъблото е 2-3 см. Цъфти от юли до септември с уханни, бяло-зеленикави до сметанено бели цветове. През есента плодчетата с дълги власинки образуват влакнести пухчета.

Принцип: Поветът е свързан с душевният потенциал на творческия идеализъм. В отрицателното състояние на повет личността участва копкото се може по-малко в реалния живот и се затваря в свой собствен свят от фантастични представи.

Един пример: Срещаме на улицата малката дъщеря на съседите. Тя гледа замечтано някъде далеч, без да ви забелязва. Това е типично за повета. Така е и с нашия

деветгодишен хлапак, но духът му е в ролята на командир на междузвезден кораб. Също и известната цигуларка от съседната улица, която е малко безпомощна пред всекидневните проблеми.

„Наистина ли?“ и „Не може да бъде!“ са чести стереотипи в изразяването на хората в състояние на повет. Това показва, че те всъщност не се интересуват от това, което им казвате, защото са някъде далеч с мислите си. Те са скитници между звездите. Действителността никога не е особено привлекателна за тях, затова те винаги когато това е възможно се оттеглят във въздушните кули на своята фантазия. Когато трябва да се вземе някакво важно решение те често смайват близките си с крайно нереалистични предложения или се отдават на неосъществими илюзии.

В отрицателно състояние на повет личността отдава малко значение на физическата реалност. Затова разполага с малко енергия на физическо ниво, което се отразява на тялото и поведението. Този, който много се нуждае от повет, често се оплаква от студени крака и ръце и понякога усеща главата си празна. Паметта му не е силна и той има затруднения с подробностите.

Например той отива в кухнята, блъска се в стената поради лошо ориентиране и забравя за какво е отишъл там.

Човекът от типа на повета предпочита да се занимава вътре в себе си със свои представи, вместо да взема участие в живата действителност; така той може да получи постепенно смущения в зрението или слуха. Поради своята занесеност той е застрашен от улични злополуки. Хората от този тип спят продължително и дълбоко, заспиват при гледане на телевизия, при слушане на доклади или на неделната проповед. Техният интензивен вътрешен живот не оставя много място за концентрация, те винаги изглеждат малко унесени и истински бдителни те не са никога.

Ние никога не можем да видим човека в състояние на повет възбуден, защото той изразходва по-голямата част от психическата си енергия във вътрешните нива. Той рядко проявява страх или агресия. Понякога той реагира със същото дразнещо безразличие както на доврата, така и на лошата новина.

Ако човекът от типа на повета се разболе, лекарят има трудности с него, защото инстинктът за самосъхранение при такива личности е слаб, а с това и стремежът им към оздравяване.

Понякога се създава впечатлението, че пациентите от типа на повета нямат нищо против да напуснат този свят, навярно за да се съберат в отвъдното с любимия си човек. Не напразно д-р Едуард Бах нарича състоянието на повет „учтива или фина форма на самоубийство“. Романтичната вълна от стремеж към смъртта през деветнадесетото столетие беше един точен израз на отрицателното състояние на повет.

Хората под знака на повета често разполагат с по-големи творчески дарби, отколкото средния човек. Затова често ги срещаме в професии, където се произвеждат мечти и сънища - например в модата, филма и печатното слово. Ако творческите им възможности не се осъществят, почти автоматично се стига до отрицателно състояние на повет, в което творческата енергия се проявява в преувеличена романтичност, ексцентричност или всевъзможни изкривени представи.

Много от хората в отрицателно състояние на повет се надяват на по-добро бъдеще, в което най-после да постигнат истинските човешки идеали, точно както днес много хора очакват тоталната катастрофа, с надеждата, че след нея ще настъпи „златната ера“. Но личността в това състояние не осъзнава, че всяко бъдеще се изгражда в настоящето и че в тази задача всяка енергия, разум и сърце са планирани от Висша Сила. Изчакването вреди не само на собствената личност, но и на общата идея на земното съществуване.

Ако личността се заеме със своята истинска задача, тя все повече и повече разбира

истинските взаимоотношения между физическия и духовен свят и по-дълбокия смисъл на явленията. С това техният живот става с всеки изминат ден по-интересен.

Положителната енергия на повета се наблюдава у хора, които държат под контрол богатата си фантазия, и насочено я пренасят в материалния свят, като го обогатяват чрез красотата и чувствителността на мислите си, действайки като хора на изкуството, лечители и практики-идеалисти.

Поветът може да служи за продължителна употреба, но може да се прилага и при преходни душевни и физически състояния, при които съзнанието е обзето от радостите, тъгата или физическите затруднения на действителността.

Типичните представители на повета понасят употребата на невролептици, дроги и липсата на сън по-зле от средния чобек. Някои лечители използват повет, за да предотвратят развитието на инфекции, засилвайки чрез него връзката между физическото тяло и неговите извънтелесни нива.

Поветът, заедно с други цветове по д-р Бах, е подпомогнал зачеването при съпругески двойки, чието безплодие не се е дължало на органични причини.

Повет - ключови симптоми

Сънуване през деня. Винаги далеч с мислите си. Твърде малко внимание за това, което се случва наоколо.

Симптоми в блокирано състояние

Някъде другаде в мислите си, изолираност, невнимание, разсеяност, сънуване с отворени очи. Липса на интерес към настоящето, Живее в света на фантазията си. „Скитник между звездите“, не се чувства удобно в действителността. Фантазията заема много пространство в живота му. Типичен поглед: от далечината и в далечината, „очи от приказките“. Изглежда заспал, никога съвсем бодър. Реагира с еднакво безразличие както на добри, така и на лоши новини. Рядко проявява страх или агресия, защото никога не е изцяло в настоящето. Изглежда безжизнен, често подчертано блед, със студени ръце и крака и чувство на празнота в главата. Понякога има усещането, че е под лека наркоза. Нуждае се от продължителен сън, обича да дреме, понякога в твърде неподходящо време. Лесно се дезинтересира, има склонност към колабиране. Слаба координация на движенията, лесно проявява несръчност, блъска се. Слаба памет, особено за подробности, понеже му липсва интерес. Склонност към смущения на зрението и слуха, понеже очите и ушите му са „обърнати“ навътре. При заболяване не се стреми към бързо оздравяване, защото има слаб инстинкт за самосъхранение. Сравнително трудно прави разлика между фантазия и действителност. Често има неосъществени творчески дарби, често това са хора с художествени заложби, които работят прозаични професии, за да преживяват.

Потенциал в трансформирано състояние

Светът на мислите е овладян и черпи от действителността всекидневно нови стимули, понеже разбира връзката между различните светове и техния дълбок смисъл. Творческото начало се превръща целенасочено във физическа реалност, например като писател, артист, художник и т.н.

Подпомагащи препоръки

Упражняване на творчески любими занимания, при които неосъщественият творчески потенциал се преобръща в материя, например тъкане, рисуване и т.н. Теоретични и практични занимания с принципа „както отвътре, така и отвън“..

Йога упражнения за укрепване на етерното тяло.

Пребиваване на слънце и на светло.

Положителни мисли за програмиране; „Все повече разбирам зависимостта; между вътрешния мир и външния свят“, „моята задача трябва да се осъществи в конкретното настояще“, „поддавам се на

вдъхновението и превръщам идеите си в действителност", „участвам изцяло в играта".

10. КИСЕЛИЦА, MALUS PUMILA

Това е подивяло ябълково дърво с широка корона, високо до 10 метра. Среца се на рядко между други дървета и храсти. Цветните листчета са розови отвън и бели отвътре. Цъфти през май.

Принцип: Киселицата е свързана с реда, чистотата и съвършенството. В състояние на киселица често изпадат хора, които прекрасно знаят в какво състояние трябва да бъдат тялото и душата им, както и всичко, което ги заобикаля: безупречно. Всичко, което се отклонява от тези идеални, но много лични представи за чистота, ги обърква и им тежи. То ги прави тъжни, понякога отчаяни, а в екстремни случаи ги изпълва с отвращение от самите тях. Това може да бъде една отрицателна мисъл, на която не би трябвало да се поддават, или една остра забележка, която са направили против волята си. Това могат да бъдат три безобидни пъпки на лицето, които толкова ги смущават, че те търсят помощ от лекаря. Същия смут може да предизвика липсващата ивица от няколко сантиметра тапет при ремонта, която не им дава спокойствие нито за миг, докато не купят нова ролка и не коригират грешката. При всички подобни случаи поводът не може да оправдае реакцията, която предизвиква.

Заблудата на личността е явна: нещата се разглеждат частично, от гледна точка на собствените ограничени представи, „под лупа". Вниманието се концентрира в подробностите, докато се загуби общия поглед. Ако тези личности биха могли да погледнат в другата посока, да отворят своето Висше Аз за по-висши принципи на реда, да видят нещата от разстояние, то те биха намерили верните пропорции.

Но за нуждаещите се от киселица това е по-лесно да се каже, отколкото да се направи. Защото тези хора са обикновено твърде чувствителни и в по-фините си нива приемат повече натоваване, отколкото могат да понесат. Това неосъзнато натоваване често създава у тях чувството, че са замърсени, задръстени и се нуждаят от пречистване. Ако те не познават духовните средства и пътища на пречистването, те се опитват да направят това на телесно ниво. В този стремеж те понякога достигат до чудатости, като непрекъснато миене на ръцете или неколккратно взимане на душ през деня. Съществуват пациенти от типа киселица, които не си позволяват да целунат някого, без да напръскат със спрей устата си. Човек в това състояние има криворазбран идеал за чистота, от което следва нарушено отношение към цялото му физическо тяло. Поради високата си чувствителност те често се впечатляват от някоя дреболия дотолкова, че ангажират цялата си вътрешна енергия за решаването на този „проблем". Така те губят поглед за общите взаимоотношения и зависимости. Домакините, които вечно обикалят с парцала за бърсане, се безпокоят от мокрите следи по новия килим, но не и за мокрите крака на децата. Едва след избърсването на следите, те се досещат, че мокрите крака могат да причинят простуда.

Силният вътрешен стремезк към чистота често поражда у тези хора и по-изразен страх от насекоми, бактерии, развалени ястия и инфекции от всякакъв вид.

Когато във вестниците се появят първите съобщения за грипна епидемия характерите от типа на киселицата взимат всички предпазни мерки, за да не се разболеят.

Този страх не е толкова необоснован, колкото може да изглежда на пръв поглед— за другите характерни. Защото изглежда, че хората от типа на киселицата притежават особеното свойство да привличат нечистото и тъмните енергии от своето обкръжение. В положителното състояние на киселица някои от тях са в състояние да трансформират тъмните сили в лечебни. Една специалистка по лечението на д-р Бах ги характеризира много сполучливо като „духовни прахосмукачки".

Всеки човек, който се намира в положително състояние на киселица осъзнава, че външните дисхармонии винаги са само отражение на вътрешната неуравновесеност, че чрез постигане на вътрешна хармония се решават и външните проблеми. Това познание е първата крачка към излекуването.

Киселицата пречиства от отрицателните въздействия, като например: след работа по почистване, след продължителни грижи за болни. За разлика всички останали есенции от цветове тя често има двойно действие. Пречистването може да протече на душевно или телесно ниво. Затова есенцията от киселица често се използва за допълнително лечение на кожни смущения от всякакъв вид, обикновено в комбинация с други цветове от системата. При външно приложение се капват около 10 капки от есенцията за вътрешно приемане, за една вана. Пет капки са достатъчни за превръзки и компреси.

Някои практики препоръчват есенцията от киселица и за подпомагане на диетата за отслабване. В други случаи се прилага за по-бързо отстраняване последиците от простуда, профилактично срещу катар на горните дихателни пътища и за отстраняване на последствието от силно действащи медикаменти (антибиотици, упойващи средства). Чрез прилагане на есенция от киселица се отстраняват в редица случаи и жлъчни камъни.

Препоръчва се и взимане на комбинация от киселица и орех преди участие в конференции, за да се намали въздействието на чуждите енергийни полета върху собственото. Заедно с капките за спешна помощ, ябълката се използва и срещу вредители по растенията, както и за засилване на присадените в нова саксия цветя.

Киселица - ключови симптоми

Чувство за външна и вътрешна замърсеност или инфекции. Дребнавост. „Чистник“.

Симптоми в блокирано състояние

Преувеличаване на принципа на чистотата на духовно-душевно и/или телесно ниво. Изразен стремеж към „душевна хигиена“. Страх да не направи нещо, което противоречи на истинската му вътрешна природа. Чувство, че трябва да се пречисти от лоши мисли. Усещане за порочност и опетненост.

Отдава се прекалено голямо внимание на подробностите, но се губи поглед върху общото, раздразнение по нищожни поводи. Примерни домакини с педантични изисквания, всичко трябва да има идеален вид. Чувствителност и нетърпимост към безредието, както в обществото, така и в частния живот. Затруднения при физически допир и общуване: кърмене, целувки и т.н. Отвращение от самия себе си при кожни обриви, изпотяване, пъпки, брадавици и други подобни. Вътрешна свръхчувствителност към болки, насекоми, опасност от бактерии. Силен стремеж към чистота, до степен на натраплива идея за непрекъснато миене. Страх от развалени храни, нечисти тоалетни, погрешно предписани лекарства, замърсяване на околната среда. Понякога потребност от често освобождаване от телесните екскрети. Стремеж към незабавно освобождаване дори от незначителните болестни явления и обезкуражаване, ако това не се постигне веднага.

Потенциал в трансформирано състояние

Преминавайки в трансформирано състояние, личността става великодушна, не се вълнува от дребни неща и вижда явленията в истинската им същност. Събужда се разбирането за по-висшите сили и за неизяснените явления от околната среда.

Подпомагащи препоръки за състоянието на киселица

Трябва да се приеме, че човекът е несъвършено творение. Достатъчно сън и отмора за нервната система. Йога упражнения и друга гимнастика за пречистване на жлезите и хармонизиране на нервната система. Да се медитира редовно. Лимфен

дренаж.

Мисли за положително програмиране: „впечатленията преминават през мене“, „никога не изпускам от внимание водещата нишка“, „аз съм щастливо същество с мои собствени индивидуални качества“, „моята вътрешна същност е спокойна и недосегаема“.

11. БРЯСТ, ULMUS PROCERA

Цъфти според годината през март-април по гори и хълмове. Малките, многобройни, събрани в снопчета цветчета се отварят преди разлистването.

Принцип: Брястът е свързан с принципа на отговорността. За разлика от другите цветове на д-р Бах, тази енергия се проявява обикновено в положителна форма. В отрицателната си форма тя се проявява като „слабите моменти в живота на силните личности“, когато хората с големи способности и високо чувство за отговорност внезапно изпадат в такова изтощение, че не могат повече да се справят със задачите си. Примери: Преуспяващ собственик на предприятие с 40 души сътрудници изведнъж изпитва страх пред обикновено търговско решение, като с това причинява затруднение на всички работници. Обожаваната майка на голямо семейство изведнъж изпитва страх, че няма да се справи със задачите около първото причастие на най-малката си дъщеря. Способният и почитан кмет изведнъж изпитва страх, че няма да се справи с вътрешнопартиен спор и решава да подаде оставка, въпреки дълбокото си убеждение, че това ще има катастрофални последици за общината.

В това състояние на пълно изчерпване засегнатите виждат проблемите си в изкривена перспектива, но то е преходно и винаги преминава. Въпреки това околните са твърде обезпокоени за своя кумир, когато са свикнали да виждат винаги сигурен и непоклатим.

Хората под знака на бряста са обикновено способни и често са склонни към алтруизъм. Това им спечелва отговорни позиции и им дава сили за осъществяване на техните задачи. Но това обикновено води до натоварването им с повече работа.

Хората с характера на бряста са изцяло предани на своите задължения, за щастие на техните близки. Те обаче често забравят, че са също и индивиди с лични потребности и че физическите им сили не са неограничени. Криза на изтощение или отрицателно състояние на бряст настъпва много често тогава, когато професионалното претоварване съвпадне с конституционално обусловена пасивна фаза на организма, например в началото на климактериума, в отрицателни фази на биоритмите и т.н. Рано или късно настъпва състоянието, при което не помага никаква мотивация - тялото предявява своите права. Тази слабост води до преходно колебание в самочувствието.

Противоречието се крие в това, че в такива моменти човек се идентифицира твърде силно с ролята на своята личност и смята, че може да пренебрегне предупрежденията на своето Висше Аз за повече умереност. При това той забравя, че всеки човек преди всичко е отговорен за себе си и най-напред трябва да изпълни повелите на душата си. Едва след това идва ред на очакванията на трети лица.

Състоянията на слабост и изчерпване при типа на бряста трябва да се тълкуват като предупредителни сигнали срещу прекомерното отдалечаване от идите и представите на личността, което крие опасност от отслабване на връзката със собственото Висше Аз. Човек може да разшири значително границите на своята работоспособност, но не може да ги премахне, докато обитава своето физическо тяло.

Английските езотерици сравняват енергията на бряста с амонячната сол за ободряване. Брястът дава на силните енергия в моментите на тяхната слабост. Той ги събужда от съня на безпомощност и ги поставя на крака върху почвата на

действителността. Така погледът върху проблемите се изяснява и се възвръща увереността в собствените способности. Творческото начало е възстановено и проблемите ще бъдат решени самостоятелно или с чужда помощ.

Бряст - ключови симптоми

Временно чувство, че няма да се справи със задачите и отговорностите, които стоят пред него.

Симптоми в блокирано състояние

Чувство, че задачите са ни затрупали и отговорностите са нараснали неимоверно. Чувство за недостиг на сили за предстоящите задачи, фази на изтощение при силни характери, които иначе вярват в способностите за справяне с определена задача. Възникване на преходни съмнения в способностите си. Човек не знае откъде да започне, или затъва в дейност, в която е станал незаменим, но се страхува от отговорност. Поел е наведнъж много задачи и се страхува, че няма да се справи с тях.

Потенциал в трансформирано състояние

Вродена алтруистична настройка, следва вътрешен подтик. Заложбите са над средното ниво, способностите са големи. Личност на ръководител с положителни качества и силно чувство за отговорност. Сигурен, самоуверен, заслужаващ доверие. Твърдо вярващ че ще получи помощ в решителния момент и е готов да опита невъзможното, за да преодолее трудностите. Вижда проблемите в техните действителни измерения.

Подпомагащи препоръки за състоянието бряст

Да осъзнае, че има задължения и към собствената личност. При планиране на работата да включва повече фази на почивка. По-често „да си разрешава нещо“.

Мисли за положително програмиране: „всеки поема толкова отговорност, колкото може да носи“, „аз съм в състояние да се справя с положението“, „ще получа помощта, от която се нуждая“.

12. ТИНТЯВА / ГОРЧИВКА /, GENTIANA AMARELLA

Високото 15-20 см растение се среща по високопланински пасища и склонове. Многобройните цветове, обаяни от синьо до пурпурно се събират през месеците септември-октомври.

Принцип: Тинтявата се свързва в Средна Европа с Бога и вярата. Вярата тук не трябва да се схваща само в религиозен смисъл. Това може да бъде вяра в смисъла на живота, във Висша Сила, в определени принципи на живот или в определен миросглед.

Човекът, който се нуждае от тинтява, би искал да вярва, но не може. В какво се състои заблудата му? Той живее с неосъзнатото нежелание да бъде воден от своето Висше Аз и не иска да види себе си като част от по-висша общност. Така той се ограничава в своята личност и се отделя от единствения извор на вярата. Той

Примери: песимистът в професията, който установява с известно вътрешно задоволство, колко лошо е всичко около него и изобщо в света; упоритият дух на съмнение, който не се чувства добре, ако няма някакви грижи. Това са екстремните състояния на отрицателния тип на тинтявата.

Като преходно състояние тинтявата често се проявява във формата на обезкуражаване или малодушие, например в процес на оздравяване от някоя болест. Ако всичко е протичало добре и внезапно настъпи рецидив, пациентът мисли, че това е свършекът на света и че всичко започва отначало. Типичният пациент от типа на тинтявата, както и лечителят от този тип естествено се съмнява дълбоко в себе си в действието на цветовете на д-р Бах, въпреки, че ясно вижда действието им.

Тинтявата помага много при състояния на депресия, които са предизвикани от познати на пациента причини. Например след смъртта на съпруг или съпруга, при

продължителна безработица, при изоставени деца след развод, при изпратени в старчески дом старци и т.н.

Състоянието на тинтявата вътрешно представлява блокада на душевно ниво. Мисловните способности са силни, но са фиксирани отрицателно. Здравият и логичен скептицизъм се превръща в трайно състояние на отрицание и поставяне под въпрос на всичко. Хората, които се противопоставят на другите и оспорват вярата, са в отрицателно състояние на тинтява. „Господи, помогни ми в моето неверие!“ казва много точно един християнски мистик.

Тинтявата помага изграждане на вярата, но не на сляпата вяра, а на тази на положително настроения скептик. Онзи, който чрез тинтявата намира отново своето Висше Аз, може да посреща трудностите без да изпада в отчаяние. Той може да живее с конфликтите, защото най-малкото осъзнава отчасти, че във висшия смисъл конфликтите имат важна функция. Той не се спира пред препятствията, защото винаги вижда светлина в тунела.

На практика тинтявата се прилага с успех при децата, които са станали страхливи и са обезкуражени от дребни училищни неуспехи. Освен това тинтявата действа чудесно, когато след лечение настъпи рецидив на заболяването. Особено добър ефект има тинтявата, обаче при хора, които не са намерили помощ чрез психотерапията.

Тинтява - ключови симптоми

Скептицизъм, съмнение, песимизъм, леко обезкуражаване.

Симптоми в блокирано състояние

Депресия, причините на която са известни. Понякога изглежда, че се наслаждава на песимизма си. Във всяко начало се проявява най-напред съмнение. Несигурност поради липса на вяра и доверие. При непредвидени трудности лесно се обезкуражава и разочарова. Ако нещата тръгнат назад се изпада в паника. Не може да схване, че липсата на вяра е причината на тези състояния.

Потенциал в трансформирано състояние

Става възможно да живее с конфликтите. Убеден е, че не може да се стигне до неуспех, ако направи всичко възможно. Убеденост, че трудностите се преодоляват, въпреки понякога тежките обстоятелства. Вижда светлина в края на тунела и може да вдъхне същото чувство и на други.

Подпомагащи препоръки за състоянието на горчивка

Четене на биографии на велики личности, които са имали същите проблеми и са успели да се справят с тях. Занимания на тема: „как работят мислите“.

Мисли за положителна нагласа: „препятствията представляват възможности за учение“, „аз вярвам в крайния успех“, „всяко явление има своя дълбок смисъл“.

13. УЛЕКС, ULEX EUROPAEUS

Расте на каменисти почви, сухи насища и степи. Цъфти през март-юни.

Принцип: Улексът възплава душевния потенциал на надеждата. В отрицателно състояние на улекс човек е загубил надежда. Много хора в това състояние са боледували или боледуват в момента от някакво хронично заболяване. Те са лекувани многократно без успех и лекарите са им обяснили, че никога няма да оздравеят напълно. Пациентите от този пит се предават, и въпреки, че се съгласяват да бъдат лекувани отново, вътрешно са убедени, че това няма никакъв смисъл.

Това душевно състояние е опасно поради две причини. От една страна защото постоянно засилва вътрешното отрицателно очакване по отношение на несполучливите лечения и от друга страна защото личността оказва на всичко отгоре и пасивна

съпротива. Личността се отдалечава все повече от нейното Висше Аз и от процеса на разбитие, за да се превърне постепенно в жив труп. Понякога хората в отрицателно състояние на улекс изглеждат като излизаци от подземие, с жълто или бледо-восъчно лице и тъмни кръгове около очите. Някои лечители споделят впечатленията си от това състояние, описвайки го като дебела стъклена плоча между душата и личността - те все още се виждат, но не могат да се чуят.

Неосъзнатата заблуда на личността и тук се крие в отхвърлянето на ролята на Висшето Аз: вместо да му предостави цялата отговорност и да му съдейства с доверие, личността се противопоставя на текущия процес на развитие. Понеже нещата не се развиват според нейните представи, тя вътрешно се оттегля, без да се замисли за значението на отхвърления процес. Това детинско поведение намира отражение и в поведението на някои пациенти, които очакват всичко да се оправи по някакво чудо отвън, вместо да разберат, че всяко лечение и излекуване идва от самите нас. Пациентите в това състояние трябва да се научат да се справят със съдбоносните явления в развитието на тяхното заболяване.

Според мистичните учения тези хора са обременени от тежка карма и трябва да страдат, защото истинските промени на тази планета се постигат чрез страдание. Ако този смисъл се отгатне, душевната настройка се промени светкавично.

В положителното състояние на улекса, човек може да черпи от себе си нова сипа и надежда и така е отново в състояние да определя съдбата си. Това не означава, че той се надява на невъзможното. Той знае, например, че ампутираният му крак не може да се възстанови, но вярва твърдо в добрата си съдба. Приема страданието без да се оплаква, защото е разбрал, че човек се учи най-добре чрез болката и изпитанията. Така той посреща спокойно и без отчаяние съдбата си. При хронични заболявания в ранен стадий тази нагласа често е прелюдия към постепенното действително оздравяване.

Но и отрицателното състояние на улекса днес често пъти не е така силно изразено, както беше описано по-горе. Хората, при които то протича в умерена форма, се познават по изрази като: „опитах всичко, но...“. Приемането на есенция от улекс в такива случаи често предизвиква решаващия обрат към нов етап на развитие. Английски практики съобщават, че употребата на улекс заедно с шипка стимулират вехнещи издънки от растения към пускане на корени.

Състоянието на улекса понякога трудно се различава от това на шипката:

Европейски улекс: личността, дори когато е в отчаяние, може да бъде убедена да се подложи на още едно лечение.

Шипка: Личността от този тип е още по-пасивна и апатична. Тя не желае да опита ново лечение.

Европейски улекс - ключови симптоми

Безнадеждност, пълно отчаяние. „Тоба вече няма никакъв смисъл.“

Симптоми в блокирано състояние

Дълбоко вътре постоянства противопоставянето със собствената съдба. Почти е загубена надеждата за промяна на положението. Депресия, примирение, вътрешна умора. Липсва силата за нов опит. Вътрешно се предава и очаква нещо да се случи отвън. Остава се да бъде убеден за ново лечение, но е разочарован от и най-малкия неуспех.

Често при такива случаи се установява прекарана или датираща още от детството хронична болест, както и израстване с хронично болен човек.

Потенциал в трансформирано състояние

Убеденост в добрия краен изход, приемане на собствената съдба. Разбира, че безнадеждността спъва оздравителния процес, стига до изводите, че „всеки трябва да носи товара си“, че не трябва да се казва „никога“. В по-леките случаи възкръсва

надеждата за оздравяване и с това се прави първата крачка в тази насока.

Подпомагащи препоръки за състоянието на улекс

Да се занимава с мислите за кармата и страданието. Да прави излети на слънце.

Мисли за положителна настройка: „надеждата е лекарство“, „всеки нов ден е една нова възможност“, „участвам в играта“, „всичко се развива по вътрешна закономерност“.

14. КАЛУНА, CALLUNA VULGARIS

Не трябва да се бърка с ериката, която цъфти с розови цветове. Цъфти през месеците юли до септември и се среща в степни местности, мочурища и открити равнини.

Принцип: Калуната е свързана с душевните качества на отзивчивостта готовността за помощ. В отрицателно състояние на калуна човек само кръжи около себе си и своите проблеми.

Понякога досажда на околните с проблемите си дори се опитва да ги реши за тяхна сметка. Състоянието се проявява във външно-насочена или вътрешно-насочена форма и може да настъпи при почти всеки човек.

Хроничната, външно-насочена форма може да се характеризира с изречението „дойде, видя и заговори“! Тези личности създават напрежение у околните, защото ги засипват с думи. В екстремните случаи те просто се нуждаят неотменимо от външна изява.

Винаги се нуждаят от слушатели, които да бъдат запознати с неимоверно важните им проблеми или ежедневни подбизи. Хората в отрицателно състояние на калуна изпитват непреодолимо желание да се освободят и да споделят преживяното.

В обществото са им необходими само пет минути, за да насочат разговорите към себе си.

Ако искаме да се освободим от тяхната силна потребност към споделяне, трябва да постъпим брутално, защото те не изпускат лесно жертвата си. При разговора те се приближават близко до слушателя си и ако той се отдръпне го, преследват до стената, а ако потрлява го държат още и за ръкава. Два характера от цветовете на д-р Бах са особено беззащитни пред него: червеният кантарион, който няма достатъчно силна воля, за да избяга, и мимулус, който изпитва страх, просто да стане и да си отиде.

Външно насочените характери на калуната в по-тежките случаи дори не се интересуват, с кого говорят. В чакалнята на лекаря те разказват на напълно непознат човек най-подробно всичките си оплаквания, в къщи водят продължителни разговори по телефона, в които всички изречения започват с „аз“. Това „аз“ е именно центърът, около който се върти цялото мислене и говорене в състояние на калуна. Към интересите на събеседника не се проявява никакво внимание.

Интересно е как се стига до подобни крайни форми на егоцентризъм. Някои лечители обозначават отрицателното състояние на калуна като „нуждаещо се дете“, т.е. състоянието на малко дете, което изисква вниманието и благосклонността на околните.

Хората, които се нуждаят от калуна, много често произхождат от семейства с твърде хладни отношения. По тази причина те от най-ранното си детство са лишени от емоционална топлина. Понеже тяхното неукрепнало Аз не намира подкрепа и признание, то само се грижи за емоциите си и с това поведение навлиза в по-зрялата възраст. Постоянното говорене първоначално е едно неосъзнато утвърждаване на собствената личност. Слушам се, слушат ме, значи съществувам.

Когато децата, при оформяне на своето Аз говорят много за себе си, това е една нормална форма за състоянието на калуна. Така и постоянната загриженост на

възрастния, който е от типа на калуната, неговата склонност да преувеличава и от мухата да прави слон, намират своето обяснение в това детско поведение.

За „нуждаещото се малко дете“ е най-лошо, когато бъде оставено само от онези, които го зареждат с енергия. Затова и при възрастните от този тип, които живеят от енергията на другите, най-страшна е самотата.

Печално е, че околните рядко разбират това психическо състояние на „малко дете, което се нуждае от другите“. Това неразбиране се подкрепя и от поведението на самите хора от типа на калуната, които се представят като самоуверени и сигурни. Но със силния натиск, който те упражняват върху околните, стремейки се към контакт и признание, постигат обикновено обратен ефект. Така те вътрешно остават сами.

Недоразумението при отрицателното състояние на калуната се крие недвусмислено в пълното отделяне на личността от нейното Висше Аз и от Висшето Единство. Тя не може да разбере, че със сила не може да се постигне това, което се получава от само себе си, когато се ръководим от своето Висше Аз. Хората в отрицателно състояние на калуна трябва да извървят пътя от малкото искащо дете, което иска само да получава, до възрастния, който знае и да дава. Когато те насочат своето внимание и енергия навън от себе си, към околната среда и към Висшето начало, получават съгласно космическите закони многократно повече енергия, внимание, привързаност и обич. Хората в положително състояние на калуна могат, както показва опитът да изслушват също така добре, както преди това са говорили. Те развиват подчертана отзивчивост и могат, когато положението изисква това, изцяло да се поставят на разположение на другите, както и безрезервно да се посветят на някоя задача. Те могат да създадат атмосфера на доверие и сигурност, в която околните се чувстват много добре.

Състоянието на калуната може да се прояви в различни форми. Ако протича вътрешно-насочено, силният стремеж към говорене въобще не се манифестира. Но въпреки, че личността в това състояние не казва много, чувства се въздействието на неговата егоцентрична мисъл.

Всеки човек попада в отрицателно състояние на калуна, когато някой проблем го ангажира толкова силно, че той трябва да намери отдушник и да поговори с някого за това.

Хора, които правят първите си стъпки в медитирането или в някоя друга област на духовната тренировка, често изпадат в състояние на калуна. Те се сблъскват вътрешно с толкова много нови аспекти на своята личност, че трябва да им дават външен израз.

В поведението към околния свят състоянието на калуна може понякога да се събърка със състоянието на цикория. Разликата се състои в следното:

Цикория: „Нуждаещата се майка“. Желаете да запази отношенията с близките. Дава, но за да получи. Самосъжаление.

Калуна: „Нуждаещото се малко дете“. Държи здраво в ръцете си околния свят, за да може да отрязва в него своето Аз. Не дава нищо на другите. Егоцентричен, но рядко се самосъжалява.

Калуна - ключови симптоми

Егоцентричен, зает изцяло със себе си, нуждае се постоянно от публика, „нуждаещото се малко дете“.

Симптоми в блокирано състояние

Мислите се въртят само около собствените проблеми. Високо мнение за себе си, чувства вътрешен порив да споделя проблемите си. В обществото насочва разговора върху собствената личност, натрапва се, не изпуска жертвата. „Нуждае се“ от ближния, не може да остава сам. Преувеличава, прави от мухата слон. Трудно му е да изслушва другите, вслушва се в своите мисли, „няма уши за тях“. Представя се пред околния свят

за по-силен, отколкото е в действителност и затова не предизвиква съчувствие. Често произхожда от семейство със студени отношения, като дете му е липсвала топлината на отношенията. Проявява се често при спиритически занимания, когато неговото Аз се конфронтира и трябва да намери външен израз на преживяванията си.

Потенциал в трансформирано състояние.

Поведение на зрял човек с разбиране и участие в проблемите на другите. Добър слушател, заинтересован партньор в спорове. Може безрезервно да се посвети на друг човек или на определена задача. Излъчва сила и сигурност.

Подпомагащи препоръки за състоянието калуна

Винаги трябва да си представя аурата на другите, в която не трябва да се прониква. Да се упражнява в изслушване на околните; съзнателно да изчаква естествения ход на нещата. Да се ангажира с групови проблеми: оказване помощ на съседни, комунални мероприятия и други.

Мисли за положителна настройка: „давам и ще ми се даде“, „това, което е добро за мене, ще дойде по естествен път“, „чувствам се защитен в себе си“, „присъединявам се към Божествената енергия“.

15. ДЖЕЛ, PLEX AQUIFOLIUM

Храст с блестящи, вечнозелени, листа и червени плодчета, който расте в гори и между храсталаци. Мъжките и женски цветове са бели, имат лек аромат и са обикновено двудомни.

Принцип: Джелът е коледен символ на англосаксонските народи за възраждане на християнската същност в сърцата. Есенцията от цветовете на джела възплъща принципа на божествената, всеобхватна любов, която поддържа този свят и е по-велика от човешкия разум. Тази висша енергия или любов, в която живеем като листата от дърбото, е нашият жизнен еликсир, най-висшата лечебна и движеща сила, вечната истина, съзнанието за единство, положителното начало. Затова джелът заема централно място между всичките 38 цвята на д-р Бах. Там, където тази сила не може да се възприеме, тя се превръща в своята противоположност: отрицание, усамотение и омраза. Това са причините за всички останали отрицателни явления в живота. Всеки, който живее на тази земя рано или късно се сблъсква с тази основна тема на човечеството. Когато живеем в потока на обичта или в Божията милост, сърцето е отворено и всички хора стават братя. Отпаднем ли от любовта, сърцето става безчувствено и човек се чувства изолиран, изоставен и захвърлен. Но понеже тази любов е заложена във всяка наша клетка, в отрицателното състояние на джел човек пак се бори вътрешно за своето съществуване. Всяко същество, още щом се появи на този свят, иска да дава и да получава любов. Ако това му се отказва, той изпада в тежко разочарование и започва да се изолира и брани от това, в което не може да вземе участие.

Понеже любовта е огромна сила, нейната обратна страна също се изразява в силни чувства: ревност, отмъщение, омраза, завист, недоволство, злорадство. Тези чувства, от които никой човек на тази земя не може да се чувства напълно освободен, се проявяват или открито или протичат в подсъзнанието. Тогавата те могат да станат причина за централни заболявания.

Затова е много важно човек да открива и признава в себе си тези човешки отрицателни чувства, понеже те са огледалото на нашите най-интимни потребности. Те показват това, което бихме искали да имаме, но ни липсва. Така ние получаваме възможност да се справим по правилния начин. Така например, завистта е чувство, което е твърде силно разпространено не само в обществения живот, но и в така наречените интелектуални кръгове. Човек се оглежда тайно, какво са постигнали

другите и дали не са се изкачили едно стъпало по-високо. Понеже стремежът към любов и изграждане е много силен, такива чувства трябва да се предизвикват дотогава, докато наистина се направи крачката от самотата към общността и човек намери Бога в своето сърце.

Болезнената ревност е класически и трагичен пример за стремежа към любов при отрицателни условия. Усамотеният човек, който намира целта на заложената в него любов, постоянно се чувства в опасност отново да я загуби. Понеже не знае какво е обич, той не може и да я отдава и вместо това показва своя страх и страдание.

Но не само ревнивите, но и всички хора заедно трябва да стигнат до прозрението, че любовта, която намира своята цел само в един човек не може да намери трайно осъществяване, ако същевременно не се стреми и към божественото единство.

В явлението на ревността трябва да се прави разлика между болестната и нормалната форма. Последната винаги може да възникне временно в една любовна връзка. Защото там, където се пораядат най-висшите чувства на любовта, се активират едновременно с това и противоположните тенденции, с което се поощрява развитието.

Трябва да бъдем недоверчиви, когато някой се препоръчва като много толерантен и твърди, че не е ревнив. Вероятността, че имаме работа с просветен и мъдър човек е твърде малка. Много по-вероятно е той да е толкова опустошен вътрешно, че просто не може да люби и да страда.

От тази гледна точка, винаги е радостно, когато в диагнозата се появи джел, защото това значи, че този човек притежава сили, че има възможности за развитие, може да приема, но и да отдава любов.

Едуард Бах казва: „джелът ни предпазва от всичко, което не е любов, джелът отваря сърцето и ни съединява с божествената любов". Ние започваме да разбираме откъде идваме, към какво принадлежим и че всички сме деца на любовта.. Джелът ни помага да живеем винаги в състояние на любов, в тоба състояние на красота, тържество и изпълване, при което човек е едно сърце и една душа с целия свят и вижда всичко в естествения, определен от Бога ред, състояние, в което се радва без завист на успеха на другите, дори и когато сам е в затруднение.

Душевното качество от типа на джела е идеалното състояние на човека, към което той се стреми, докато живее на този свят. „Да чувстваш Бога на красотата и добротата дори и в грозното и злото, да се стремиш към Висшата любов, да се излекуваш, от лошотр и грозното - тоба е, истинската добродетел и морал." (Шри Ауробиндо).

На практика отрицателното състояние на джел не се проявява много силно. Това е така особено в страни, където от поколения е прието да не се говори за собствените чувства. Затова отрицателното състояние може да се диагностицира чрез разговор с пациента. Интелектуалците се нуждаят много повече от джел, отколкото можем да предположим. В крайния стадий на неизлечими болести джелът може да упражни благотно въздействие.

Диагностично дуелът, заедно с клонестата овсига има отваряща и изясняваща функция. Ако предписаните дотогава есенции от цветове не са помогнали или не може да се изясни кое отрицателно душевно състояние преобладава, трябва преди всичко друго да опитаме с джел или клонеста овсига. Джел, когато човекът по природа е активен и силен. Клонеста овсига, когато е по-скоро тих и пасивен.

Ето и някои примери с джел от всекидневието: При раждането на второ дете, първородното често проявява ревност във формата на лошо настроение, упорство и т.н. В тези случаи джелът е в състояние да помогне. Също и при ревниви *кучета*, които изведнъж се виждат изместени от новородено дете в семейството.

Понякога се налага да се диференцират състоянията на джел и цикория:

Джел: възплачва предимно висшестоящото схващане за любовта. Чувствата са

по-болезнени, те могат да се отнасят не само до хора, но и до идеи.

Цикория: възплъщава само частичен аспект на любовта - на взимането и даването. На преден план изпъква собственическото, възискателно поведение към другите.

Джел - ключови симптоми

Ревност, недоверие, омраза и завист на всички нива.

Симптоми в блокирано състояние

Сърцето е кораво, човекът е недоволен, нещастен, безплоден в начинанията си, но не винаги знае защо. Завист и омраза, злорадство. Страх да не бъде изигран. Оплаква се от другите, във всичко вижда нещо отрицателно. Подозрителност, често се чувства обиден и наранен. Вътрешно отблъсква другите. Яд, ярост, внезапни пристъпи от лошо настроение със склонност към сбиване при децата.

Потенциал в трансформирано състояние

Живее във вътрешна хармония и излъчва любов. Има дълбоко разбиране за човешките чувства. Може да се радва на постиженията и успехите на другите, дори ако самият той е зле. Има чувство за висшия ред в света и точно определя мястото на всеки един в него.

Подпомагачи препоръки за състоянието на джел

Йога упражнения за хармонизиране на сърцето. Групова работа в най-различни форми.

Поощрения за положителна настройка: „обичам и съм обичан“, „в мене има част от всеобщото цяло“, „отварям сърцето си“, „чувствам, че съм свързан с всичко“.

16. НОКЪТ, LONICERA CAPRIFOLIUM

Силното и уханно увивно растение се среща в гори, по края на гори и на степни почви. Цветчетата са червеникави отвън и бели отвътре, а след опрашването стават жълти. Този вид е по-рядък от жълтия и цъфти през месеците юли-август.

Принцип: Нокътят се докосва до принципа на връзката и промяната. В състояние на нокът човек не е свързан достатъчно с жизнения поток.

Трудностите про-излизат от слабия вът-решен подтик. Човекът в това състояние е инертен и с духа си е в друго време и на друго място. Това го прави неспособен за действие. Класическият пример за това е жената на Лот, която се превръща в стълб от сол след като против заповедта на водещия ангел се обръща да погледне Содом, водена от привързаността към миналото.

В състоянието на нокът човек живее с тялото си в настоящето, но с духа си е останал в миналото. За да прескочи тази пропаст, той трябва да изразходва много психическа енергия, без надежда за успех.

В отрицателното състояние на нокът личността не се оставя да бъде ръководена от своето Висше Аз съгласно законите на душата си, дори и тогава, когато тя не винаги веднага ги разбира. Тя пренебрегва един от най-важните принципи на живота - непрекъснатата промяна, принципът, че всичко тече. Вместо това тя иска сама да определя и контролира своето развитие, особено в сферата на чувствата. Машабите, които си поставя се определят от нейните критерии, т.е.те са ограничени.

Така например, вдовицата, която така е консервирала работната стая на починалия си преди много години съпруг, че имаме чувството за неговото присъствие, е в състояние на нокът. Още по-краен е примерът с филмовата артистка, която е застинала във времето на своя най-голям блясък. Тя е надхвърлила петдесетте, но още носи дрехи, фризура, и грим като „сладкото момиче“ — ролята, с която е станала прочута преди десетилетия. Но от нокът се нуждаят и младата жена, която след смъртта на

годеника си не може да установи нова връзка, а също и специалистът на работа в чужбина, който страда от носталгия по родината. В същото положение е и съпругеската двойка, която се е пренесла в друга част на града, но непрекъснато скърби за стария квартал. Не е чудно, че при това поведение не може да се приспособи и не успява да намери нови приятели.

При всички описани случаи хората се съпротивляват подсъзнателно да приемат новото развитие на нещата. Характерите от типа на нокътя си служат по-често от другите с изрази като: „в миналото бях...“, „когато имах...“. ова показва, че те все още се държат за миналото и не са го осмислили правилно. Те не могат да установят текуща връзка с настоящето, защото не могат или не искат да разгледат всестранно своето минало. Те се придържат към една единствена гледна точка, обикновено благоприятна - „в Третия Райх имаше ред и се строяха аутобани"! Не се разглежда отрицателната страна на Третия Райх и не се допуска спор върху нея. По този начин опитът не се интегрира цялостно и развитието на личността е нарушено.

Чувството на носталгия е състояние на нокът. Личността бяга в миналото, за да не се сблъска с трудностите на сегашното. Чувството, обаче не е на мястото си и представлява само един сантиментален опит за компенсация.

Разбираемо и до известна степен нормално е състоянието на нокът при стари хора, които правят равносметка на живота си. Това е особено актуално днес, когато обществото систематически отхвърля старите хора от потока на живота. Естествено е, че пред нерадостното настояще те предпочитат духовната разходка в минали, по-добри дни. В състояние на нокът се крие и съжалението на пропуснати възможности, за неосъществен шанс и загубени надежди; болезнена констатация, че нещо не е направено както трябва, но без чувството на вина. На хората на смъртно легло нокътят помага по-лесно да се освободят от тленната част на своето същество.

Д-р Бах писа за нокътя: „Той отстранява всяко съжаление и всички грижи от миналото и пречиства съзнанието от него. Той неутрализира всички влияния, желания и мечти от миналото и ни връща в настоящето.“

В трансформирано състояние на нокът човек влиза в активен контакт със своето минало. Той се учи от него, но не държи безсмислено на него. Археолозите, историците и антикварите работят с миналото и могат да се разглеждат като примери за положително състояние на нокът. По време на психологически групови занимания или при прераждане, нокътят може да помогне за установяване на връзка между миналото и настоящето; чрез него миналото запазва своята действителна стойност.

Отрицателното състояние на нокът се изгражда обикновено за по-продължително време, но може да бъде и краткотрайно, особено при деца. Деца, които са отделени от родителите си и средата си и изпитват носталгия, могат да получат помощ чрез него.

Опитът показва и интересни случаи, при които хора от типа на нокътя изобщо не си спомнят миналото. Тук всеки опит за овладяване на миналото се избягва несъзнателно. В някои аспекти състоянието на нокът може да се сбърка със състоянието на повет. Понеже те и двете се характеризират с това, че човек не се интересува от настоящето и не живее сега и тук. Ето и разликата:

Нокът: личността бяга в миналото и не очаква вече нищо положително от настоящето и бъдещето.

Повет: личността бяга от настоящето в измислен свят и се надява на по-добро бъдеще.

Има случаи, когато трябва да се вземе решение между нокът и бял бор.

Нокът: болезнено съжаление.

Бял бор: истинско чувство за вина.

Или между нокът и орех:

Нокът: не може да се осъществи развитие, защото личността не иска да разгръща по-нататък книгата на живота и не натрупва нов опит.

Орех: още не може да се осъществи развитие, защото силата още не е достатъчна за превръщане на опита в дело.

Нокът - ключови симптоми

Копнеж по миналото, съжаление за минали неща, не жибее в настоящето.

Симптоми в блокирано състояние

Вътрешно и в разговор, човек се позовава постоянно на миналото. Миналото се идеализира; по-добре би било всичко да е както по-рано. Носталгия по минали щастливи времена. Човек не може да се справи със загуба на любим човек (родители, дете, съпруг или съпруга), Живее изцяло със спомените си. Носталгия по родината. Съжаление за пропуснат шанс или за неосъществена мечта. Слаб интерес към актуални проблеми, защото мисленето е в миналото. Копнеж да може да започне отначало. Миналото събитие е толкова свежо в паметта, „като че ли е било вчера“. Понякога и при определени обстоятелства: особени слаби спомени за детството.

Потенциал в трансформирано състояние

Има живо отношение към миналото, но живее в настоящето. Има опит от миналото, но не се смята непременно обвързан с него. Може да пренесе хубавото от миналото в настоящето. Може да съживи картините на миналото (например като писател, археолог, историк).

Подкрепящи препоръки за състоянието на нокът

Да се пренасочи вниманието към други мисли, да се поемат нови отговорности, например почетна длъжност, настойничество, отглеждане на куче, градински занимания. Да се занимава с проблемите на настоящето. Да упражнява любими занимания, особено музикални: аеробика, пеене, свирене на китара.

Мисли за положителна настройка: „всичко тече“, „днес думата ще има животът“, „всеки ден е нов и интересен“, „аз се отъждествявам с моите настоящи задачи“.

17. ГАБЪР, CARPINUS LETULUS

Дървото е разпространено групово или поединично във високи и ниски гори.

Висящите мъжки и изправените женски цветове цъфтят през април-май.

Принцип: Обикновеният габър е свързан с душевния потенциал на вътрешната жизненост и духовната свежест. В отрицателното състояние на габър човек се чувства уморен и изтощен, но това е само състояние на духа.

Много чиновници познават чувството, когато рано понеделник звънне часовникът и оповести започването на сивото ежедневие. Предстои еднообразна работна седмица, в която почти няма истинска отговорност, но затова пък има много изисквания. Тожа са хиляди подробности, за които трябва да се внимава, служебни изисквания, които трябва да се спазват и много несвършена работа. Седмицата се издига като тъмна грамада и изглежда, че силите са недостатъчни, за да се справим с нея. Но в течение на работния ден установяваме, че се справяме доста добре.

Умората на габъра е изтощение, което се получава от едностранно натоварване на духовното ниво, при липсващо изравняване на другите нива. Това състояние може да бъде преходно, но може да стане и хронично. Преходно е, когато например студентът месеци наред се е подготвял за изпитите си или когато пациентът е бил принуден поради счупване на кост да пази леглото, като през това време много е чел, размишлявал и планирал. В това състояние на душевна умора той смята, че е още

твърде слаб, за да започне с упражнения за раздвижване!

Продължителното състояние на умора при типа на габъра е типично за съвременния благосъстоятелен човек, който повече консумира (гледа, например телевизия) и твърде малко произвежда. Той „поглъща“ много повече, отколкото може да преработи духовно и сутрин става с натезала глава от леглото. Този полуавтоматичен съвременник изминава живота си по точна определени и утъпкани пътеки, в които и свободното време и почивката протичат под същото вътрешно неспокойствие и напрегнатост. Външно може би се случва сравнително много, но вътрешно - твърде малко. Парализира се душевният тонус.

Интересното е, че умората от типа на габъра изчезва като пометена, когато се случи нещо по-различно, изтръгва тези хора от рутината и ги пренася в други сфери.

Недоразумението в отрицателното състояние на габъра се крие в често материалистично ориентираното самоограничение на личността. Тя остава сляпа и глуха за поривите на своето Висше Аз и вместо това застива в удобните за нея привичности. Така тя все повече се откъсва от възможностите за развитие и от всичко, което прави живота истински интересен.

В отрицателното състояние на габър енергийната система на човека е изкарана от равновесие поради едностранчивото пренатоварване на духовното ниво при слабо ангажиране на другите нива. Различните нива не поддържат достатъчно връзка помежду си, обмяната на енергия е смутена, оборотът на енергия е понижен. Резултатът е загуба на енергия.

Чувствителните личности описват енергията на цветовете от габър като освежаващ душ, под който отделните енергийни нива равномерно се съвземат, Габърът дава опора, съзнанието се изяснява, възприятията се оживяват, Висшето Аз отново дава импулси. По този начин отново се установява точната мярка за равновесие между активност и пасивност. Радостта от живота и работата се възвръщат, а с това и увереността в собствените сили.

В диагностиката габърът често се появява заедно с конския кестен /цвят/ Някои практики препоръчват компреси с габър при уморени и раздразнени очи. Други прилагат габъра външно при отпусната съединителна тъкан. Енергиинно- тонизиращото действие на габъра се използва с успех и при рехабилитацията на наркоманите. Накрая трябва да споменем, че есенцията от цветовете на габъра влива нова сила на вехнещи растения.

Трябва да се прави разлика между състоянието на умора от типа на габъра и тоаа от типа на маслината:

Обикновен габър: умора от ограничен начин на живот, протичаща предимно в нивото на духа.

Маслина: истинско изтощение чрез пълно изразходване на много нива.

Габър - ключоби симптоми

Умора, душевно изтощение като преходно или продължително състояние.

Симптоми в блокирано състояние

Чувство за тежест в главата, умора и отпуснатост. Чувство „като понеделни сутрин“. Главата бучи като след по-продължително гледане на телевизия, продължително четене, или учене, както и след други натоварвания на сетивата. Безсилие и инертност. Сутрин рано се съмнява, че ще се справи с деня, но като навлезе в работата се чувства по-добре. Липсва замах в работата. След продължително боледуване се съмнява, че може вече да се справя, въпреки, че това обективно не е вярно. Не вярва, че може да се захване с нещо без стимулиращи средства, като кафе, чай, и други подобни. Ободрява се, когато задачите са интересни и го отвличат от умората. Животът му е твърде организиран и установен от много години и душата му е

уморена от това. Сутрин става по-уморен, отколкото е легнал вечерта. Чести явления са натиск или парене в и около очите. Наблюдава се често и слабост на съединителната тъкан, поради липсата на душевен тонус. Състоянието е често при хора, които произхождат от „стари семейства“.

Потенциал в трансформирано състояние

Бодър дух, ясна и хладна мисъл, намира смисъл в промяната. Сигурен е, че ще се справи със задачите, дори когато изглежда, че надхвърлят възможностите му.

Подпомагащи препоръки за състоянието на габър

Да се откъсне от рутината. Да търси баланс чрез физически занимания, но без напрегане за постигане на високи резултати. Да се поддава на неочаквани хрумвания. Да смени тапетите в жилището.

Мисли за положителна настройка: „мисълта ми е будна и ясна“, „следвам моите спонтанни импулси“, „правя това, което ми доставя радост“, „справям се лесно с всичко“, „радостта е мъдрост, а мъдростта е сила“.

18. СЛАБОНОГА, IMPATIENS GLANDULIFERA

Месестото, високо до 180 см растение се среща край реки и канали на ниски и влажни терени. Цъфти през месеците юли-септември с бледовиолетови или червеникави цветове.

Принцип: Слабоногата е свързана с душевните качества на търпението и кротостта. В отрицателното състояние на слабонога човек е нетърпелив поради вътрешното си напрежение проявява леко раздразнение спрямо околните.

Понеже в главата му всичко протича много бързо, околната среда изглежда твърде бавна за него. Той се чувства като расов кон за състезание, който е впрегнат като впрегатен кон в ралото. Принуден е да се примирява с бавното темпо на работа и живот на околната среда. Това го дразни, той изразходва много нервна енергия и е подложен на продължително душевно напрежение.

Хората от типа на слабоногата не винаги са обичани като ръководители, понеже претендират да знаят всичко по-добре от другите и обичат да показват това: „Вместо да ви обяснявам надълго и широко, ще го направя сам!“ Преподавателите от този тип не могат да понесат мудността и несръчността на своите ученици: „дайте на мен, това ме нервира...!“ Те често прекъсват колегите си и взимат думата.

На хората от типа на слабоногата е опасно да се правят критични забележки, дори когато тези забележки са много дипломатични. Те пламват веднага, но също така бързо им преминава. Ръководните личности от този тип „тласкат нещата напред“ и някои, в това число понякога сътрудниците им, вярват в ползата от това. Често си спечелват по този начин името на натегачи.

Жалко е, че хората в състояние на слабонога не приемат тази роля с желание. Те нямат амбиция за ръководене, както това е при лозата, и биха предпочели да работят съвсем сами, без намеса отвън, спазвайки своето темпо.

Ценят своята независимост, но познават трудностите на характера си и могат да приемат с благодарност добронамерени съвети.

Хората в отрицателно състояние на слабонога мислят по-бързо от средния човек. Тяхната реакция е светкавична, говорят - като картеница, решават веднага, но естествено се изчерпват по-скоро.

Смяната на настроеността често пъти личи и външно при тези характери. Силното изчервяване може бързо да се смени с крайна бледност. Силното вътрешно нервно напрежение може да доведе до внезапни спастични болки в различни части на тялото. Чести са и свръхфункциите от всякакъв вид. Вътрешното им неспокойствие ви прави

необуздани и невнимателни, поради което са потенциално застрашени от злополуки. Въпреки всичко те не попадат често в критични ситуации поради светкавичните си реакции.

Недоразумението при отрицателното състояние на слабонога се крие в твърде значителната своенравност и самоограничението на личността. Тя забравя, че всеки човек е само част от всеобщото цяло и че всички са сбързани и зависими помежду си. Личността от този тип не се замисля, че именно по-способния трябва да постави таланта си в услуга на другите и да им помогне в тяхното развитие. Хората в състояние на слабонога трябва да научат точно това, което е най-трудно за тях: да въздържат активността си, да оставят нещата да се развиват, да проявяват търпение. Това може да се осъществи по-лесно със сърцето, отколкото на по-силното душевно ниво.

Хората в положително състояние на слабонога се характеризират с голямо съчувствие, деликатност и ангелско търпение. Те са изпълнени с разбиране към ближния и могат тактично да поставят на разположение на хората и всеобщото цяло своята интелигентност, решителност, и експедитивност.

Практиката показва, че слабоногата се е наложила и в ежедневието на семейния живот. Деца, които при пазаруване или посещения недоволстват или изпадат в ярост, се повлияват бързо и добре от слабонога. Това важи и за родители, които при възпитание на децата си бързо загубват търпение.

Състоянието на слабонога обикновено се манифестира и външно, понеже тези личности по природа са с външна насоченост. Ако не с думи, те често изразяват състоянието си с жестове: барабанене с пръстите, люлеене на стола т.н. Ако състоянието не се прояви и с движения, може да се очаква внезапна поява на нервен кожен изрив, сърбеж т.н. Много често състоянието ни слабонога е само върхът на айсберга и се успокоява едجا след отстраняване на по-дълбоките душебни противоречия.

Състоянието на слабонога не трябва да се смесва със състоянието на Върбинка:

Слабонога: вътрешно напрежение поради осуетяване на намеренията и защото нещата се развиват твърде бавно. Не се налага на околните, ако го оставят да работи на спокойствие.

Върбинка: вътрешно напрежение поради свръхизблик на воля. Склонен е винаги да „вдъхновява“ другите.

Слабонога - ключови симптоми

Нетърпение, лесна раздразнимост, свръхреакции.

Симптоми в блокирано състояние

Душевно напрежение поради високо вътрешно темпо. Всичко трябва да става бързо и без затруднения. Трудно му е да изчаква развитието на нещата. Хора, които работят бавно го дразнят, „побъркват ме“. Липса на такт и дипломатичност спрямо побавните от него. От нетърпение поема работата на другите и взема прибързани решения. Подтиква другите да бързат.

Предпочита да работи сам, в своето собствено темпо. Силна потребност от независимост. Бързо избухва и става рязък, но бързо се успокоява. Децата не могат да стоят спокойно и тихо. Поради вътрешно напрежение са застрашени от злополуки, въпреки бързите им реакции. Нервни движения на ръцете. Поради бързото изчерпване на нервната енергия са възможни краткотрайни състояния на изтощение и внезапни болкови пристъпи на нервна почва.

Потенциал в трансформирано състояние

Бързо схваща, мисли и действа. Вътрешно независим, способен над средното ниво. Търпелив и деликатен, проявява съчувствие, разбиране и кротост към другите. С известна дипломация можем да използваме способностите му за общото благо.

Подпомагащи препоръки за състоянието на слабонога

Преди всяко изказване първо да поеме дълбоко въздух. Отвеждане на нервното свръхнапрежение чрез подходящи физически натоварвания: например тенис на маса, танц-степ. Възстановителен сън. В упорити случаи: да прецени евентуална промяна на професията.

Мисли за положителна настройка: „главата ми е спокойна, сърцето ми е будно“, „задълбоченост вместо темпо“, „мога да се нагодя към всякаква ситуация“, „Всеки има своя собствена мярка“.

19. ЛИСТВЕНИЦА, LARIX DECIDUA

Разпространено дърво, високо до 30 метра. Среца се по края на горите и Високотлантински склонове. Еднодолно растение - Женските и мъжки цветове се намират на едно дърво. Цъфтят почти едновременно с разлистването, когато игловидните листа се появяват като люлки, свет-юзелики туфи.

Принцип: Лиственицата е свързана с душевното качество на вярата в себе си. В отрицателно състояние на лиственица човек се чувства предварително под нивото на другите.

Човек не се съмнява, а е уверен напълно в своята малоценност. И понеже е сигурен, че не може да се справи с определена работа, той изобщо не я започва. С това човек се лишава от най-хубавото, което животът може да му предложи: шансът да учи, постоянно да се усъвършенства въз основа на опита, да живее наистина интензивно. Така личността не се разгръща, а постепенно обеднява. Остава чувството на нерешителност и подсъзнателно изживяна тъга по неосъщественото.

Заблудението в тези случаи почива на това, че личността е привързана твърде много към отрицателния опит от миналото, вместо да се остави да бъде водена от своето Висше Аз с доверие, с развирването, че успехите и неуспехите са еднакво от полза.

За много хора е проблем да разберат, докъде се простират техните възможности в живота; при състоянието на лиственица е точно обратното. Тук предварително се приемат и предпоставят точно определени граници. При тях спира всяко по нататъчно развитие.

Характерите от типа на лиственицата въздействат на околния свят като твърде „разумни“; те привидно логично обосновават защо не могат и не искат някои неща: „като жена аз не бих имала траен шанс в тази област“, „моята диплома за средно образование не е така добра, както при другите“, „наистина желая това, но зная още отсега, че няма да се справя“.

Началата на тези истински комплекси за малоценност се крият още в кърмаческата възраст или даже още по-рано. Често за това са причина отрицателните нагласи на родителите, които детето е приело от тях. Очакването са неуспех действия като програмиране, което се засилва след всеки нов провал и заедно с това подготвя следващата несполука. Един дяволски порочен кръг.

Аналогично на по-фината структура на лиственицата, и хората които се нувдаят от нея са душевно деликатни и не винаги имат сила и решителност за противопоставяне срещу това отрицателно програмиране на тяхната личност. За съжаление, защото те обикновено са способни колкото другите, а често и по-способни от тях.

Един типичен пример: Заместничката на един от завеждащ отделите в голлям търговски концерн проявява с течене на годините повече способност от своя ШЕФ. Когато се освобождава шефското място в друг подобен отдел, колегите ѝ я съветват да

се кандидатира за него. Тя отказва под предлог, че има секретарско образование, което няма никакво значение при постигнатата от нея квалификация. Едновременно с това, тя разказва за своя приятелка, която при аналогичен случай е направила решителната стъпка и е постигнала успех. Това не е завист (типа на джела), нито е огорчение (типа на жълтата върба), а само скромност, която пред колегите изглежда неоправдана, фалшива скромност, прикриваща неосъзнатия копнеж за лично разгръщане.

Енергията на лиственицата помага за освобождаването на самоограничаващите, фиксирани представи на личността и за осъществяването на неизползваните способности. Изведнъж човек може да види по-свободно нещата и да обсъди различни възможности. Пристъпва се към действието със съзнанието, че изходът МОЖЕ ДА БЪДЕ положителен или отрицателен, без да се преувеличава значението на двете възможности. Изявлението „аз не мога" изчезва от репертоара. Нещата се анализират критично, но при положително отношение, с което се овладява почти всяка ситуация. Развива се съвсем човешко отношение към проблемите, в което личното аз е точно балансирано.

Лиственицата се прилага в практиката както продължително, така и при временни смущения на съзнанието за личното аз. Успешно се използва, например при изпити, при развод, когато самочувствието на двете страни е силно накърнено, при деца, които са плахи и искат мама и татко да свършат всичко вместо тях.

Някои практики съобщават за добри резултати и при лечението на алкохолици, които „пият, за да забравят, че не са толкова способни както другите", а освен това и при лечението на смущенията в потентността, при които е типично поведение, на очакване за нов неуспех.

Лиственица - ключови симптоми

Очакване на неуспех поради липса на вяра в себе си. Комплекс за малоценност.

Симптоми в блокирано състояние

Човек предварително се чувства по-неспособен от другите. Смята, че не може да постигне това, от което се възхищава у другите. Очаква винаги несполука, убеден е, че няма да успее и затова въобще не се опитва. Колебливост и пасивност поради липса на самоувереност. Прави се на болен, за да не се заеме с определен проблем, фалшива скромност поради липса на вяра в себе си. Чувства се безполезен и безплоден. Децата в това състояние се чувстват в училище като неудачници.

Потенциал в трансформирано състояние

Заема се с проблемите с чувство за реалност. Успява въпреки обратите. Може да преценява трезво положението.

Подпомагащи препоръки в състояние на лиственица

Трябва да си изясни, че всеки преживява това, което мисли. Да помни, че и другите са в същото положение. Да търси нов опит, нови хора, да се занимава с любимите си занимания, за да опознае и други страни на своята личност.

Мисли за положителна настройка: „освобождавам се от всички ограничаващи представи", „мога, искам, правя го", „всеки ден е ново начало", „разгръщам все повече и повече моята личност".

20. КАПКОВ МИМУЛОС, MIMULUS GUTTATUS

Високо до 30 см, растение е големи, жълти цветове. Среца се около потоци, на блатни места.

Принцип: Капковият мимулус е свързан с душевните качества на смелостта и доверието. В отрицателното състояние на мимулус са налице страховете, които трябва да бъдат преодолявани.

Хората в състояние на мимулус имат страхове от нещо определено, като например страх от ескалатори, страх от раково заболяване, от зъболекарски инструменти, от посещение на гости. Те сами никога не говорят за това, но ако ги запитаме пряко, споделят нови и нови опасения: не смеят да останат сами, страхуват се от змии и т.н. Списъкът може да продължи до безкрайност и обхваща всички форми на първичните човешки страхове от прастари времена насам.

Някои експерти по системата на д-р Бах смятат, че страховете от типа на мимулуса са остатъци от първичния страх на новороденото от грубия сбят и от живота във физическото тяло. Кърмачето от типа на мимулуса започва да плаче, след събуждането си, без видима причина, като с това ясно показва колко болезнено е потапянето във физическата реалност. Хората в отрицателно състояние на мимулус споделят понякога, че съществуването им на този свят е тежък товар и че те често изпитват желание просто да се оттеглят от него.

Силно подчертаните типове на мимулуса често са деликатно устроени или имат други външни черти на финес. Някои от тях приличат на оживели порцеланови кукли. Други са наричани от близките си „зайчета“, защото винаги трябва да бъдат малко предпазвани. Тяхната висока телесна чувствителност ги кара при общуване с околните лесно да се изчервяват, да се запъват или гласът им внезапно да стане дрезгав. Други говорят непрекъснато, смеят се нервно или имат вечно влажни ръце.

Има хора, които външно лесно превъзможват отрицателното състояние на мимулус и се представят пред околните като открити и силни. Едва при по-внимателно Вглеждане забелязваме, че те всъщност са по-скоро въздържани и чувствителни и дълбоко вътре в себе си не желаят да имат много работа с този свят. Тази черта често е добре изразена при хора на изкуството, музиканти, артисти, художници.

В отрицателно състояние на мимулус човек има „затруднения с множеството“. Той мери по-фино и преди всичко може да понесе по-малко от другите съвременници: по-малко шум, по-малко ярка светлина, по-малко количество храна, по-малко дейности. В състоянието на мимулус човек е свръхчувствителен към много от явленията на околната среда, чувства се като колибри сред ято от гарги.

Много хора от този тип се разболяват, ако бъдат подложена на по-силен натиск. Тогава те получават „своето главоболие“, „своите оплаквания от мехура“, склонни са да се пазят дълго след заболяването и така да удължават периода на излекуването.

Характерите от типа на мимулуса се проявяват поради чувствителността си обикновено миролюбиво, и ако понякога избухват, то това не е много силно. Тогава създават в околната среда впечатлението на ядосана пеперуда.

Хората, които се нуждаят много от мимулус, трябва да научат две основни неща. Първото от тях е да свикнат да живеят със своята конституция, която всъщност е нещо ценно. Това означава също и да се оттеглят от време на време на спокойствие, при това без чувство на вина, за да попълнят жизнените си запаси и да дадат почивка на нервната си система. Важно е да разполагат с отделна стая. Освен това хората от този тип трябва в душата си да анализират явлението на страха, за да стигнат до разбирането, че мислите за страха, както всички мисли, могат да се материализират; всяка мисъл засилва предишните представи, свързва все повече енергия и приковава човека все повече към неговите страхове.

„Вие се страхувате от света, но бъдете утешени, защото аз превъзмогнах света.“ Тази мисъл от Новия Завет е ключа към положителното състояние на мимулус. Докато личността мери със светски мащаби, тя постоянно ще се сблъсква с конкретни страхове. Ако обаче тя се остави да бъде ръководена от законите на своята душа, отхвърли сбоят светска ограниченост и се обърне повече към всеобщото цяло, ще може и да превъзмогне света, т.е. ще преодолее страховете си.

Чрез употребата на мимулус човек се освобождава от своите страхове и опасения и отново намира пътя към истинската си същност. Той разбира, че страхът е преди всичко духовен проблем, с който трябва да се справи чрез духовни средства. Така превъзможва своите страхове и със своя фин хумор и отзивчивост може да помага и на други в подобно положение.

Ако при диагнозата се установи мимулус, трябва в разговора няколко пъти да се назове изрично конкретния страх и да се подчертае, че мимулусът ще помогне за отстраняването му. Ако той действително изчезне в хода на лечението, заедно с него се отстраняват и някои други страхове, както показва опитът.

Необходимо е да посочим разликата в страховете при обикновения желтак, трепетликата и мимулуса:

Желтак: остри страхови състояния, които имат обективни причини.

Трепетлика: неясни страхове, които пациентът не може точно да определи.

Мимулус: прекомерен страх от определени конкретни неща.

Мимулус - ключови симптоми

Специфични страхове, които пациентът може да назове. Плахост, боязливост, страх от живота и света.

Симптоми в блокирано състояние

Плахост, въздържаност, физическа чувствителност. Страхува се от известна ситуация, но пази страховете за себе си. Изпитва отделни, специфични страхове и „фобии“, като страх от студ, от тъмнина, болест и болка, заболяване от рак, страх от смъртта, от бъдещето, от злополука, от загуба на приятели, от паяци, мишки, кучета и т.н. Страхът може да обхване телефонирането, новите ситуации; страх пред прага, пред широки пространства, от сцената, от болницата и т.н.

Свръхчувствителност от всякакъв вид, например към студ, шум, висок говор, ярка светлина, силни миризми, пререкания, заговаряне от непознати и т.н.

Вътрешно напрежение в резултат на страхливостта, временно смущения в говора, заекване, нервен смях, нервно непрекъснато говорене. Лесно се изчервява. Страхува се от самотата, но въпреки това в обществото е плах и нервен. Изпитва собствен страх от съпротива или несполука. Присъствието на околните го изморява. Проявява свръхпредпазливост при оздравяването: например не смее да помести счупения крайник след зарастването му. Лесно се разболява, ако е изправен пред проблеми, които му вдъхват страх.

Кърмачетата се разплакват сутрин, веднага след събуждането си, без видима причина. Децата се вкопчват страхливо за майката - особено при попадане мевду повече хора, в тъмни помещения и стълбища, при среща с куче и т.н.

Потенциал в трансформирано състояние

Фин и чувствителен приятел. Превъзмогнал е страховете си и може да гледа на живота и света със спокойна увереност. Притежава лична смелост и влага разбиране в проблемите на другите, които са в същото положение.

Подпомагачи препоръки за състоянието мимулус

Трябва да приеме с разбиране качествата си и да осъзнае, че чувствителността е нещо ценно. Трябва да си осигури физическо пространство, собствено помещение, в което да може да се оттегля за почивка.

Необходимо е да се справи с проблема за страха на вътрешно, душевно ниво. Да се грижи за бъбреците си.

Мисли за положителна настройка; „Всяка трудност е възможност за растеж“, „освободих се от моя страх“, „чувствам смелост и сила в себе си“, „доверявам се на водещото чувство отвътре“.

21. ПОЛСКИ СИНАП, SINAPIS ARVENSIS

Високото 30-60 слъ растение расте изправено по полето и край пътищата. Яркожълтите му цветове се появяват през май-юли и бързо преминават в чушковидни, плодове.

Принцип: Синапът е свързан с душевните качества на радостта и светлата чистота. В отрицателно състояние на тинтява пациентът е обзет от мрачна тъга.

От ясно небе се спуска като тежък облак меланхолията. Тя обхваща пациента и поставя преграда от най-дълбока душевна болка между него и останалия свят; изведнъж той става чужденец в собствения си живот, всичките му мисли са насочени навътре, силите го напускат. Докато тази тъмна сила е около него, той е беззащитен срещу нея и по никакъв начин не може да се освободи — нито чрез отклоняване на вниманието, нито чрез разумни дободи. Състоянието не може да се прикрие външно, както е например при цветовете на камшика. Неподвижната тъмна тежест е непоклатима. Тя държи пациента дотогава, докато внезапно изчезне от само себе си, така, както е дошла. Човек въздъхва с облекчение и е спокоен, докато дойде следващият облак.

Тези привидно нелогични пристъпи на мирова скръб са познати на всеки човек, макар и не винаги в такава крайна форма. И състоянието на синапа може да протече незабележимо, предимно на вътрешно ниво.

Екстремното състояние на синапа може да се сравнява с настъпването на болестната картина на ендогенна депресия, която също идва пристъпно, без непосредствено установима причина. Тя се съпровожда от някои типични симптоми от страна на организма: забавяне на движенията, слабост на мотивацията и понижена способност за възприемане, които понякога могат да се наблюдават и при отрицателно състояние на синапа.

В това състояние личи много ясно, че всяко отрицателно състояние на душата е състояние на намалена честота на трептенията, при което са потиснати всички функции: както физическите (в случая забавянето на движенията), така и душевните (намалена способност за възприемане). Специално за състоянието на синапа изглежда така, като че ли неизвестно и силно чуждо трептене се наслажда върху собственото трептене на личността и почти прекъсва нейните връзки с околния свят.

Затова е трудно да се отговори къде би могло да се крие заблудението при отрицателното състояние на синапа. Съществуват различни гледни точки. Заблудението изглежда не е само в настоящата форма на съществуване. Мистиците биха потърсили причините в определената карма и биха казали, че те идват от най-дълбоките слоеве на душата. Състоянието на синапа е последица от скок от голяма височина в дълбока пропаст. Това е падане на високоактивна личност, която е употребила своите високи способности за контакт с космическите сили в друга форма на съществуване и по този начин ги е изразходвала. По този начин, отрицателното състояние на синапа е израз на душевната тъга за загубения потенциал, което тя трябва да преживее в болезнена безпомощност.

Това преживяване рано или късно събужда у личността стремеж, към светлината на нейната душа и към ново сближаване с нея. В съответствие с това са и наблюденията, че състоянието веднага се облекчава, когато пациентът го осъзнае вътрешно.

От тази гледна точка и всяко отрицателно състояние на синап е, подобно на цвета на конски кестен, ценен подарък, който отваря засипаната врата към дълбоките кътчета

на душата.

Състоянието на синап често настъпва преди решителни стъпки на развитие. В течение на своето духовно развитие всеки човек преминава през такива отрицателни фази, за да опознае и тази тъмна космическа енергия в себе си, да я изживее болезнено и да я трансформира.

Някои хора притежават особено сродство с това качество ка енергията и могат повече от други личности да трансформират от нея в себе си. Те могат да бъдат утешени с това, че всяка трансформация в отделната личност оказва въздействие и върху всички останали, а също и върху всеобщото цяло. Те могат да превъзмогнат своята меланхолия и дори да изпитат удовлетворение пред мисълта, че тяхната меланхолия е направила планетата ни по-светла отпреди.

Според д-р Едуард Бах „синапът прогонва мрачното настроение и връща отново радостта в живота“. Който взима синап има чувството, че бавно се пробужда от тежък и тъмен сън.

Хората в положително състояние на синап извървяват жизнения си път с чувството на вътрешна радост, както през мрачни, така и през слънчеви дни. Виждат тъмни облаци, но не се оставят да бъдат потиснати от тях.

Понякога е необходимо да се прави разлика между синап и тинтява:

Синап: тъгата идва и си отива привидно без вътрешна зависимост.

Тинтява: причините за тъгата са известни - например критическа възраст, кризи на средната възраст, загуба на служебното положение.

Ето и решаващите разлики в състоянията на синап и цвят от конски кестен:

Цвят от конски кестен: личността е по-активна, може да опише дълбокото си отчаяние.

Синап: личността е по-пасивна, с подчертано чувство; не знае какво става с нея, защото не може да осъзнае връзката на състоянието с живота си.

Синап - ключови симптоми

Настъпват и преминават периоди на дълбока меланхолия, без видима причина.

Симптоми в блокирано състояние

Тежка тъга, мирова скръб. Спуска се нещо тежко, черно, неизвестно; душата скърби. Тъмнина от ясно неве обвива личността, като черен облак. Човек се чувства изключен от нормалния живот, всички светлини са загаснали, вътрешно чувство, че е ден на задушница. Не вижда връзка между това състояние и живота си. Тежка меланхолия, в която настоящето почти не се възприема, личността е насочена навътре и е обзета от тъга. Чувството не може да се внуши на другите и не може да се отхвърли с разумни доводи. Човек е изложен на това настроение дотогава, докато то излезне от само себе си; след това се чувства като освободен от пленничество. Страхуба се от тези състояния, защото не може да се справи с тях.

Потенциал в трансформирано състояние

Преминава през светли и тъмни дни с вътрешна радост, бодрост и сигурност.

Подпомагачи препоръки за състоянието на синап

Да приема настроението и да се потапя изцяло в него, например да слуша траурна музика или да пътува в дъжда някъде на север. Да се стреми към своята душа като влюбен. Да проведе психотерапия с наблягане върху работа със символи.

Мисли за положителна настройка: „изпълнен съм с радост“, „движа се по светли върхове“, „сърцето ми е леко и радостно“, „благодарен съм за часовете на болката“.

22. ЛЕТЕН ДЪБ, QUERCUS ROBUR

Летният дъб е свещено дърво на нашите предци /келтите/ и расте в гори, планини и поляни. Цъфти в края на април и началото на май. Еднодомно - мъжките и женски

цветове са на едно дърво.

Принцип: Летният дъб е свързан с душевния потенциал на силата и издръжливостта. В отрицателно състояние на летен дъб тези характерни черти се използват много твърдо.

Вместо да се остави да бъде водена от своето Висше Аз, личността се оставя да замръзне по погрешка в избрано от самата нея постоянно състояние на стрес. Животът е непрекъсната борба и човекът от типа на дъба е в състояние винаги да удържа победа. Той притежава първична съпротивителна сила, почти свръхчовешка издръжливост / *Дъбът е толкова силен, че расте и на места, където други дървета не могат да оцелеят. Наблюдавано е, че те привличат гръмотевици* /, силна воля, смелост, вяръност към дълга, непоколебима надежда и високи идеали.

Личността от типа на дъба е забравила, че животът се осмисля не само от постиженията и победите, и че именно моментите на по-съкровени чувства и игриност дават на бореца сили за нови дела.

Ако той не си позволи тези творчески прекъсвания, животът му става все по-суров и беден. Той продължава да работи, но работата вече не му е присърце. Незабележимо работата се превръща в самоцел и човек се превръща в машина, която автоматично продължава да действа в свой собствен динамичен стил, докато достигне своята естествена граница на износване. Тогава се стига до рухване, до нервен колапс, психическо изконсумиране, които при силното напрежение на волята се проявяват във формата на телесни заболявания.

В поговорките на много народи дъбът е олицетворение на силни и издръжливи хора с голяма вяръност към дълга. Интересно е да се отбележи, че „железният канцлер“ на Германия, Ото фон Бисмарк, е имал типичните черти на дъба и е използвал положителната енергия в дъбовата гора на имението си в Заксенвалд, „за да се зареди със силата на своите предци“. Хората, които се нуждаят от дъба често и външно са силни и възлести като тези дървета.

„Той е опората на фирмата, истински борец за работата, единственият, на когото мога да се осланям без резерви!“ - това се говори от околните за човека със силни черти на дъб. „Тук не помага никакво хленчене, това просто трябва да се направи“ - казват хората от типа на дъба и запретват ръкави. Те упорито учат вечер за изпити, дори когато това трае години. Майките от този тип са неуморни в грижите си за семейството. Въпреки, че години наред не са имали отпуск, те никога не биха признали, че са уморени.

Човек с качествата на дъба не си подарява нищо. Той е този, който в критични състояния поддържа цялото семейство или дори цял народ. Не винаги тази изключителна дейност се оценява и възнаграждава по достойнство, но затова си е виновен и той самият. Защото на силния тип на дъба е противно да показва слабост пред другите. За да не стане зависим от другите, той по-скоро би си отхапал езика, отколкото да помоли някого за помощ.

Характерите от типа на дъба имат благороден, дори кралски начин на мислене. Те помагат на другите хора по собствена инициатива и нищо не ги прави по-нешастни и недоволни, ако не могат да изпълнят поетите от самите тях задължения поради заболяване. Те се измъчват, ако не могат да изпълнят очакванията на околните и са доволни, ако радостта, която даряват на околната среда рефлектира върху тях самите.

Можем да си зададем въпроса, какво подтиква тази хора, за да дават неимоверните си постижения и – за разлика от повечето други - никога да не губят смелост, въпреки всички трудности. Мистиците смятат, че характерите от типа на дъба носят дълбоко в себе си убеждението за безсмъртието на тяхната душа и се считат задължени да

поддържат това наследство. Сегашният живот за тях е само преход, в който увереността в безсмъртието на душата им дава сили да преодолеят този спад, това „отпадане от милостта“. Външните затруднения на този жизнен път служат за разчупването на кристализираните от много съществуващи модели на поведение, за да стане душата отново податлива на формиране, а с това и способна на развитие.

Когато личността съзнателно или подсъзнателно разпознае същността на нещата и вместо да се бори безсмислено започне по-гъвкаво да следва вътрешните импулси на своето Висше Аз, Жизненият ѝ път става по-лек и по-приятен.

Който приема дъб, скоро усеща спадането на вътрешното напрежение и свободно и обилно развитие на енергията. Сърцето, чувствата и жизнеността се оживяват отново. Възвръща се елементът на играта и с него и радостта от живота. По този начин поставените задачи могат да се осъществят с по-малко усилия. Човек наистина е силен като дъб, който постоянно черпи нови сили от своята почва.

При оздравяването от продължително боледуване есенцията от дъб се е утвърдила като помощно средство, особено когато пациентът, въпреки добрата му воля, постепенно започне да проявява умора от непрекъснатите терапевтични мероприятия, като например гимнастически упражнения, лечебни бани и т.н. В тези случаи дъбът дава отново замах и изгражда психологическа нагласа за понататъшно участие.

Понякога дъбът може да се сбърка с полския бряст. Тук посочваме основните различия помежду им:

Полски бряст: Човекът от този тип възприема дейността си като призвание. Състоянието на изтощение е временно.

Летен дъб: този характер често възприема работата си като задължение. Състоянието на изтощение може да бъде хронично.

Абсолютната противоположност на дъба е европейският улекс. При затруднения последният лесно стига до отказ, докато дъбът никога не се предава.

Летен дъб - ключови симптоми

Отчаяният и изтощен боец, който въпреки това върби напред и никога не се предава.

Симптоми в блокирано състояние

Верен на дълга, надежден, упорит. Склонен към работа до изтощение, след което става вътрешно отчаян и колеблив. Напълно е изчерпан, но никога не се оплаква, показва свръхчовешка издръжливост и търпение. Неуморен и упорит, бори се срещу всички затруднения, без да губи надежда. Често работи само поради чувство за дълг. Носи тежестите на околните заедно с тях и пренебрегва своя естествен стремеж към покой. Старае се да не покаже външно умората и слабостта си. Предизвиква удивление вред околните, понеже не се предава.

Потенциал в трансформирано състояние

Човекът от типа на дъба е в това състояние надежден, стабилен, силен и разумен. Той спокойно може да понесе големи натоварвания, преодолява трудностите на живота и проявява смелост и упоритост.

Подпомагачи препоръки при състоянието на дъб

Трябва да се окуражават тези хора, да не приемат всичко толкова крайно и понякога да правят и нещо за собствено удоволствие: отпуска, пътуване, любими занимания не във връзка с работата и т.н. Двигателни упражнения за схванат врат и рамене. Занимания със старинни надписи.

Мисли за положителна настройка: „от радостта произлиза силата“, „ще постигна това“, „водят ме“, „в мене се влива енергията от първичния извор“.

23. МАСЛИНА, OLEA EUROPAEA

Средиземноморското вечнозелено дърво цъфти според страната през различни месеци от пролетта. Всяко цветно клонче носи по20-30 бели цветчета.

Принцип: Гълъб отнася маслиново клонче до Ной, като знак, че потопът е свършил и по земята отново има мир и покой. Подобен е и смисълът на есенцията от маслина, с принципа на възстановяване, на мир и възобновено равновесие.

Това е като „покой след буря“, когато след продължително тежко натоварване тяло, душа и дух са изтощени и изчерпани без остатък: след тежко боледуване на организма, след продължително погрешно хранене, след продължително безсъние, но също така след пожертвователни грижи за болен член на семейството, след дългогодишна допълнителна работа през свободното време, както и след интензивни процеси на вътрешно развитие, които изразходват много енергия на подсъзнателно ниво.

В отрицателно състояние на маслина често в резултат на тези прекеждия „огънят гасне“, т.е. енергетичният потенциал е изразходван. Човекът в това състояние не иска нищо да вижда и чува, а се оттегля да спи или просто седи, без да върши нищо.

Най-незначителната задача, дори това да е ежедневното миене на съдовете в кухнята, става непреодолимо препягастие: „толкова съм изтощена, че всеки момент мога да заплача“, „изчерпана, съм, прилошава ми от умора“, „нямам желание дори за моето хоби“ - това са типични изказвания в отрицателното състояние на маслина.

Хората, които често изпадат в такова състояние, трябва да се научат правилно да се отнасят със своята жизнена сила, т.е. със своята енергия. Тяхната заблуда се крие в това, че те се осланят напълно на своето личностно ниво, което има ограничен потенциал, вместо да черпят от по-висши извори.

Именно в периодите на повишено натоварване става особено ясно, че човек не трябва да се върти само в кръга на своите лични възможности, но да потърси от своето Висше Аз енергия от по-висши източници. Във всемира има достатъчно енергия и тя е на разположение, стига да я поискаме на правилното ниво. Едновременно с това трябва, обаче да опознаем твърде индивидуалните закономерности на собственото тяло и да ги приемем такива, каквито са.

Всяко състояние на маслина е повик за смирение и едновременно с това покана за правилно използване на жизнената сила, т.е. с божествената енергия. Това е трудно за някои хора, понеже телесната предупредителна система, чрез която сигнализира Висшето Аз за изразходването на телесните, душевни или духовни сили, действа твърде слабо.

Хората в положително състояние на маслина стигат до прозрението, че човек може да преживее и най-тежък стрес със запазени сили и дори с радост. В очите на другите те изглеждат надарени с неизчерпаеми резерви. Те разбират малките признаци и могат гъвкаво да се приспособят към съответните обстоятелства и изисквания. Те се оставят изцяло на вътрешните си импулси със съзнанието, че в решителния миг ще получат необходимите сили от Всемира.

Практиката е показала, че в отрицателното състояние на маслина трябва да се отдели значително внимание и на тялото, разстройството в притока на енергия в цялата система се проявява често, и в намалени функции на тялото, например под формата на промяна на кислородното съдържание на кръвта, в нарушена бъбречна функция, в променена чревна флора и т.н. Човекът в състояние на маслина трябва, ако това вече не е направено, да бъде основно изследван и лекуван и на телесно ниво. И в обратен смисъл, маслината е винаги добър помощник при тежки, свързани с изразходването на много сили телесни заболявания. В такива случаи тя засилва и тялото и душата. Според наблюденията на някои практики, маслината заедно с други средства е дала много добри резултати при последващото лечение на алкохолизъм.

Необходимо е да се посочат разликите между маслината и габъра:

Маслина: за пълното изчерпване на душата, духа и тялото.

Габър: изтощението се разиграва повече в главата. Сутрин човек мисли, че няма да се справи. В течение на деня се оказва обаче, че все пак положението ще бъде овладяно.

Маслина - ключови симптоми

Пълно изтощение, крайна умора на тялото и духа.

Симптоми в блокирано състояние

Енергетичен недостиг, „това е твърде много". Изтощение след продължително натоварване или продължително боледуване. Чувства се напълно изчерпан, „на края на силите". Нуждае се от много сън, не е в състояние да предприеме нещо, няма желание за нищо. Дълбока вътрешна умора след периоди на силни вътрешни борби и промени, при които се изразходва много енергия. Изтощение в резултат на продължителни грижи за болен. Неспособност за разпределяне на собствената енергия, фази на голяма трудоспособност, следвани от голямо изтощение, се сменят непрекъснато в живота му.

Потенциал в трансформирано състояние

Голяма сила и жизненост, разполага видимо с неизчерпаеми резерви. Във фази на натоварване се осланя изцяло на вътрешните си импулси и по този начин може да понесе големи напрежения с жизненост и при добро настроение.

Подпомагащи препоръки за състоянието на маслина

Да се занимава с темата за енергията и енергетичните състояния, да провежда дозирани упражнения йога за хармонизиране на енергетичната си система. Да спи продължително, да се отморява на чист въздух, за предпочитане в гората. Да консумира богата на етерични енергии храна; например ядки, зеленчуци, плодове.

Мисли за положителна настройка: „моля за сила за моята задача", „чувствам как космическата сила нахлува в мен", „взимам под внимание потребностите на моето тяло".

24. БЯЛ БОР, PINUS SYLVESTRIS

Стройното, бисоко до 30 м иглолистно дърво е добре познато на всички. Мъakkите и Женски цбетобе са обилно посипани с пращец.

Принцип: Белият бор е свързан с душевните качества на разкаянието и опрощението. В отрицателното състояние на бор, човек вътрешно се чувства твърдо обвързан с вината си.

Това може да бъде възникнало наскоро чувство за вина, дори по дребен повод, например защото човек е оставил прозореца отворен и е допуснал да избяга папагалчето. Или това могат да бъдат отдавнашни, неосъзнати първични усещания за вина, до първородния грях или до вината на Ева, която е дала ябълката на Адам. Белият бор, заедно с джелата, е едно от най-честите душевни състояния. Това състояние не винаги се открива лесно у другия.

Неосъзнатото състояние на бор се издаба често чрез неосъзнати оцветени с вина изказвания, като: „никога няма да си простя, че бях толкова невнимателен" или „извинете ме, че заемам толкова място", „зная, че е моя вината, че младежът е толкова шумен", „всъщност моите родители са искали да имат момиче, но е трябвало да се примирят със син".

При хората от типа на бора съзнанието често е завладяно изцяло от чувство за вина и затова и състоянието на тялото често се изразява с умора и изчерпаност. В живота на тези характери думата радост от живота е написана със съвсем дребни букви. Те принадлежат към хората, които въпреки всичко постигнато, никога не са достатъчно доволни от себе си и вътрешно се упрекуват, че не са се постарали още

повече. В отрицателното състояние на бора човек изисква от себе си повече, отколкото от другите и когато високите му очаквания не се изпълнят, съзнанието му се изпълва с упреци към себе си.

Друго типично явление при това състояние е поемането на чуждите грешки като собствена вина, с чувството, че отговорността е обща. Така например, човек се чувства виновен, когато е принуден най-после да заяви ясно на безогледния си съсед, че мощната му радиоуредба трябва да свири по-тихо.

Децата от типа на бора често пъти са вечно виновните в класа и се оставят да бъдат наказвани за простъпки, с които нямат нищо общо. Когато характеристиките от типа на бора са болни или преуморени, те се извиняват на всички околни за това. Когато в магазина има само четири хляба, а чакащите са пет, типът на бора е този, който ще се откаже, защото би се чувствал вътрешно виновен, ако някой остане без хляб заради него.

Изглежда така, като че ли човекът в отрицателно състояние на бор вътрешно се извинява, че изобщо съществува, вероятно защото дълбоко вътре в себе си не е убеден, че заслужава съществуването си. Често в него се чувства детски страхливо поведение, което несъзнателно носи отпечатък на догматични, религиозно оцветени схващания от типа на изисквания и забрани: „трябва да работиш“, „не трябва да имаш сексуални желаниа“. Бог бижда всичко, а човекът отдавна е доказал своята безнадеждност. Затова не ни остава нищо друго освен наказание и изкупление, болки, око за око, зъб за зъб.

И ако отгоре не дойде наказанието, човек се наказва сам. По тези причини много хора в състояние на бор несъзнателно поемат сами кръста си. Понякога гпе казват, че поемат кармата на другите. Някои от тях имат почти мазохистичен стремеж към повертвователност и се наказват за цял живот с някой безогледен партньор, без да разбират вътрешната причина за това. Те дават любов или поне това, което мислят за любов, без да получават или да изискват такава. Трагично и разрушаващо живота заблуждение на личността в много отношения:

Когато личността се изключи сама от любовта, от потока на живота, през нея не може да протича божествената енергия. Така тя не само прекъсва своята жизнена артерия, но действа и против единството и против сътворението. Със своите саморазрушителни настроения личността в това състояние обезпокоява и вреди на всички наоколо.

Причината за това поведение се крие и тук в напълно погрешната насоченост на личността, да следва своята ограничена представа за добро и зло, като си дава сама правото да съди, вместо просто да приема водачеството на своето Висше Аз.

В отрицателното състояние на бор човек трябва да разбере, какво значи да си наистина човек и че още чрез факта, че той живее и диша на този свят, става излишен въпросът за правото на съществуване. Той трябва да приеме, че докато душата му е съвършена, той телесно е твърде несъвършено същество и че съществуването в това тяло е невъзможно без грешки и заблуждения. Именно конфликтите при тези заблуждения дават на човека необходимата енергия за понататъшно развитие. Следователно, той трябва да прави грешки, трябва да изпада във все по-нови заблуждения, които в крайна сметка ще го приближават все повече към неговата душа, а с това и към Бога.

Защо тогава да се оплаква? Който се ограничава в своите грешки и не може да обича себе си и да си прощава, не може да обича и другите и не може да им прощава. Тогава къде е смисълът на човешките отношения?

Чрез бора можем да се научим да разбираме истинското съдържание на християнската мисъл за Спасението. Можем да приемем, че човек не трябва да се чувства виновен, понеже преди да дойде на тази земя е опростен вече отдавна чрез символична

Жертва на Разпятието! Той просто трябва да се съгласи с това.

В положителното състояние на бора човек чувства, че времето на наказващия Бог, на Мойсей с неговите строги заповеди, е преминало, че никой няма да бъде наказван и че всеки се приближава до своето спасение, колкото повече изпитва истинско разкаяние.

Хората, които успеят да трансформират тежкото отрицателно състояние на бора, получават силен приток на енергия. Те могат да помогнат на ближния си при подобни проблеми чрез търпелив разговор, през обмяна на опит, често дори само с енергийното си излъчване, просто с присъствието си.

На практика след белия бор се нареждат често жълтата върба или джела. Тук бихме искали да посочим разликата между чувството на несъвършенство в състоянието на киселица и чувството за вина при белия бор:

Бял бор: Приема своите чувства за вина като своя лична работа и се придържа здраво към това. Той трябва всъщност да ги освободи.

Киселица. Чувства се нечист и несъвършен, но вътрешно не поема отговорността за това състояние. Желает силно да се освободи колкото е възможно по-бързо от това състояние.

Бял бор - ключови симптоми.

Упреци към самия себе си, чувство за вина, липса на смелост.

Симптоми в блокирано състояние.

В разговора често търси форми на извинение. Не може да прощава, поема вината върху себе си. Често има гузна съвест. В многозначителни ситуации поема чуждата вина, чувства се отговорен за грешките на другите. Поставя си високи изисквания, повече отколкото изисква от другите. Дори и при успех се упреква вътрешно, че все пак нещо не е направил както трябва. Държи сметка повече за своите граници, отколкото за своите възможности, руши се вътрешно поради отрицателни схващания за същността си. Работи свръхсъвестно и по този начин лесно попада в емоционален стрес. Чувства се малоценен и очаква да бъде наказан. Извинява се, когато е болен, изтощен или депресиран. Дълбоко в себе си се чувства като страхливец. Трудно му е да приеме похвала или награда, защото вярва подсъзнателно, че нищо не е заслужил. Чувства се виновен, ако трябва да каже на някого открито мнението си. Позволява си малко и веднага остава на заден план при повече искане, отколкото предлагане. Не вярва, че заслужава обич, вътрешно не оправдава съществуването си „извинявайте, че съм се родил“. Често поведението му е детински -страхливо. Понякога има мазохистична жертвоготовност, Прекалено подценяване на себе си - отрицателен нарцизъм. Подсъзнателно силни религиозно оцветени схващания за добро и зло, секът като грях, представи за първороден грях.

Потенциал в трансформирано състояние.

Човек си признава грешките, приема ги, но не преувеличава тяхното значение. Има чувство за разкаяние, но не за вина, може да си прости и да забрави. В това състояние има дълбоко разбиране за човешката същност и особено за човешките чувства. Поема грижи и товар от другите, но само в това има смисъл. Проявява търпение, смирение и вътрешна скромност. Разбира истински християнската идея за Спасението.

Подпомагащи препоръки за състоянието на бял бор.

Да е уверен вътре в себе си, че всеки човек заслужава обич и че вината му е простена предварително. Да прави упражнения йога за свързване на чакрата на щитовидната жлеза (принцип на Буда) с тези на третото око (Мойсей) и на сърцето (Исус).

Да открие, къде надхвърля възможностите си и къде си поставя неизпълними задачи. Да отхвърля неизпълнимите цели и да си поставя нови.

Да прави утринна гимнастика, за да натрупа жизнени сили за деня. Мисли за положителна настройка: „харесвам се такъв, какъвто съм“, „прощавам си, защото отдавна ми е простено“, „с раждането си, съм спасен“, „Всяка грешка е нова стъпка по-близо до Бога“, „оставям се на моя вътрешен импулс“.

25. ЧЕРВЕН КОНСКИ КЕСТЕН, AESCULUS CARNEA

Червеният или хибриден конски кестен е по-малко и по-изящно дърво от обикновения конски кестен и се среща в изкуствени насаждения. Цъфти през май-юни с розово-червени цветове в пирамидални съцветия.

Принцип; Червеният конски кестен е свързан с душевните потенциали на грижата и обичта към ближния. Характерно за състоянието на червен конски кестен е силната енергийна връзка мейсду два индивида.

Хора, които често се нуждаят от червен конски кестен лесно се присъединяват към други хора и характери и притежават силна излъчваща способност. Енергийно те са силни предаватели. Хора, които са им присърце, близки, деца, приятели, могат да разкажат много за това.

Хората от този тип се грижат по алтруистичен начин за другия и се страхуват винаги от най-лошото, което може да му се случи. Това са бащите, които нощем не могат да заспят, преди тяхната дъщеря да се върне невредима от кино. Това са майките, които не могат да се успокоят, преди техните възрастни вече синове и дъщери не им се обаждат от мястото на отпуската си, че са пристигнали благополучно там. Това са бабите, на които сърцето им спира пред мисълта, че внучето им трябва да пресече някоя оживена улица.

Характерите от типа на червения конски кестен страдат за хората, които обичат и мислят, че другите не забелязват това. Те забравят, че по този начин вредят не само на себе си, но и на тези, за които се грижат. Дори съществува опасност от енергетично привличане на нещата от които се страхуваме за другите.

Състоянието на червен конски кестен би могло да се опише и като един вид симбиоза, каквато съществува например между майката и кърмачето. За да оцелее, кърмачето е неразривно свързано с майката, а и тя от своя страна живее емоционално чрез него. Но тази зависимост остава да съществува понякога твърде дълго. От това следва задръжка в процеса на развитие и на двете страни, понеже за да функционира симбиотичното състояние, то трябва да се поддържа в равновесие. Ако единият от партньорите поиска да се отдели, то и другият е автоматично засегнат от това.

В Англия е описан случаят на разведена майка и нейния 16-годишен син, който страда от депресия: през време на лечението майката разбира, че несъзнателно „използва“ сина си за задоволяване на своите емоционални потребности. Понеже нейният син е чувствал това подсъзнателно, той все повече и повече се отдалечавал от нея и от действителността в един фантастичен свят. Тогава майката започнала да взима есенция от червен конски кестен. Само след няколко дни синът изпаднал в силна депресия. След това, обаче за пръв път проявил готовност сам да се подложи на лечение, за което не бил съгласен години наред. Чрез червения конски кестен майката успяла да разхлаби симбиотичната връзка помежду им и още същия месец синът за пръв път започнал да защитава своите собствени интереси.

Подобни симбиотични връзки съществуват често и в семейните двойки, особено когато има силно излъчване от страна на родителите, например когато съпругата проектира бащините си проблеми към своя мъж. Понякога такива връзки съществуват и

между двама души, единият от които отдавна не обитава физическото си тяло, например между загиналия във войната баща и неговия жив син.

В основата си, състоянието на червен конски кестен не е нищо друго, освен една „връзка на погрешно ниво“, но субективно, емоционално, проникнато от страх ниво на личността, вместо да бъде на духовното ниво на Висшето Аз между двама души. В отрицателното състояние на червен конски кестен понятието за любовта към ближния е криво и егоистично разбрано. Човек използва несъзнателно другия като обект, към когото може да проектира собствените ограничаващи мисли и съмнения.

В това състояние трябва да се разбере, че „става винаги не така, както мислим“ и че въпреки всичките ни усилия не можем да предотвратим това, което съдбата е определила за даден човек.

„Човек предполага, Господ разполага! Нека да му върви на добре! Пожелавам му най-доброто, той ще намери верния път“.

Който мисли така, той е опознал положителната страна на енергията на червения конски кестен и ще забележи с радост, че лично на него, както и на неговия любим човек върви все по-добре.

Практикуващите лечители съобщават, че червеният конски кестен често се прилага при хора, които поради професията си (например като медицински сестри или педагогически съветници) трябва силно да се вживяват в проблемите на другите.

Червеният конски кестен дава добри резултати и при отбиването на кърмачето – също и по отношение на майката. Той може да се комбинира с обикновения кестен, когато се натрапват тревожни мисли на другите и човек не може да се отърве от тях. Ако хората са обладани от своите пороци и желаня, червения конски кестен може да се окаже много ефикасна помощ.

Червен конски кестен – ключови симптоми

Прекалени грижи и страхове за другите.

Симптоми в блокирано състояние

Силна вътрешна обвързаност с други обичани личности. Свърхзагриженост за сигурността на другите (деца, партньори), без страха за себе си. Непрекъснато мисли за грешките на другите, живее с техните проблеми, като че ли са негови собствени. Страхува се, че нещо ще се случи на близките му, ако закъснее.

Съмнява се, че зад безобидните оплаквания на роднините му може да се крие сериозно заболяване. Когато нещо се развива добре, си представя колко лоши неща биха могли да се случат.

Човек в това състояние никога не може истински да се отдели от определена личност. Родителите постоянно предупреждават децата си да внимават.

Потенциал в трансформирано състояние

Хората в това състояние придобиват способността да предават в трудни ситуации положителни мисли за сигурност, здраве и смелост на другите. Те могат и отдалеч да насочват и повлияват положително другите. В критични ситуации запазват контрол дуиевно и физически.

Подпомагачи препоръки за състоянието червен конски кестен

Занимания и размишления относно „силата на мисълта“, духовно оздравяване, тренировка на съзнанието и т.н. Упражнение в изместване на отрицателната представа в нейната положителна противоположност, веднага при възникването ѝ. Следователно да не си представя лошото, което би могло да се случи, а това, което е желателно: вместо автомобилна катастрофа – астливо пътуване. Да си представя личността, за която се безпокои, обкръжена от бяла светлина.

Мисли за положителна настройка: „ближният е в ръцете на Бог“, „аз излъчвам спокойствие, мир и оптимизъм“, „всичко се развива положително“, „аз съм

самостоятелна личност”.

26. ОБИКНОВЕН ЖЕЛТАК, / СКАЛНА РОЗА / **HELIANTHEMUM NUMMULARIUM**

Храстоподобно растение пълзи по варовици и пясъчни почви на хълмисти варовити терени. Искрящите жълти цветове цъфтят от юни до септември, обикновено по един до два цвята наведнъж.

Принцип: Обикновеният желтак е свързан с душевните качества на смелостта и устойчивостта. Той е един от най-важните цветове от състава на капките за спешна помощ.

В отрицателното състояние на желтак личността е остро и силно застрашена душевно, а често и физически. Това са изключителни и критични положения, като природни бедствия, злополуки или внезапни заболявания, при които човек не може да се справи с първичната сила на енергиите. Всичко се развива много бързо и в погрешна посока. Личността е отделена на светлинни години от своето Висше Аз и се свива, изпълнена със страх, в своята тленна същност, вместо да се довери на водещото начало на душата си, да черпи сили оттам и да се справи с положението.

Беглец бяга през границата. Местността е минирана. Проектори претърсват пространството. Внезапно зад него се чува кучешки лай. Открит ли е вече? Сърцето му бие лудо и гонен от страх и извън себе си, той тича и тича, за да спаси живота си...

Това е един краен пример за състоянието на желтак. Същата вътрешна драма се разиграва при всички състояния на желтак, дори когато обстоятелствата не са толкова застрашителни. При всички случаи е налице остра душевна криза и тревога от първа степен. Ако тялото е засегнато, то това са обикновено случаи за бързата помощ. Пострадалият често е извън себе си от страх. Затормозени са зрението, слухът и говорът. Властва само паника, ужас и смразяващ страх.

Внезапната, опасна за живота болест в семейството изисква и за двете страни желтак - за болния и за близките му.

Деца, които нощем се събуждат от кошмарен сън, трябва да пият на малки глътки екстракта от желтак, докато се успокоят. Човекът, който току-що е избегнал автомобилна злополука или е останал незасегнат при атентат, също е в отрицателно състояние на желтак.

Някои лечители описват това състояние много сполучливо като удар в стомашната област, понеже е пренатоварен соларният плексус (слънчевото сплетение). Събитие се развива много бързо и не може да бъде овладяно от нервната система.

В състоянието на желтак човек се чувства безсилен пред могъществото на първичните сили. Той се поти от страх и страхът обхваща цялата му аура.

Енергията на обикновения желтак освобождава личността от нейното страхливо вцепенение и изтласква махалото от отрицателно в положително положение. Страхът се превръща в смелост, която може да прерасне в героизъм, забравяйки себе си в полза на другите.

Това е смелостта на майката, която спасява детето си от връхлитащата кола, това е храбростта на партизаните, които воюват срещу превъзхождащите сили на чуждата армия и побеждават. Желтакът може да мобилизира невероятни сили и да накара хората да надминат себе си. Положителни символи на желтак си Зигфрид и Жана д'Арк.

Състоянието на желтак е обикновено временно. При децата, които душевно са по-нестабилни от възрастните, прилагането на желтак е показано по-често. Но и между възрастните се срещат истински типове на желтак, които външно не изглеждат

особено плахи. Тези хора често имат уязвима нервна система и понякога от рождение слабо развити надбъбречни жлези. Техните душевни силови резерви бързо се изчерпват и те често пъти могат да се охарактеризират като вегетативно лабилни. Всред предците им често се срещат алкохолици.

При хората, които се занимават с интелектуален труд, може да се стигне до състояние на желтак, когато в своето развитие те внезапно се сблъскат с първичен мрак вътре в себе си.

Един английски лекар препоръчва есенцията от желтак за допълнително лечение към конвенционалните мероприятия при слънчев и топлинен удар.

Понякога е трудно разграничаването между обикновения желтак и гарванския лук:

Обикновен желтак: Винаги се касае за остро и в повечето случаи преходно състояние, при което трябва веднага да се направи нещо. На преден план излиза страхът.

Гарвански лук: Касае се за скритите последици на душевна травма, която е потънала в подсъзнанието. В чистото състояние на гарвински лук страх не се наблюдава, а по-скоро нещо като тъжна вцепененост.

В случай на съмнение се препоръчва взимането на капки за спешна помощ, които съдържат и двата цвята.

Обикновен желтак - ключови симптоми.

Чувство за ужас и паника, изключително остри страхови състояния.

Симптоми в блокирано състояние.

Човек е склонен бързо да изпадне във вътрешна паника. Внезапно чувство на страх при изключителни състояния на тялото и душата. Терор, ужас, отчаяние, нервната система е напълно объркана. От страх не е на себе си - не чува, не вижда, не говори, сърцето му е замряло. Силен страх при злополуки, природни катастрофи, опасни за живота наранявания.

Често състояние при деца, които лесно получават сърцебиене и изпотяване на ръцете.

Човекът в това състояние не разполага с много нервни резерви. Слънчевото сплетение е болезнено или се усеща като камък. Често състояние при хора, които дълго време са взимали дроги. Наблюдава се често при хора от нервно-лабилни семейства.

Потенциал в трансформирано състояние.

Героична смелост. Може да надмине себе си в критични и изключителни положения и да мобилизира почти свръхчовешки сили. Бори се за благо на другите, без да се страхува за себе си.

Подпомагащи препоръки за състоянието на желтак.

Няма ефикасни препоръки за острото състояние. Хората, които се нуждаят често от желтак трябва да се научат да защитават душевно слънчевия си сплит, например като си представят „светлинен щит“, който носят пред стомашната си област. Провеждане на дихателни упражнения. Молитви, мантра.

Мисли за положителна настройка: „аз съм нещо повече от моето тяло“, „над мен е Божията ръка“, „чувствам преливането на неподозирани сили в себе си“.

27. ЧИСТА ИЗВОРНА ВОДА

Приготвена вода от чисти извори на недокосната природа, за които местните жители твърдят, че имат лечебно действие. Такива полузабравени извори, в които се оглежда слънцето, все още се срещат на много места в света.

Принцип: Изворната вода е свързана с душевните качества на

приспособимостта и вътрешната свобода. В негативно състояние на изворна вода човек е пленник на застинали теоретически максими и нереални представи.

Хората в това състояние са си изградили сами още приживе паметник от висши духовни идеали, морални насоки и абсолютни представи за здраве. Те стоят дребни и послушни пред този паметник, със свръхчовешкото, наложено от самите тях задължение, да отговарят на тази идеална представа в живота си. Възможно ли е това?

В отрицателното състояние на изворна вода човек си отказва много от онова, което прави ежедневието приятно и радостно, защото вярва, че то е несъвместимо с неговите строги, често дори аскетични възгледи за живота. Като единствен въздържател на сребърната сватба на приятели, той не се чуква с шампанско, а скромно моли за чаша газирана вода.

Хората от този тип биха искали да бъдат изрядни вътрешно и външно и спазват всичко, което би им помогнало за това. Класически пример за това е мъжът, който сутрин рано след едноминутен крос през гората плува още петдесет дължини на басейна, за да закуси после с приготвена от него плодова каша, със строго изражение на лицето.

В екстремните случаи на състоянието тези характери биха искали да бъдат пример за останалите, които да получават от тях несъзнателни импулси и да възприемат техните идеи - „да намерят верния път“. Често това са хора от западните страни, последователи на източни религии, които се носят достойно през града, носейки национални носии.

Много характери от типа на изворната вода изискват от себе си да достигнат святост още на земята. Те си налагат желязна система от принципи и дисциплини от всякакъв вид, например многочасови упражнения йога, строг икономичен живот или изпълнение на ритуали по всяко време и на всяко място.

Често техните теории и идеали произхождат от стари традиции, които са имали своето място в миналото, но в съвременна Европа трудно могат да се осъществят. Хората в отрицателно състояние на изворна вода не забелязват това, а се измъчват от невъзможността да изпълняват своите ежедневни занимания. И това вреди повече на тяхното развитие, отколкото биха му помогнали дихателните упражнения, молитви и медитиране в продължение на много часове.

Хората в състояние на изворна вода не са интересни събеседници. По всички въпроси - политика, екология или философски теми, те признават само собственото си мнение и при това „твърде абсолютно“. Това, което не се вметва в тяхната схема, просто не се взима под внимание.

Все пак, за разлика от върбинката, те не налагат своя мироглед на своя партньор, защото са твърде заети с осъществяването на своите високи очаквания. По-скоро те са склонни, подобно на отрицателното състояние на хотония, към известно самодоволство, към душевна надменност, към едно вътрешно съжалително поклащане на глава, свързани с чувството, „колко е хубаво, че съм по-наясно с това!“.

В отрицателното състояние на изворна вода човек не разпознава на какви вътрешни натрапливости е подложен, и че потиска в себе си съществени човешки потребности. Той не осъзнава, до каква степен насилва личността си и колко радост от живота се губи в самоналожените дисциплини. Тези постоянни изисквания водят рано или късно до разнообразни форми на ограничена физическа гъвкавост. При тези личности физическите потребности съвсем рядко са хармонично задоволени.

В отрицателното състояние на изворна вода човек се отъждествява вътрешно с надличностни начала на духовно ниво. Личността се ограничава в определени решения и така се откъсва от действителността. Тя иска да бъде това, което по нейно мнение е добро. Нейното заблуждение се крие в твърде голямото и своеобразие, тя иска

егоистично да постигне развитие и сбърква при това външното въздействие с вътрешната причина. Тя не разбира, че външното въздействие, например промяната в начина на живот настъпва спонтанно, когато са налице вътрешните предпоставки за това. Тя забравя, че начинът на живот е последица, а не причина за духовното развитие.

Когато личността иска принудително да постигне някаква външна промяна, която е противна на вътрешното ѝ убеждение, тя започва да се бори със своето Висше Аз, вместо да го следва. Криворазбрано е самоусъвършенстването чрез затваряне в себе си, което всъщност трябва да се постигне чрез забравяне на личното в полза на другите.

Хората в отрицателно състояние на изворна вода трябва да бъдат окужени да видят истината за своята личност, ръководейки се от мисълта, че никой не е съвършен и вместо да затъват в прехвалени теории да се доверят на действителния живот. Така, от ръбест камък те се превръщат в огладен камък в потока на живота, скачайки леко от бързей на бързей.

Хората, които се нуждаят от изворна вода трябва веднъж завинаги да свалят осмирителната си риза и да не отминават повече радостите на живота.

При преминаване в положително състояние на изворна вода хората от този тип могат да бъдат охарактеризирани като приспособяващи се към живота идеалисти, защото те могат да пренебрегват прехвалените начала и принципи, ако се срещнат с нови познания и по-висши истини. Те са открити и използват идеите си за изпитване в действителни житейски ситуации. Така, в течение на времето, те могат да превърнат много от тези идеали в действителност и сами да послужат за пример на другите.

Описаните по-горе екстремни случаи на характери от типа на изворна вода не се срещат често на практика. Въпреки това приемането на изворна вода често е показано временно, защото почти всеки човек потиска свои жизнени потребности в определени моменти от живота, съзнателно или несъзнателно.

Необходимо е да се разграничава тактиката на ненамеса при изворната вода и хотонията:

Изворна вода: Характерите от този тип желаят да чувстват своето духовно превъзходство. Те са твърде заети със своето собствено усъвършенстване.

Хотония: Характерите от този тип често превъзхождат духовно околните. Търпимостта им спрямо другите често е твърде голяма. Зачитат твърде много индивидуалността на другите. Желаят да бъдат оставени на спокойствие.

Изворна вода - ключови симптоми.

Строги и закостенели възгледи, потиснати потребности, сурово отношение към себе си.

Симптоми в блокирано състояние.

Силен стремеж към изрядност, подчинява живота си на строги теории и прекалено идеализирани представи. Въздържание от много неща заради строги принципи на живот; заради това губи радостта от живота. Строга самодисциплина, прави всичко за да бъде във форма, поставя си най-високи цели. Не разбира, какви лишения си налага. Криво разбрана духовност - ограничава се в несъществени неща (медитация, диети), като ги издига в култ. Стреми се принудително към извисяване на духа, но упорито държи на определени собствени представи. Вярва, че светската суета задържа духовното развитие, иска още на земята да стане светец: аскетизъм, факирство, душевно самобичуване. Потиска съществени телесни и емоционални потребности. Поради силен стремеж попада в плен на медитирането. Не се намесва в разбиранията на другите за живота, защото изцяло е зает със собственото усъвършенстване. Тези хора често са строги вегетарианци и въздържатели, животът им е аскетичен. Те се упрекват ако нарушат строгата си дисциплина. Физическите потребности не са добре съчетани с личността, затова при жените често има менструални смущения. Тялото е

подложено на стресови изисквания.

Потенциал в трансформирано състояние.

"Идеалист с открита душа към другите. Отстъпва от възгледите и теориите си, когато се изправи пред ново познание или по-висша истина. Не се поддава на чуждо влияние, защото е уверен, че ще намери в себе си вярното решение в точното време за това. Осъществява високите идеали в живота. Чрез радостта си от живота и чрез вътрешния си мир е естествен пример за подражание от другите.

Подпомагащи препоръки за състоянието на изворна вода.

Да гледа във всяко отношение „по-леко на нещата". Да си позволява повече светски радости и удоволствия. Да бъде честен към себе си - да се погледне вечер в огледалото и без уговорки да изрази мнението си за душевните преживявания през деня. Да се научи да прави разлика между теория и практика, да не се привързва към чужди и отвлечени теории, а сам да преценява кое е добро и кое - не. Да прави физически упражнения без принудителни правила, например пързаляне с кънки, аеробика и други подобни.

Мисли за положителна настройка: „оставям се да ме носи потокът на живота", „душата ми е отворена за нови изживявания и познания", „оставям всички насоки на живота да встъпят в правата си", „оставям нещата да се развиват от самосебе си”.

28. ЕДНОГОДИШНА ХРУЩЯЛКА, SCLERANTHUS ANNUUS

Високото от 5 до 70 см храстовидно или пълзящо растение расте със своите преплетени стъбла по ниви и синури, на пясъчни и силикатни почви. Цъфти от юли до септември с малки бледо - до тъмнозелени цветчета, събрани в главици.

Принцип: Едногодишната хрущялка е свързана с душевните потенциали на вътрешно равновесие и единство в многообразието. В отрицателното състояние на хрущялка човек се колебае между две крайности.

Който е наблюдавал, как скакалецът при най-малко движение наоколо прави големи скокове насам и натам, може да разбере, как се чувства вътрешно човекът в отрицателно състояние на хрущялка. Един външен импулс е достатъчен, и човек реагира - веднъж по един и в следващия миг по съвсем друг начин. Днес той намира новите си съседи много привлекателни и се сприятелява с тях, но утре вече не може да ги търпи и би искал просто да затръшне вратата пред носа им.

Тази вечер той твърдо е дал съгласието си за покупка на обща вила заедно с приятели, но сутринта трескаво звъни по телефона, за да се откаже. След това се оставя отново да го убедят, и това продължава така няколко пъти, докато приятелите му си намерят по-стабилен партньор.

В отрицателно състояние на хрущялка човек е като везни, които са в непрекъснато движение от едната до другата крайност - от възторг до униние, от трескава активност до апатия. За идеята той днес е огън и пламък, а утре няма никакъв интерес. Това колебание в мненията или настроенятия създава у околните впечатление за несигурност и ненадеждност.

Девойката, която не може да се определи към един от двамата кавалери е класически тип на хрущялка. Когато е с тях поотделно, тя харесва определени качества у всеки от тях, но оставайки сама с мислите си не може да вземе решение месеци наред. В това състояние тя не търси съвет нито от родители, нито от приятели, понеже, за разлика от състоянието на вилмотова цератостигма, тук се търси самостоятелно решение, независимо колко дълго може да трае това.

Често тази вътрешна колебливост се манифестира и външно, чрез нервни или прибързани жестове. Правят се много излишни движения. Децата от този тип правят много движения, а жените сменят няколко пъти дневно тоалета си, в съответствие с тяхното настроение.

Пациентите в това състояние объркват лекарите, понеже признаците на тяхната болест пътуват по цялото тяло.

Липсата на вътрешно равновесие се проявява понякога и външно: появяват се смущения на равновесието, морска болест или оплаквания от възпаление на вътрешното ухо. Колебанията в настроението се отразяват и като противоположни прояви на организма: запек и диария, повишена и понижена температура, ниско/високо кръвно налягане, силен глад и безапетитие. От тази гледна точка едногодишната хрущялка може да бъде от полза при бременността.

Някои лечители са на мнение, че предразположението към отрицателно състояние на хрущялка може да възникне през първите два-три часа след раждането, ако детето попадне в хаотична среда и се сблъска с твърде много впечатления наведнъж.

Заблудата при състоянието на хрущялката се състои в нежеланието на личността да се подчини на ръководното начало на своето Висше Аз. Отсъства правилната целенасоченост на душата, която дава мярка, сила и посока. Липсата на правилна ориентировка дава възможност за различни въздействия, които тласкат душата от единия до другия полюс. Тя губи ценно време и енергия и тъпче на едно място в развитието си.

В отрицателното състояние на хрущялка човек трябва да направи всичко, за да може душевно и физически да намери своя собствен център, да установи свой собствен ритъм. Първият опит в тази насока трябва да бъде избягването на крайностите както в положителното, така и в отрицателното, за да се намери златната среда. След това поведението трябва да се движи като въжеиграча на въжето, който коригира ритъма и колебанията на движенията си, за да може леко да достигне целта си, концентрирано и с поглед напред.

Тази лекота, която се дължи на голяма вътрешна сила, често е характерна за хората в положително състояние на хрущялка. Те взимат своите решения с изумителна точност и в необходимото време. И както въжеиграчът все повече разнообразява своята игра, така и тези хора разкриват душевно все повече възможности в живота си, без да губят равновесие. Вътрешната им непоколебимост, спокойствието и решителността действат на нервните хора наоколо успокояващо и положително.

Едногодишна хрущялка - ключови симптоми.

Нерешителност, колебание между крайни решения, вътрешна неуравновесеност. Мненията и настроенията се променят внезапно в пълната противоположност.

Симптоми в блокирано състояние.

Нерешителност поради вътрешно неспокойствие, мислите непрекъснато се колебаят между две възможности. Противоположни колебания на настроението: плач и смях, възторг и униние. Приема много външни импулси и скача като скакалец с мислите си тук и там. Поради непостоянството във възгледите изглежда в очите на другите ненадежден. Липсва вътрешна мярка, няма равновесие, изпада в нервни кризи. Човекът в това състояние не може да се концентрира, скача от тема на тема, поради вътрешната колебливост губи много време и пропуска в живота и професията си някои добри възможности. При вътрешен конфликт не се съветва с другите, а се опитва сам да намери решение. Жестикулира неадекватно и рязко.

Липсващият баланс на енергия може понякога да намери израз във физически прояви, като например резки колебания между активност и бездействие, колебания на телесната температура, симптоми, които се простират по цялото тяло – веднъж боли

тук, утре там. Могат да се проявят още смущения на равновесието от всякакъв тип, болест на пътуването (с кораб, автомобил, самолет), смяна на безапетитие със силен глад, след диарията следва запек, бременността се съпровожда от повръщане и още много други.

Потенциал в трансформирано състояние.

Добра концентрация и решителност, запазва вътрешно равновесие при всички обстоятелства. Всестранност и гъвкавост, разкрива все повече възможности в живота си. Взима решения веднага и с поразителна точност. Присъствието му действа успокояващо върху околните.

Подпомагащи препоръки при отрицателното състояние на хрущялка.

Да не се преувеличава нищо и да избягва крайностите. Вместо вътрешните колебания в зиг-заг, да се стреми към линия с по-малки отклонения. Да прави дихателни упражнения, които укрепват центъра и да остави нещата да следват своя естествен ход. Да упражнява предпочитани физически занимания, при които се изисква равновесие и сръчност: ролкови кънки, кънки на лед, жонглиране.

Мисли за положителна настройка: „намирам своя вътрешен ритъм“, „в моя център ще намеря правилното решение“, „избирам златния път по средата“, „установявам връзка с моето Висше Аз“.

29. ГАРВАНСКИ ЛУК /ВИТЛЕЕМСКА ЗВЕЗДА/ ORNITHOGALUM UMBELLATUM

Високото от 15 до 30 см лилиево растение с тесни и дълги листа с бяла ивица В средата се среща по горски поляни и открити места. Цветовете са снеожобели отвътре и имат зелени ивици отвън, цъфтят през април и май и се отварят само на слънце.

Принцип: Гарванският лук е свързан с душевния потенциал на пробуждането и насочването. В отрицателно състояние на гарвански лук човекът е застинал в душевно-духовна дрямка, в един вид вътрешно притъпление.

Гарванският лук помага при всички последици от физически, душевен и духовен шок (този шок няма нищо общо с медицинското понятие), независимо от това, дали душевната травма е възникнала още при раждането или едва вчера, от застипване на пръста във вратата на автомобила.

Гарванският лук е най-важният цвят от комбинацията за спешна помощ, понеже той обединява действието на други четири вида цветни есенции. Той неутрализира шокиращите въздействия и по този начин отново дава ход на възстановителните механизми на тялото.

Под „шок“ се разбира тук онова пряко енергийно въздействие, което нашата енергийна система не може да неутрализира и отговаря с нарушение на равновесието, независимо от това, дали то е осъзнато от личността или не. В енергийната система се задържа всеки „шок“ и причинява известна парализа в обхвата на своето въздействие.

Почти всеки човек преживява в течение на времето душевни травми, с които той не може да се справи. Някои от тях се проявяват веднага във физическото тяло. Така например, на една козметичка прекратили внезапно договора за наетото помещение. От този момент нататък тя получила силни смущения на слуха, докато била излекувана с есенция от гарванския лук.

Други „шокове“ се проявяват едва след месеци или години. Възникналото след години заболяване, например артрит, може да бъде свързано с причината само след грижливо проучване.

Различните така наречени психосоматични заболявания се причиняват, както е

известно, от неовладяни енергийни травми, понеже всяка личност реагира индивидуално със своя специфична органична слабост.

Отрицателното състояние на гарвански лук по-рядко се проявява като типична черта на характера. Хората в това състояние изглеждат често фини и леко потиснати. Те говорят тихо и гласът им затихва още повече към края на изречението. Движат се бавно и понякога имат влечение към магичното и мистичното. Съществуват предположения, че при хората от този тип е налице дребно, съдбоносно обременяване, при което играят роля магия, болезнено честолюбие и употреба на дроги.

Душевната заблуда при това състояние се крие във вътрешната съпротива на личността да участва активно в живота.

Вместо да играе ролята си в живота под режисурата на своето Висше Аз, личността се отдръпва от нежеланите за нея неща, затваря се. По този начин се блокират вътрешните фини системи и информацията не преминава през различните нива на енергия. Последницата от това е, че при най-малкото енергийно въздействие системата се претоварва и е като парализирана. Все повече малки части от нея излизат от строя.

Есенцията от гарвански лук събужда личността от нейния душевен унес и я връща към нейното Висше Аз. Тя съживява енергийните връзки, особено в нервната сфера. Личността установява връзки на всички нива, става по-активна и отново може да поема нормални енергийни натоварвания. Жизнеността ѝ нараства, духът ѝ се избистря и тя придобива вътрешна сила.

В ежедневната практика често се употребява есенция от гарвански лук, защото никой днес не е защитен от шокиращи въздействия. Когато използваната до момента комбинация не е дала достатъчен резултат, трябва да се помисли освен за джел и клонеста овсига, още и за гарвански лук. Възможно е системата да е претърпяла неосъзнат шок, който блокира всичко. Тук гарванският лук ще подейства като катализатор.

Като подпомагащо лечение при неподатливите на въздействие психосоматични заболявания гарванският лук често е оказвал поразителен ефект, особено когато е прилаган редовно и продължително - често пъти за няколко месеца. Много често гарванският лук е помагал при чувство за напрежение в гърлото и при нервни смущения в гълтането, т.е. при „шокове“ в тази област. При явления на загуба на слух, зрение или при смущения в хода и невъзможност да се захване с нещо, трябва винаги да помислим за гарвански лук.

Хората, които в живота си са употребявали много транквиланти приспивателни и пр., получават много добри резултати от прилагането на гарвански лук в комбинация с киселица.

При новородените се препоръчва гарвански лук заедно с орех срещу шок при раждането, за пренагласа към нова форма на съществуване. Някои лечители препоръчват, тази смес да се прибавя към водата за изкърпване на детето.

Гарванският лук е помагал понякога на жени с особено силни менструални кръвотечения. Понеже всяка менструация може да се разглежда като едно малко раждане или като един малък шок.

Необходимо е да се познава съществената разлика между нокът и гарвански лук:

Нокът: Несъзнателно нежелание да се възприеме някакво минало събитие.

Гарвански лук: Невъзможност да се преодолее едно нараняващо преживяване.

Гарвански лук ключови симптоми.

Последствия на физически, душевни или духовен шок, независимо от давността на събитието. Гарванският лук се явява „Утешител на душата и успокоител на болката“ (д-р Беч).

Симптоми в блокирано състояние.

Чувства се нещастен и тъжен, парализиран от грижи след разочарования, лоши новини, злополуки и други шокиращи събития. Те могат да датират още от детството и могат да бъдат неосъзнати. Неприятните преживявания остават дълго в съзнанието. В тежки моменти не може да приеме утеха. Трудно му е да се справи вътрешно с преживяното.

Възможни са някои съпровождащи явления от страна на тялото: колеблива походка, безчувственост, дрезгав глас.

Изумява го безочията на някои личности.

Потенциал в трансформирано състояние.

Вътрешна активност, духовна яснота и вътрешна сила. Добро приспособяване на нервната система към енергийните промени. Бързо възстановяване на силите.

Подпомагащи препоръки при отрицателно състояние

Не е възможно подпомагане в острото състояние. За късните последици може да се използва лимфен дренаж, както и лечебни методи срещу енергийни травми.

Мисли за положителна настройка: „освобождавам блокираните енергии“, „цялата ми система диша“, „главата ми е бистра и ясна“, „вътре в мене е възстановена напълно връзката между всички нива“.

30. ЯДЛИВ КЕСТЕН, CASTANEA SATIVA

Расте в открити, светли гори, върху рохкави, влажни почви. Дървото става високо до 20 м. Пухкавите, силно уханни цветове се появяват след разлистването, през юни-август, т.е. по-късно от цъфтежа на повечето други дървета.

Принцип: Ядливият кестен е свързан с принципа на избавлението. В отрицателното състояние на ядлив кестен човекът е дълбоко убеден, че няма вече надежда за помощ. Д-р Бах писа за кестена: „Това е цветът за мъчителното вътрешно състояние, в което се мисли че е застрашено съществуването на самата душа, за безнадеждното отчаяние на тези, които смятат, че са достигнали края на своите възможности“.

От гледна точка на силата на страданието, отрицателното състояние на кестена е едно от най-тежките. Но и то не винаги се проявява външно така драматично, както посочихме по-горе, а протича на вътрешни нива, които до голяма степен остават неосъзнати от засегнатия.

Това отрицателно състояние е онзи момент, в който личността остава съвсем сама с опрян до стената гръб и се чувства напълно безпомощна и беззащитна, като пиленце, изпаднало от гнездото си. Човек виси в нищото между небе и земя, като парашутист, който не може да отвори парашута. Той се е борил без да се оплаква и смело се е надявал, но сега вече е на края и е с празни ръце. Няма вчера и утре, има само празно и отчаяно настояще. Човекът е убеден, че часове само го делят от срутването на бента.

Отрицателното състояние на кестен е част на истината, на най-силната конфронтация на личността със себе си, на последния ѝ опит да се противопостави и защити срещу решаващо вътрешно превръщане. Това е нощта, без която не може да дойде денят.

Силата на страданието изглежда надхвърля човешките възможности, границите на издръжливост са разтеглени до крайност. Това става за да се разчупят всички стари структури на личността и да бъдат отхвърлени, за да направят място за нови измерения на съзнанието.

Кестенът полага винаги начало на решителни стъпки на развитие, като например избавлението от дългогодишно разрушително партньорство. Често състоянието на

кестен стои като пазител на прага в началото на истинско духовно развитие. Човекът разбира, какво значи да си сам и че само след това отхвърляне ще може да намери пътя към друго ниво на съзнанието и дори към Бога. Той разбира, че му се отнема всичко, за да може с празни ръце да поеме новото, което идва към него; че трябва да се пожертва изцяло, за да може да се роди напълно обновен.

В Библията пише: „когато нуждата е най-голяма, Божията помощ е най-близко" това описва много добре действието на кестена. Положителното състояние на кестен е състоянието на упование на Бога, въпреки най-тежките вътрешни противоречия, моментът, в който се изслушват молбите за помощ и могат да станат чудеса. Кестенът помага да се преминат болезнените фази на превръщане, без да пострадаме от това.

Хората в отрицателно състояние на кестен винаги се стараят, също както при камшик, да скрият своето вътрешно отчаяние от своите близка Те дори и в моментите на най-тежка депресия никога не стигат до идеята да приключат с всичко - за разлика от джанката.

Затова на практика не винаги е лесно да се разпознае отрицателното състояние на кестен. Характерни указания за това са изказванията от типа на: „изчерпах всичките си възможности" или „вече не зная, какво ще стане по-нататък".

Истински характерни от типа на кестена не се срещат често. Развитието на подобни хора обикновено е белязано от изключителни външни събития, които се преживяват от тях не винаги със страдание, но се възприемат по правило с изключително вживяване.

Кестен - ключови симптоми.

Най-дълбоко отчаяние. Човек мисли, че са достигнати границите на онова, което човек може да понесе.

Симптоми в блокирано състояние.

Човек възприема положението си като безнадеждно и не знае какво да прави. Има чувството, че е достигнал крайните граници на издръжливостта си. Състоянието е гранично - човек се чувства напълно загубен в пълна празнота и изолация. Душевното състояние е изключително критично - „тъмната нощ на душата". Хората в това състояние не смятат, че е възможно човек да понесе толкова много и мислят, че Бог ги е забравил. Загубена е всяка надежда (по-тежко отколкото при европейския улекс), но това не се показва навън. Човек е убеден, че сега трябва да дойде нещо съвсем ново.

Потенциал в трансформирано състояние.

Прозрение, че стои с празни ръце на прага на нови хоризонти. Бил е загубен и сега е намерил отново себе си. Възкръсва като птицата феникс от пепелта. Разпознал е шанса да изживее коренна промяна, започнал е пътя към себе си. Вярва отново, има лични причини да вярва в Бога.

Подпомагачи препоръки за състоянието на кестен.

Да размишлява върху принципа на усъвършенстването чрез страдание на тази планета, както и върху мисълта за избавлението. Почивка на светлина и сред недокоснатата първична природа.

Мисли за положителна настройка: „трябва да има нощ преди да дойде денят", „през пропастите към звездите", „когато нуждата е най-тежка, Божията помощ е най-близко", „моята същност е неразрушима".

31.ВЪРБИНКА, VERBENA OFFICIALIS

Високото до 60 см, изправено растение се среща покрай пътищата, на голи и сухи терени, както и по слънчеви поляни. Малките лилави цветчета цъфтят между юли и септември.

Принцип: Върбинката е свързана с душевните потенциали на самодисциплината и обуздаването. В отрицателното състояние на

върбинка собствената воля е насочена твърде много навън и собствената енергия се изразходва неикономично.

На училищна екскурзия малкият Петър е избран от учителя да съобщава времето по часовника, за да се изпълни точно програмата на пътуването. Той се залавя възторжено с тази задача и иска да я изпълни не сто (а ако може - сто и шестдесет) процента. Ако учителят го погледне случайно, той незабавно съобщава колко е часът. Ако съучениците му вървят бавно, той ги прищпорва да бързат, защото е много важно да си точен. Така той не успява да си почине, винаги е в напрежение и си спечелва накрая прякора „часовникът“. Това е ранният пример за характер от типа на върбинката.

В хората от този тип гори вътрешен пламък, обикновено положителна идея, която ги завладява изцяло и те не намират покой, докато не убедят своите близки в правотата ѝ. Председатели на благотворителни дружества или на здравни заведения, които жертвуват личния си живот, свободното си време и дори понякога нощите си за „доброто дело“ като не се плашат от никакви затруднения, са под знака на върбинката. Те са винаги на разположение и се чувстват като артисти, верни на своята роля. Опитват се да спечелят всеки срещнат за тяхното дело с мисионерско усърдие - понякога с успех, понякога не. Те се борят твърде много в полза на доброто и приличат на способни и упорити адвокати, които засипват с барабанен огън от аргументи своите опоненти и нямат нищо общо с тактичните дипломати, които оставят и другата страна да каже мнението си.

Чрез това, в повечето случаи ненужно изразходване на волеви сили, те в течение на времето надхвърлят своите резерви. Вътрешно и външно те са нервни и напрегнати и реагират с раздразнение, когато нещата не се развиват така, както те са си представяли. Това ги подтиква към още повече усилия, към влагане на всичките им възможности. Те не си позволяват минутка почивка през деня и почти не спят през нощта, надхвърлят възможностите си и постоянно подкопават по този начин здравето си. Често те внезапно се разболяват, например от грип, защото тялото им е изчерпало защитните си сили.

В отрицателно състояние на върбинка някои хора са вътрешно толкова възбудени, че почти не могат, дори да биха искали, да си починат физически. Мускулното им напрежение се проявява в мимиката и начина на физическа работа - с максимален разход на енергия. Те хващат например молива така, че често го счупват. Когато изкачват стълби се чува шум като от войнишки ботуши.

Хората от типа на върбинката изразходват своята енергия навън и - за разлика от типа на изворната вода - понякога искат принудително да поведат другите към щастieto им. Това са вътрешни революционери, които „в справедлив гняв за добрата кауза отиват на барикадите“, без да забележат, какви усложнения причиняват. Това са скитащи проповедници, хора със съзнанието за мисия, които не знаят „да държат устата си“ и са готови да отидат зад решетките за идеята. Като една крайност може да се посочи студентът, който за идеите си се залива с бензин и се запалва пред обществото. За съжаление, тези хора често причиняват повече вреда, отколкото полза на начинанието и бързо биват отхвърлени като фанатици. В това се състои трагичността и заблудата на отрицателното състояние на върбинка.

В това състояние личността следва повика на своята душа и затова временно е заредена с твърде много положителна енергия. Но личността и тялото не могат да се справят с нея, опитват се да я използват, без да имат необходимия опит и знания относно закономерностите във връзка с нея. Личността се опитва „да направи нещо“ с тази изобилна положителна енергия според своите ограничени представи, вместо да я остави да действа сама. С други думи, тя се опитва да прекара дебела струя вода през

твърде тесен маркуч.

И така, личността трябва да научи, че тази енергия не е дадена, за да бъде прахосвана безразборно по собствена воля, а трябва да действа концентрирано. Личността трябва да се грижи и за тялото си - склада на тази енергия, а не да го съсипва. Трябва да разбере още, че натискът предизвиква противонатиск и че добрата идея не трябва да се налага със сила, „да се продава“, а действа далеч по-убедително, ако самата личност е олицетворение на тази идея и се отъждествява с нея.

В положителното състояние на върбинка личността се е научила да обуздава своето нетърпение и целенасочено да използва своята енергия. Тя изпълнява своите задачи, но е винаги готова да чуе и други мнения и да промени становището си, ако я убедят. Мислите ѝ се движат в по-широки рамки. Без затруднение успява да привлече и ентузиазира другите чрез своето вътрешно убеждение.

Лозата и върбинката се различават решително в следните отношения:

Върбинка: Иска да убеди другите в идеята си и поради свръхусърдие упражнява прекалено силен натиск.

Лоза: Упражнява съзнателно натиск, за да наложи своите собствени задачи и цели.

Върбинка - ключови симптоми.

Човекът е въодушевен от определена идея и желае да привлече и други хора към нея. Несправедливостите го разяряват. Дейността му е трескава, надхвърля границите, стреми се към сто и петдесет процентово изпълнение. Поддава се на импулси, настройката е идеалистична, дори мисионерска. Вечна вътрешна готовност за действие. Поучава другите, действа заедно с тях, опитва се да ги принуди за тяхно добро. В желанието си да убеди другите просто ги притиска със своята енергия и ги уморява. Преувеличава, надхвърля възможностите си, налага на всяка цена идеите си и по този начин постига обратни резултати. Фанатично прокарване на идеята, в състояние е „да отиде на барикадите за делото“. Смел е, поема рискове, готов е на жертви за своите цели. Принуждава се чрез голям преразход на енергия да продължава дейността си, дори когато физическите му сили са изчерпани. Дразни се и нервничи, когато нещата не вървят според неговото желание. Физически често е жилав, говори и се дбижи бързо. Вътрешно е толкова напрегнат, че почти никога не може да се отпусне.

Децата от този тип са свръхактивни и е трудно вечер да ги убедим да си легнат.

Потенциал в трансформирано състояние

В положителното състояние на върбинка човек държи на идеята си, но признава на другите правото на собствено мнение. При спорове е в състояние да приеме състоятелните аргументи на другите. Вижда нещата по-широко. Влага изключителната си енергия целенасочено и с желание за постигане на достойни цели. Без усилие вдъхновява, увлича и насочва другите.

Подпомагащи препоръки за състоянието на върбинка

Личностите от този тип трябва да разберат, че непрекъснатото напрежение все някога ще доведе системата до рухване и от това няма да спечели никой. Трябва да разбере, че не е решаващо влаганото усилие, а преди всичко подходящата психологическа тактика, която ще доведе до успех. Натискът върху другите не е подходящ, трябва да се търси сътрудничество. Необходимо е въвеждането на почивки в дневната програма. Полезно е провеждането на различни форми на медитиране: тайчи и други. Препоръчва се упражняването на спорт в интензивни форми, за да се насочи положително енергията и силата на концентрацията.

Мисли за положителна настройка: „ще се оттегля и ще направя място на другите“, „обуздавам моята енергия, за да я използвам по-пестеливо и по-насочено“, „аз съм само резервоар на по-висшите сили и се оставам изцяло да ме ръководят, моите вътрешни

импулси".

32. ЛОЗА, VITIS VINIFERA

Известното на всички на увивно растение, е типично за умерения и топъл климат. Малките, зеленикави и уханни цветчета цъфтят в гъсти гроздове, според климата.

Принцип: Лозата е свързана с душевния потенциал на авторитета и налагането на волята. В крайното отрицателно състояние на лоза човек е твърд, жаден за власт и не се респектира от индивидуалността на своите близки.

Лозата представлява извънредно силна форма на енергия, която придава на личностите от този тип свойства на водачи, които поставят и пред себе си високи изисквания. Защото изкушението е голямо, да се изпадне в хипнозата на тази вулканична сила и тя да се използва само за задоволяването на ограничени, егоистични цели. Белязаните с лоза характери са способни, честолюбиви и са ненадминати по сила на волята и присъствие на духа. Те намират изход от всяка криза и държат здраво юздите в ръка. В борбата за оцеляване те винаги успяват. Това рано или късно утвърждава у тях вътрешното убеждение за непогрешимост и те започват да вярват, че правят благоволение на другите, когато им натрапват съветите си и настояват за тяхното изпълнение.

„Немога да разбера какво искат - това е за тяхно добро...“, казва авторитарния ръководител на колегата си, който иска да му намекне нещо за неговия малко военен стил на ръководство, „те нямат понятие от тези неща“, поклаща глава и отминава въпроса. Когато неговия отдел отново е изпреварил другите, той размисля, дали да не поеме ръководството и на някой от другите отдели - „Колегиалност?... Почтеност?... Смешно! В света на сделките човек трябва да се научи да минава през трупове“.

Много злодеи, подлещи и тирани от световната история и литература, от Дионисий до Нерон, са възплъщение на отрицателното състояние на лоза. Достатъчно е да отворим само едно от илюстрираните списания: съобщенията за диктатури, жестокости и мъчения показват, че отрицателната енергия на лозата и днес бушува по нашата планета с неотслабнала сила.

В отрицателното състояние на лоза човек загубва напълно преценка за другите и действа силно субективно и предубедено: „Трябва здраво да стегна сина си“, казва бащата, без да държи сметка за това, че синът му вместо привързаност изпитва страх от него. „Вие не трябва да мислите, а само да изпълнявате това, което ви казвам...“ наставлява строгата учителка по балет балерините си. В сред хората, които се нуждаят от лоза откриваме учудващо много хора на изкуството, които при своята висока чувствителност и честолюбие всеки ден с желязна воля провеждат упражненията или репетициите си, на фона на грижите за формата, сроковете за премиерата, страха за кариерата. Този страх, съчетан с честолюбието, желязната воля и вътрешния стремеж към успех, е конфликтът, който лежи в основата на почти всяко състояние на лоза.

Това състояние показва заблудението на личността, която използва притока от мощни сили, за които всъщност не е дорасла, за задоволяване на своята собствена суетност и само в своя полза, вместо да изпълнява по-висш план.

Когато човек приеме есенция от лоза и се отвори за своето Висше Аз и за по-висшите цели на душата си, той забелязва, как е носен от същата онази сила, с която преди това е искал да контролира всичко.

Човек чувства, как се съчетават волята с обичта и мощта с мъдростта. И понеже той вече не действа чисто егоистично, а в смисъла на по-висшето цяло, в него се вливат

все повече сили.

Така човек става инструмент на по-висш план и затова със своите действия служи на интересите на ближните. Признанието от тяхна страна съзнателно или не, придава на положителните характери от типа на лозата нови сили и им изгражда заслужен авторитет, който не се нуждае от диктаторски внушения.

В положителното състояние на лоза човек разбира, че така наречените водачески способности всъщност са необходими само в краткотрайни критични ситуации и че през цялото останало време той е само „първият слуга на своята държава“, както това е казал много добре Фридрих Велики. Човек чувства задачата си в смисъла да помага на другите да открият своя собствен път.

На практика често се получава така, че състоянието на лоза се проявява заедно с друга, привидно противоположна черта, например на бор или горчивка. В такъв случай конфликтът в личността се състои в това, че например голямата впечатлителност (горчивка) трябва да се компенсира чрез сила на волята и твърдостта (лоза).

При жените състоянието на лоза се проявява обикновено в скрита форма. Силната воля по-рядко се изразява в твърди изисквания, по-скоро може да се отгатне по погледа и действията.

Отрицателното състояние на лоза може да се проявява с всички телесни явления, които са израз на силно вътрешно напрежение - високо кръвно налягане, втвърдяване на съдовете и ставите, различни съдови неврози и други подобни.

Лоза - ключови симптоми

Доминиращо честолюбие, жажда за власт, „малък тиран“.

Симптоми в блокирано състояние.

Способен, извънредно самоуверен, голяма сила на егото. Има проблеми със заповедите и подчинението. Поема охотно управлението и често е „спасителя в критични ситуации“. В състояние е да злоупотребява с големите си способности за постигане на лични цели. Не се съобразява с мнението на другите. Нито за миг не се съмнява в своето превъзходство и затова налага на другите волята си. Домашен тиранин и диктатор. Твърд, немилосърден до жестокост, при това без чувство за вина. Главата доминира над сърцето. Управлява, всявайки умишлено страх всред другите. Пациентът от този тип поучава лекаря при болничното си легло и респектира болничния персонал. Не влиза в спор, защото винаги има право. Хората, които не искат да участват в играта за власт, не се удостояват с внимание. Вътрешната неотстъпчивост може да доведе до непоносимо вътрешно напрежение и до физическа болка.

Децата от този тип малтретират брутално своите съученици.

Потенциал в трансформирано състояние.

Мъдър и разбиращ ръководител, любим учител, който се радва на заслужен авторитет, „добрият пастир“. Може добре да разпределя задачите и да постави водаческите си способности в услуга на по-висша задача. Помага на другите да си помогнат сами и да намерят собствен път.

Подпомагачи препоръки в състояние на лоза

Да свиква с колективната работа, да работи като един от многото. Да търси в разговора връзка с Висшето Аз на събеседника. Препоръчват се упражненията йога за хармонизиране на енергийното поле. Да упражнява тай-чи като изживяване на енергийния поток.

Мисли за положителна настройка: „да властваш значи да служиш“, „разбирам и уважавам уникалността на всяка личност“, „оказвам помощ за самопомощ“, „да бъде Твоята Воля“.

33. ОРЕХ, JUGLANS REGIA

Високото до 30 м дърво е добре познато на всички. Многобройните мъжки и малкото на брой женски цветове са разположени на едно и също дърво и цъфтят през април-май малко преди или заедно с разлистването.

Принцип: Орехът е свързан с душевните принципи на новото начало и непринудеността. В отрицателно състояние на орех човек е затруднен да вземе най-последно решение, понеже съзнателно или не, е обвързан с част от своята личност с решения или зависимости от миналото.

Така, както орехът е бил почитан в древността като кралско дърво (при древните римляни той е бил посветен на бога Юпитер), и есенцията от цветовете на ореха заема особено положение между 38-те цвята на д-р Бах, понеже тя се прилага при изключителни ситуации на живота, при които назряват решаващи промени. Такива могат да бъдат например ориентирането към нова вяра, сключване на ново партньорство, коренна смяна на професията, емигриране в друга страна.

Както при душевно-духовните нови начинания, орехът помага и при фази на съществени биологични промени, които също обуславят решаващи вътрешни пренагласи и освобождават съвсем нови енергийни потенциали: например при израстването на зъбите, в пубертета, при бременност, в климактериума или в крайния стадий на физическото съществуване.

Всичките големи промени се съпровождат от значителен стрес и нараснала вътрешна несигурност. В такива фази, когато човек е „още нито вън нито вътре“, изпадат и стабилни характери, които обикновено точно знаят какво искат. Те стават податливи на внушенията на скептици и песимисти, връщат се към стари привички, изпадат в сантименталност, държат на конвенционални представи или стари семейни традиции и по такъв начин се излагат на опасността, да се отклонят от взетото решение.

В отрицателното състояние на орех човек е седнал в лодка, която в представите му трябва да го отведе до другия бряг. Той вече вижда всичко отатък, но лодката още не е напълно отвързана. Последните нишки го задържат като омагьосани в миналото, може би едно неочаквано събитие, партньорство или дори решение, което още не е осъзнато. Липсва само решаващото отгласване от брега, заповедта на капитана за отплаване.

Д-р Бах пише за ореха: „Той е за всички онези, които са решили да направят крачка напред в живота си, да скъсат с остарели схващания да оставят зад себе си стари граници и ограничения и да започнат съвсем отначало“. Тази раздяла със старите връзки, мисли и чувства е винаги болезнена и често се отразява и на тялото.

Състоянието на орех често е преходно. За съжаление, истинските характери от типа на ореха се срещат рядко. Ако все пак съществуват, те винаги имат нещо пионерско в себе си и често са първите борци за определени мисли и идеи. Това са хора, които откриват нови духовни болести. Те имат точно определени цели в живота и при тяхното осъществяване действат по-скоро неконвенционално. Тяхната откритост, натискът от страни и естествената съпротива на „инертната маса“ могат временно да ги разколебаят, да ги накарат да се поддадат на конвенционалните си съвременници към връщане назад и да се отклонят от своя собствен път.

Те могат да изпълнят своята мисия само ако духовно са напълно необвързани. Затова те трябва да отхвърлят всичко онова, което може да ги обвърже. Орехът им дава необходимата подкрепа и устойчивост за това.

Доколкото при отрицателното състояние на орех може да се говори за заблуждение на личността, то се крие в преходната колебливост и забавената реакция спрямо импулсите на Висшето Аз. Всъщност, човекът е отворен за вътрешните си импулси, но се оставя лесно да бъде отклонен, вместо напълно да се подчини на водещото начало на своето Висше Аз. Той временно се ориентира все още към други личности и идеи, вместо да се отдаде само на задачата, която му поставя собствената

му душа.

Причините за това често се крият в предишни форми на съществуване; това могат да бъдат връзки на кармата, които още не са разпознати, предишни неправилни решения, които на подсъзнателно ниво влияят аутосугестивно. Затова д-р Бах означава ореха като цвят, който „помага за премахване на омагьосването“.

Енергията на ореха хвърля мост между тези нива и установява връзка между съдбоносните процеси пред и зад завесата; тя помага за окончателното освобождаване от сенките и веригите на миналото.

В положителното състояние на орех човекът вътрешно е напълно свободен и може да отплува към нови хоризонти. Той върви напред към осъществяване на задачата на своя живот, независим от външните обстоятелства и мненията на другите. Самият д-р Едуард Бах е пример за положително състояние на орех. През последните години на живота си той се отказва от всичко постигнато: обществено: признание, икономическа осигуреност, традициите на научната медицина, цялото професионално минало, за да се посвети, осмиван от предишните си колеги, при трудни финансови ситуации, на своето вътрешно призвание.

Тук искаме да посочим някои примери от ежедневието практика, при които орехът може да помогне, дори при твърде напреднали изменения, като се прилага както е обичайно в комбинация с други специфични за характера есенции от цветовете: При навлизане в пенсионна възраст; при доброволно постъпване в старчески дом; след получаване на удар или при други заболявания, при които животът коренно се променя; при започване на работа в свършено непривична за личността среда; след провеждане на психотерапия с разкриване на напълно нови страни на личността, което води до нови вътрешни решения; при развод - физическото разделяне е вече осъществено, но все още има свързващи нишки и отрицателните мисли могат да оказват въздействие.

Есенцията от цвета на ореха се взема и от някои лечители за собствена защита срещу енергийното излъчване на техните пациенти. Освен това тя се прилага за енергийно задържане на хомеопатичното лечение, а също така и като подпомагащо лечение на наркоманите. Орехът действа стабилизиращо и при резултатите от мануалното лечение на гръбначния стълб и при смущения в израстването на зъбите.

Необходимо е да се посочат различията в повлияването на колебливостта при различните цветове по д-р Бах:

Червен кантарион: повлиява се поради слабост на собствената воля.

Цератостигма: повлиява се поради неувереност в собствената преценка.

Хрущялка: повлиява се поради тотална липса на душевна целенасоченост; хората от този тип се колебаят енергийно насам и нататък.

Овсига: повлиява се поради неяснота относно собствените намерения.

Нокът: повлиява се, понеже съзнанието се намира повече в миналото.

Повет: повлиява се, понеже съзнанието се намира предимно във фантастичните светове.

Орех: повлиява се поради повишена чувствителност и колебливост във важни фази на ново начало в живота.

Орех - ключови симптоми

Несигурност, податливост на влияния и колебливост във фазите на ново начало в живота. „Цветът, който осигурява прехода“.

Симптоми в блокирано състояние.

Човекът в това състояние има ясни цели в живота и знае точно какво иска, но има в момента затруднения да остане верен на себе си. Обикновено е много самостоятелен, но временно може да стане колеблив поради семейни съображения, обществена обвързаност, сантиментални спомени или мнението на скептично

настроени личности. Взел е важно решение за живота си, липсва само последната крачка за осъществяването му. Би искал да остави зад гърба си всички ограничения и въздействия, но това не му се отдава напълно. При жизненоважни решения трудно се освобождава от влиянието на силни и впечатляващи личности: учител, партньор, други примери за подражание. Поради неочаквано външно събитие е принуден да преосмисли изцяло плана си за живота. Осъществяват се решаващи промени в живота: смяна на професията развод, пенсиониране, преместване в друг град, постъпване в старчески дом и т.н. Предстоят решаващи фази на биологическа промяна: менопауза, бременност, пубертет, растеж на зъби, болест в краен стадий. Желает вътрешно да бъде наясно с промените. Въпреки решението си, по неизвестни причини все още не може да скъса с някаква стара привичка. Партньорството е прекратено, но въпреки разделянето чувства все още въздействието на партньора.

Потенциал в трансформирано състояние

Пионер, който остава верен на себе си. Преследва неотклонно целта си в живота, въпреки всички препятствия и въпреки мнението на другите. Приема новото непринудено и открито. Вижда закономерността, която се крие зад измененията. Нечувствителен е спрямо външни влияния и е отворен за вътрешните импулси. Най-после може да се освободи от сенките на миналото.

Подпомагащи препоръки за състоянието на орех

Във фазите на съществени промени в живота да спи достатъчно, да се храни разумно. Да избягва всички странични фактори, които биха могли да засилят несигурността на личността. Да медитира в коронната чакра. Да размишлява върху принципите и действията на велики майстори; да чете И-Дзин.

Мисли за положителна настройка: „следвам само вътрешните си импулси“, „отминавам всички ограничения, които ми пречат в осъществяването на моята цел в живота“, „ще издържа“, „разрушителните влияния не ме засягат“.

34. БЛАТНА ПЕРУШИНКА, NOTTONIA PALUSTRIS

Блатната перушина е блатно и водно растение от семейството на игликовите и цъфти през май – юни. Бледолилавите цветове с жълт център са разположени спираловидно около голото стъбло. Подобните на пера листа се намират под водната повърхност.

Принцип: Блатната перушина е във връзка с душевните качества на смириенето и мъдростта. В отрицателно състояние на блатна перушина човек не проявява характерната за този тип мъдрост, а се оттегля с резервирана гордост.

При водната перушина имаме случай на, до голяма степен, трансформирано енергийно състояние. Отрицателните черти на блатната перушина се проявяват почти едновременно с положителните и представляват временни отклонения.

Външната форма на блатната перушина отразява добре нейната Вътрешна енергия: нежна, но изправена. А устойчивостта на растението се дължи на силно разклонените листа, които остават под повърхността на водата.

Хората с подчертани качества на блатна перушина обикновено владеят добре своята високоразвита личност. Те излъчват ненаатрапващо се превъзходство и независимост. Често те изглеждат в очите на околните недостъпни и неуязвими. Хората с чертите на блатната перушина се различават от другите. Като благородна сиамска котка те се движат с достойнство по своя собствен път. Кой не си е помислял при вида на такива същества: „такъв бих искал да бъда“. Но въпреки своите способности и индивидуалност, тези характери имат и специфични затруднения:

Ето например уважаваната учителка по йога. Въпреки своята независимост и превъзходство тя се чувства понякога изолирана от своите близки. В такива дни ѝ е трудно да слезе от вътрешния пиедестал, на който са я издигнали нейните ученици, и да разговаря непринудено с тях. Понеже преливащият от чувства приятелски тон е непривичен за нея, а благосклонността ѝ блика предимно от духовни извори, тя понякога не може да намери подход и предпочита да остане сдържана.

Въпреки, че хората трудно пробиват защитната стена на тези характери, те търсят съветите на личностите от типа на блатната перушина и често изливат пред тях интимните си проблеми.

Ако енергийното натоварване от чужди по същността си хора стане прекалено голямо, може внезапно да се случи така, че характерите от типа на блатната перушина да сметнат, че са наистина нещо особено и да се поддадат на заложените в тях гордост и надменност. Те се оттеглят в бронираната си черупка и там никой не трябва да ги безпокои. Така, както самите те по принцип не се бъркат в работите на другите, те отхвърлят намесата и при себе си, дори когато са болни. Те предпочитат да се справят сами със своите проблеми. По този начин те блокират много енергия, което в течение на времето води до напрежения и втвърдявания в гърба, тила и ставите.

Хората със силно подчертани качества на блатна перушина са особено ценени като председатели и ръководители, не само заради съвестната им работа, но преди всичко заради способността им да остават всред бушуващите емоции на сътрудниците обективни и спокойни като скала. Те почти винаги остават над дребнавостите и работят тактично и спокойно на заден план. Единственото, което им тежи, е взимането на твърди решения, имайки предвид интересите на всички участници. Ръководителят от този тип никога няма да принуди служителя за нещо, за разлика от типа на лозата. Но ако подчиненият му систематически не отговаря на представите му, той вътрешно се отдръпва от него.

Когато човек в отрицателно състояние на блатна перушина твърде дълго се крие зад своята защитна броня, той страда от това, защото се изолира от живия обмен на енергия, без който не може да живее дори и най-самостоятелната личност. Отношенията между него и околните се втвърдяват. Личността в този момент по погрешка се е отклонила от водачеството на своето Висше Аз и не иска да разбере, че нейното превъзходство и изключителност същевременно я задължават.

Вместо да се разграничава от другите хора, личността от типа на блатната перушина трябва чрез съзнателен или несъзнателен обмен на енергия да препредава на околните своите качества и чрез своето превъзходство да ги вдъхновява.

Това даване на пример е една изпъкваща черта на хората в положително състояние на блатна перушина. Такива хора представляват за околните остров на спокойствие, мир и сигурност. С предразполагащ чар и вътрешно достойнство те овладяват житейските ситуации.

От този тип са често учителите и лечителите от различни системи. Когато понякога лечителят загуби контакт с пациентите си или внезапно изпита желание да се изолира напълно от света, се препоръчва взимането на есенция от блатна перушина.

Блатна перушина - ключови симптоми

Временно: Вътрешна резервираност, горда изолация, подчертано чувство за превъзходство. **Симптоми в блокирано състояние**

Те се появяват винаги във връзка с трансформирания потенциал. Поради своето превъзходство човекът в това състояние се чувства понякога изолиран. Действа понякога снизходително или гордо. Не търпи чужда намеса в личните му работи. Решава сам всичките си проблеми, без да занимава другите с тях. Понеже установява вътрешна дистанция, се възприема от околните като високомерен, надменен и

арогантен. Трудно му е да се държи непринудено с хората. Желает да слезе от своя вътрешен пиедестал, но не знае как. Понякога не знае докъде трябва да стигне в дадено положение и, ако не е сигурен, се оттегля. Желает да се изолира от всичко: „моя дом е моята крепост“. За другите е трудно да преодолеят вътрешната му защитна преграда и да влезнат в истински контакт с него. Избягва емоционалната размяна на мнения, понеже го изтощава. Търсен съветник, понякога и изповедник. Не съумява да се отпусне и разтовари достатъчно. Плаче рядко, стреми се към вътрешна съдържаност.

Потенциал в трансформирано състояние

Сърдечен, спокоен, тактично съдържан. Вътрешно независим, уравновесен. Способен, компетентен, често превъзхожда другите. Има добро самочувствие, познава способностите си. Справя се добре сам, обича да остава сам със себе си. Общо взето е уредил добре живота си. Движи се тихо и ненаатрапливо, често говори тихо, учтиво и проникновено. Толерантно отношение към другите: „живее и оставя да живеят“. Не би се намесил никога, дори да е на съвсем различно мнение. Издига се обикновено над дребнавостите, „скала в морето“. Работи сигурно и съвестно, предпочита да е на заден план. За другите е пример на уравновесен и вътрешно независим човек. Действа скромно, с обич и мъдрост. Създава около себе си атмосфера на спокойствие, сигурност и търпимост.

Подпомагащи препоръки за състоянието на блатна перушина

Да се упражнява в установяване на контакт с Висшето Аз на всеки човек, с който има връзка. Да се занимава с любими дейности, свързани със земята.

Мисли за положителна настройка: „участвам и ще участвам“, „нуждая се от света и той се нуждае от мене“, „открит съм за другите“, „действам с любов, смирение и мъдрост“.

35. КОНСКИ КЕСТЕН, AESCULUS HIPPOCASTANUM

Цъфти 3 края на май или началото на юни. Горните цветове на дървото са обикновено мъжки, а долните - женски. Цветовете са бяло-жълти, по-късно с червеникави петна.

Принцип: Конският кестен е свързан с душевните качества на душевно спокойствие и анализ. В отрицателното състояние на конски кестен човек е жертва на криворазбрани, неподходящи разбирания.

Почти всеки познава това състояние: човек е имал неприятности в службата, но след двучасови разгорещени разисквания всичко изглежда задоволително. Вечерта той лежи във ваната, за да се отпусне, но в главата му разискванията продължават, хрумва му какво още е могъл дакаже. Отново и отново продължава защитата пред несъществуващ управителен съвет, чуват се язвителните забележки на търговските партньори, за които той бе имал толкова високо мнение. Такова разочарование. Дали трябва да се откаже? А какво ще стане с новата голяма поръчка? Сега няма повече да мисли за това, утре сутринта ще прехвърли всичко отново през главата си, а сега бързо в леглото и да заспива. Но сънят не идва и неспирният бяг на мислите започва отново, със същите доводи и възражения...

Хората с изразени качества на конски кестен често попадат в това състояние. Много от тях така са свикнали с този диалог, че го приемат за нормално състояние.

В отрицателното състояние на кестен човек е жертва на изключителната сила на личността си, която взема връх над всички останали нива. Някои хора, които се нуждаят от конски кестен, усещат главата си като напълно отделена от тях енергийна единица.

„В мислите си аз се движа като мишка във въртящо се колело и не мога да направя нито крачка напред“, казва един гимназист в състояние на конски кестен. „Мислите ми са като щурец в ухото, те просто не искат да оставят главата ми на спокойствие“. „Наскоро щях да се сблъскам с уличен стълб, унесен в мислите си“. „Глабата ми така бръмчи от вътрешно дърдорене, че просто нямам вече ясна мисъл в бюрото“. - Това са типични изказвания на хора в отрицателно състояние на конски кестен.

Не малко от тях се оплакват от хронични болки в предната част на главата, особено в областта на очите. Те често заспиват трудно или се събуждат много рано, събудени от мислите си. Силното душевно напрежение често личи по израза на лицето. Хората в това състояние често дъвчат несъзнателно, подобно на състоянието при *върбинката*.

Отрицателното състояние на конски кестен вероятно се дължи на несъвършеното протичане на селекционния процес на душевно-духовно ниво. Личността не е изработила достатъчни механизми за подбор на мисловните импулси. Тя възприема всичко, което възниква и - изправена пред потоп от мисловни импулси - не може да ги подреди. Те се трупат като бележки и книжа върху неподредено бюро, които скриват истински важните дела. Човекът пред бюрото е толкова раздразнен, че не успява да въведе ред, не може да отдели същественото от маловажното.

Отделянето на душата от водачеството на нейното Висше Аз при отрицателното състояние на конски кестен се проявява с егоцентризм и духовно обсебване. Лишена от висшестоящия жизнен принцип, личността изразходва твърде много духовна енергия, нещо не разбира, нещо сбърква, тръгва по погрешни пътища и става жертва на идващи от околните импулси, които са непривични за нейното душевно програмиране. Когато се подчини отново на своето Висше Аз, личността автоматично започва да разпределя и подрежда всички импулси по най-целесъобразен начин. Тя отстранява всички смущаващи чужди схващания, които не си схождат с нейната душевна програма.

В положителното състояние на конски кестен личността пропуска край себе си чуждите мисловни импулси без ни най-малко да се повлияе от тях. Нейното душевно състояние се доминира от мир и спокойствие. Състоянието ѝ е като бистро езеро, от което изплуват сами точните отговори и решения. Силата на духовното ниво се използва конструктивно.

Необходимо е да се посочат различията в чувството за мисловно натоварване в състоянията на обикновен габър, едногодишна хрущялка и цвят от конски кестен:

Обикновен габър: Главата тежи, човек се чувства духовно претоварен; на преден план стои инертността.

Едногодишна хрущялка: Човек се колебае в мислите си между две възможности, както скача скакалецът; на преден план стои нерешителността.

Конски кестен: Мисловният апарат е превъзбуден; мислите се въртят непрекъснато; човек се чувства вътрешно обречен.

Конски кестен - ключови симптоми

Определени мисли се въртят непрекъснато в главата, не може да се освободи от тях, води разговори и диалози вътре в себе си.

Симптоми в блокирано състояние

Нежелани мисли или образи се трупат непрекъснато в съзнанието и човек не може да се освободи от тях. Даден проблем или събитие не го оставят на мира и отравят настроението му. Непрекъснато мисли, „какво е трябвало да каже“ или „какво би трябвало да каже“. Прилича на грамофонна плоча, която прескача и повтаря все едно и също. В мислите си тъпче на едно място, чувства се като мишка, която бяга в затворен кръг. Разпокъсани мисли, главата регистрира като ехо всичко чуто. Обработка

вътрешно едни и същи проблеми, без да стигне до някакво решение. Вътрешна свръхактивност на мисловния апарат, поради което в ежедневната работа е неконцентриран, например не чува когато го заговорят. Поради измъчващия го мисловен поток заспива трудно и се буди много рано. Вътрешното му напрежение се изразява често със скърцане със зъби, дъвчене, чувство за напрежение в челото и очите.

Потенциал в трансформирано състояние

Уравновесено състояние на духа, в главата цари мир и спокойствие. Вътрешното спокойствие осигурява решението на всеки проблем. Работи конструктивно със силата на мисълта си.

Подпомагащи препоръки за състоянието на конски кестен

Да размишлява на тема „силата на мисълта“. Да отстранява нежеланите мисли чрез образни представи: потапяне във вода, изгаряне в огън, затрупване със сняг, откарване с влак и т.н. Да прави дихателни и йога упражнения, които хармонизират енергийната система.

Мисли за положителна настройка: „изпълва ме спокойствие“, „всичко се развива последователно“, „търсеното решение възниква от само себе си у мене“, „отстранявам всички чужди и неподходящи схващания“.

36. КЛОНЕСТА ОВСИГА, BROMUS RAMOSUS

Широко разпространено растение с височина 60-120 см, подобно на овес. Среца се във влажни гори, гъсти храсталаци и канавки. Двуполовите цветове се крият в плевниците.

Принцип: Клонестата овсига е свързана с душевните качества на призванието и целеустремеността. В отрицателното състояние на овсига човек не знае за какво е призван и затова се чувства вътрешно празен и неудовлетворен.

Типичните характери от типа на клонестата овсига се проявяват още в юношеската възраст. В повечето случаи те са многостранно надарени и не е необходимо много да се напрягат, за да постигнат нещо. Лесно постигат предначертаното. Въпреки това те са честолюбиви и биха искали да постигнат нещо изключително. Но те имат само слаба представа за това, кое всъщност е изключителното. Едновременно с това хората от този тип желаят да се наслаждават на живота и то по-скоро по неконвенционален начин. Те не искат да плуват по течението, а се опитват сами да управляват кораба на живота си. Само името на пристанището още не им е известно. Затова характерите от типа на овсигата трудно намират мястото си в обществото. Може да им се случи, поради непостоянството на духа им, да попаднат в кръгове, които не отговарят на тяхното духовно ниво, което създава допълнителна празнота у тях.

Животът предлага непрекъснато нови възможности на хората от типа на овсигата. Те имат много начинания, упражняват често много професии, почти винаги с успех, но им липсва винаги последната сигурност, за да се определят точно и завинаги в една насока. Получава се точно обратното. След известно време, започнатата с голяма радост дейност става безинтересна и колегите се квалифицират като скучни. Така човек сам разрушава онова, което е изградил, за да се залови със следващата възможност, която този път вече трябва да донесе голямото удовлетворение.

Ако тези черти ни са чужди, бихме могли да помислим, че това състояние на творчески кипеж е твърде стимулиращо, но всъщност това не е така и хората от този тип чувстват вътрешно, как въпреки всичките им дарби и активност, животът се изплъзва край тях. Требожи ги, че никога не могат от сърце да кажат „да“ и никога не могат действително да се зарадват на плодовете на своята дейност.

Хората от типа на клонестата овсига са душевно вечните ергени. Те винаги търсят и никога не достигат до целта. В действителност отрицателното състояние на овсига може да се разглежда и като удължен душевен пубертет. Човек има много идеи, много представи и желания, разпилява много енергия във всички посоки, вместо да се насочи към една единствена цел под водачеството на своето Висше Аз.

Заблудата при това състояние се крие в твърде голямата своеобразност и егоцентричност на личността, която сляпо търси своите цели във външния свят, вместо да разбере, че трябва да последва своето Висше Аз, за да намери вътре в себе си отдавна взетото решение.

Хората в това състояние трябва да се научат да живеят по-дълбоко, отколкото широко. Тогава те ще установят, че животът не става по-скучен, както са се страхували, а предлага неподозирани нови преживявания. Освен това те винаги трябва вътрешно да си поставят въпроса „защо?“ при всяко взимане на решение. Защото трябва да разберат, че не е важно дали ще бъде „изключително“, а „правилно“ за даденото положение, и то колкото е възможно по-добре и по-цялостно, понеже всяка дейност е част от по-висше смислено явление. Те трябва да знаят, че техните многостранни дарби се използват на по-висше ниво и трябва да потърсят вътрешното си ръководство.

Когато хората взимат есенция от овсига, те чувстват, как стават вътрешно спокойни, по-прозорливи и по-сигурни. Постепенно те разбират към какво всъщност се стремят и действат повече интуитивно, отколкото импулсивно. Разностранните им възможности се насочват в една генерална линия, подчиняват се на превъзхождаща цел и не се отклоняват по примамливи нови възможности. Животът остава разнообразен, но едновременно с това носи удовлетворение и щастие.

Освен джелът, също и клонестата овсига служи за даване на начален тласък при лечение, при което досегашната комбинация от цветове не е дала резултат или са прилагани твърде много различни цветове.

Но състоянието на овсига често пъти е трайно и може да се проследи назад до детството. Типичните деца от този тип рядко се задържат в определен кръг, те са всякъде и никъде, но никога не се присъединяват напълно. Понякога състоянието се причинява от родители, които са много властни и отнемат на детето самостоятелните решения, с което затрудняват неговото развитие.

Овсигата често е показана при взимане на професионални решения и при преходната възраст на мъжа. Според опита на някои практики, хората в отрицателно състояние на овсига са имали понякога затруднения в сексуалната сфера. Много от тях са показали склонност и към прехранване.

Необходимо е да се прави разлика между нерешителността при едногодишна хрущялка и при клонеста овсига:

Едногодишна хрущялка: колебание между две възможности.

Клонеста овсига: разполага с толкова много възможности, че не може да се спре дори само на две от тях.

Клонеста овсига - ключови симптоми

Неопределеност на целите, неудовлетвореност понеже не може да намери цел в живота.

Симптоми в блокирано състояние

Има неясни представи за целите, не може да определи посоката си в живота. Това води до неудовлетвореност, чувство за празнота или скука. Човекът в това състояние е честолюбив и желае да постигне нещо изключително, но не знае точно какво. Въпреки многото възможности няма наклонност към определена професия, а тази безтегловност го прави колеблив. Групат се все по-нови и нови проекти. Потиснат е, защото при него нещата не са така ясни, както при много други хора. Притежава разностранни дарби,

пробва много неща, но нищо не му донася истинско удовлетворение. Талантите и способностите му остават неоползотворени напълно. Вътрешно не се определя и затова несъзнателно попада във все по-незадоволяващи положения. Разпръсква силите си. Живее в неподходящи професионални и лични отношения.

Потенциал в трансформирано състояние

Способен е да оцени своите възможности и да ги разгърне напълно. В многостранните си дарби може да следва единна линия към висша цел и да довежда всяко дело до успешен край. Има ясни представи и амбиции и нищо не може да го отклони от тях. Способен е да прави много неща добре, а при необходимост и да упражнява успешно няколко професии едновременно.

Подпомагащи препоръки при състояние на клонеста овсига

Да започне да подчинява живота си на по-висша духовна цел. Да се обърне за помощ към духовната си същност. Да определи стойностите за различните интереси и да ги осъществява - някои като хоби, други като професия. По-добре да определя по-дълъг срок за изпълнение, но да довежда всичко до успешен край.

Мисли за положителна настройка: „следвам вътрешно определената от мен посока на живота“, „оставям се да ме водят“, „предвиждам нещата и избирам подходящите за мене възможности“, „поставям дарбите си в услуга на по-висшето начало“.

37. ШИПКА, ROSA CANINA

Широко разпространен храст по слънчеви крайнини на горите, полета и каменисти склонове. Белите, светлорозови и тъмнорозови цветове цъфтят между юни и август поединично или в групи по три.

Принцип: Шипката е свързана с душевните потенциали на предаността и вътрешната мотива-ция. В отрицателното състояние на шипка принципът на предаността е разбран погрешно и се изживява отрицателно.

Вместо да живее с радост и да се отдаде на задачата в рамките на висшето единство, човекът в отрицателно състояние на шипка възприема поведението отрицателно очакване. Това недоразумение произлиза често от първите дни на живота или идва от предишни форми на съществуване. То обуславя цялостно потискане на собствената инициатива, апатичен отказ спрямо вътрешния и външен живот.

Кърмачето, което часове наред плаче за майка си, накрая губи надежда, че тя ще се върне и ще уголи глада му. То се предава на съдбата си с чувството на изоставеност и безнадеждност. Интересът към живота се загубва и остава само едно вегетиране без енергия.

Хората, които се нуждаят от шипка, често изглеждат доста зле, като растения, които вехнат. Те отдавна вече са преминали през депресията, капитулирали са и са се примирили със съдбата си. Те вярват, че обстоятелствата около тях не могат да се променят - тяхното хронично заболяване, несполучливият им брак или незадоволителната професия. Изобщо не вярват, че за тях нещо може да се промени. „Това е семейна черта!“, „трябва някак да живея с това!“, „за мене всичко вече е отминало!“ Подобни изявления не могат да се възприемат от околните им, понеже обстоятелствата никак не са толкова отрицателни.

Хората в отрицателно състояние на шипка са досадни, но създаващи напрежение партньори, защото тяхната потиснатост и безучастност действат угнетяващо върху всички околни. Някои лечители означават състоянието на шипка като „душевна

анемия", понеже личността не е в състояние да приеме и трансформира в себе си космическата жизнена енергия.

Не винаги отрицателното състояние на шипка е така явно, както беше описано по-горе. Ако то протича на по-скрити нива, може да се прояви под формата на компенсаторна свръхактивност, каквато понякога наблюдаваме при така наречените преуспяващи мениджъри.

Човекът, който взема есенция от шипка, чувства постепенното събуждане на жизнените сили в себе си и започва нов живот. Освободен от потиснатостта си, той придобива все повече вкус към живота.

Шипката се прилага продължително време, но се е оказала полезна и при кратковременни състояния, на понижена енергия, например по време на психотерапия, при отслабване на жизнените сили поради твърде голямо сексуално изразходване, както и след усилената работа по изграждане на собствената личност.

Ето й разликата в безнадеждността при състоянията на шипка и европейски улекс:

Шипка: живее в парализирано безразличие, не се надява на нищо, пълна пасивност.

Улекс: имал е надежди, но сега е отчаян, защото смята че напълно ги е загубил. Вътрешно е малко по-активен отколкото при шипката.

Необходимо е да се прави разлика между примирението в състояние на кестен и шипка:

Ядлив кестен: смята, че е достигнал границите на издръжливостта си и стои непосредствено пред границата на отчаянието, но все още не се е предал.

Шипка: примирил се е с това, че е преминал границата. Вътрешно се е предал частично или изцяло. По-пасивен, отколкото при кестена.

Шипка - ключови симптоми

Безучастие, потиснатост, примирение, вътрешно капитулиране.

Симптоми в блокирано състояние

Предава се вътрешно, въпреки че външните обстоятелства не са толкова безнадеждни или отрицателни. Пълна загуба на радост от живота и на вътрешен подтик, поради неосъзнати отрицателни преценки. Не прави нищо, за да промени живота си в положителна насока. Примириява се със съдбата си, приема я такава, каквато е, например несполучлив брак, незадоволителна професия, хронично заболяване и т.н. Вярва, че е наследствено обременен. Чувство на тъга, постоянна досада, равнодушие и вътрешна празнота. Не се оплаква, защото приема състоянието си за нормално. Огпуснатост, пълна липса на енергия, вегетиране. Говори с безизразен глас.

Потенциал в трансформирано състояние

Всеки ден изпитва нов интерес към живота. Изпълнява ежедневните си задължения без чувство на досада. Следва с радост своите вътрешни жизнени интереси. Живее с чувството за вътрешна свобода и гъвкавост.

Подпомагащи препоръки за състоянието на шипка

Да разбере, че трябва съзнателно и решително да промени своята отрицателна душевна нагласа. Да проведе психотерапия със символична работа. Да упражнява физически хобита, при които трябва да се реагира гъвкаво и да се импровизира.

Мисли за положителна настройка:

„Мога да постигна всичко, което желая от живота“.

„Чувствам, че животът ми става все по-хубав и по-интересен“.

„Включвам се изцяло в живота“.

„Разработвам нови, положителни програми за живота“.

38. ЖЪЛТА ВЪРБА, SALIX VITELLINA

Всред многото видове върба, този се разпознава лесно по златисто-оранжевия цвят на клоните през зимата. Среща се в Западна Европа в ниски, блатисти местности. Двудомно дърво.

Принцип: Жълтата върба е във връзка с душевните качества на личната отговорност и конструктивното мислене. В отрицателното състояние на жълта върба, човек търси вината само във външния свят и често мисли отрицателно и разрушително.

В отрицателни периоди на жълта върба човек негодува срещу злата си съдба и не може да разбере, как другите могат да бъдат толкова щастливи и безгрижни. Това го дразни и той се изкушава да им развали доброто настроение. Всеки човек е имал такива черни дни. Те са

израз на преходното отрицателно състояние на жълта върба.

За съжаление, това състояние може да стане хронично и да се отрази разрушително на него и околните му. Както гнилата ябълка заразява всички ябълки в кошницата, така и човекът в хронично отрицателно състояние на жълта върба предава своето настроение на мърморко и отрицател на околните.

В отрицателното състояние на жълта върба човек се чувства бедна жертва на зла съдба, винаги насочена срещу него. „С какво съм заслужил това?“, „как може животът да бъде толкова несправедлив!“, се провиква той, без да включва в равносметката своето собствено поведение.

Човекът в това състояние силно изявява външно своите разочарования и огорчение. То се среща естествено по-често при хората, които са преминали средата на живота и почват да чувстват подсъзнателно, колко малко са постигнали от своите идеали и надежди.

Ръководителят, който трябва да отстъпи мястото си на своя подчинен се чувства подценен и изигран от него. „Е добре, нека да бъде така, щом като е толкова способен...“, казва той с обиден израз на лицето.

Хроничните характери на жълта върба са оградени от невидима стена на мрачно настроение. Те могат години наред да носят в сърцето си огорчение от определен човек или от дадено положение, без да го изложат открито. Свекървата обвинява вътрешно снахата, че се е отделила със сина ѝ в отделно жилище, външно остава учтива, но отношенията са напрегнати. Тя никога не се противопоставя открито на снаха си, но си отмъщава години наред с прикрити намеци пред сина си, а вътрешната ѝ неудовлетвореност се проявява с периодически ревматични пристъпи.

Хората в отрицателно състояние на жълта върба са като вулкан, който пуши и изтласква отровни изпарения, но никога не избухва.

Това, че снахата пазарува за своята ревматично болна свекърва и пере пердетата ѝ, се приема като нещо естествено, което не се нуждае от внимание или благодарност. Понеже тези характери изискват много, без самите те да дадат. Това отблъсква с течение на времето всички, които са били отзивчиви и приятелски настроени към тях.

Така хроничният тип на жълта върба става все по-самотен и по-озлобен и от своя страна се отдръпва от живота. Ако по-преди е посещавал с удоволствие театъра, сега остава вкъщи „защото новите пиеси или са безинтересни или твърде отрицателни“. Както и да се обсъждат нещата, те виждат вече само отрицателните страни на живота. Типично изказване на такъв пациент, чието състояние е започнало да се подобрява: „чувствам се малко по-добре, но далеч не толкова добре, колкото това изглежда отвън!“. Изглежда така, като че ли иска да възпре появата на положителни чувства в

себе си.

В отрицателното състояние на жълта върба човек се чувства „жертва“ и по този начин намира оправдание пред себе си, за да не носи отговорност за своята съдба. Той сочи упорито околния свят и упорито избягва да направи връзка между вътрешното си състояние и външните събития или поне да се опита да помисли върху това.

В какво се състои несъответствието в отрицателното състояние на жълта върба? И тук то се дължи на нежеланието на личността да приеме водещата роля на своята душа и на своето Висше Аз. В това състояние личността не приема резултатите от това ръководство, защото не преценява успехите в живота по вътрешното изживяване, а предимно по материални критерии. Причина за негодувание срещу съдбата е например невъзможността да се запази хубавата фигура, неуспехът да се получи докторска титла, несполучилата покупка на вила в Швейцария. Обаче това негодувание не е достатъчно, личността се опитва да се барикадира срещу всички по-нататъшни опити за водачество на своето Висше Аз. Вместо да си сътрудничи с него, тя се съпротивлява пасивно и по този начин вреди не само на себе си, но отравя и средата си и гречи по отношение на Висшето Начало.

В упорито отрицателно състояние на жълта върба човек трябва най-напред да се научи да разпознава и възприема своето собствено огорчение и отрицателна настройка. Понеже докато той не е променил отношението към себе си, не може да се постигне нищо и навън. На второ място той трябва да разбере, че всяка неприязън представлява нов градивен камък в растящата стена на отрицателност, която все повече и повече затъмнява собственото слънце. Понеже всяко външно изживяване е последица на вътрешна мисловна проекция и всеки човек живее в един свят, измислен и изграден някога от него самия. Който се чувства жертва става рано или късно такава.

Там, където има дълбока сянка, има и силна светлина. За да излезе от отрицателното състояние, човек трябва съзнателно да тренира, да се съсредоточава върху светлата страна на събитията. Върбата е не само символ на тъгата, но и олицетворение на безкрайното познание и вечната мъдрост, понеже от нея можем да отрязваме клони по всяко време.

В положителното състояние на жълта върба човек разбира, че не е жертва, а строител на своята съдба и още, че има безкрайно много мисловни възможности за конструктивно изграждане на добро бъдеще. Затова хората, които са преодолели отрицателното състояние на жълта върба излъчват вяра, спокойствие и оптимизъм. Защото те вече знаят, че всичко зависи от тях и че всеки е ковач на своето щастие.

В своето духовно развитие човек лесно може да изпадне в отрицателно състояние на жълта върба, ако се натрупат твърде много отрицателни събития, а личността е още неукрепнала, за да се справи с всичко. Вътрешното неудовлетворение се проектира в околния свят и личността става предубедена и необщителна.

Вечните пациенти, които обикалят лекар след лекар и лечител след лечител, често са в съчетано отрицателно състояние на жълта върба и лоза.

Необходимо е да се прави разлика между отрицателните състояния при жълта върба и джел.

Джел: по-активен и по-открит, излива пряко навън вътрешната си омраза, ярост, недоверие и т.н.

Жълта върба: по-пасивен; отрицателните чувства са насочени навътре и обуславят огорчение и чувството на жертва. Под повърхността кипи ярост.

Жълта върба - ключови симптоми

Вътрешна ненавист, огорчение, „жертва на съдбата“.

Симптоми в блокирано състояние

Огорчение от живота и от съдбата. Чувства се онеправдан. Не смята, че сам е

отговорен за положението си, виновни са другите или самите обстоятелства. Има чувството, че животът е твърде пестелив с него. Изпитва безпомощност пред житейските ситуации. Исква от съдбата, но не е готов да дава. Приема помощ от другите, като нещо, което е естествено и така постепенно се отчуждава от тях. Подчертава отрицателните страни на нещата и затова често го определят като мърморко, който разваля доброто настроение на останалите. Обладан е от чувство за безсилие. Завижда вътрешно на другите за по-добрата им съдба, за щастието или здравето им. В екстремните случаи дори опитва да наруши доброто настроение и оптимизма на другите. Прави злобни и отрицателни забележки поради вътрешно огорчение. Кипи в тиха ярост, но не избухва. Вътрешно не желае да признае собствената отрицателна настройка и затова не може да промени нищо. При оздравяване признава с половин уста, че има подобрение.

Потенциал в трансформирано състояние

Основната настройка е положителна, поема сам отговорността за собствената съдба. Разбира зависимостите между своето мислене и външните събития. Знае, че може да привлича както положителното, така и отрицателното, според закона „каквото е вътре, такова е и навън“ и съзнателно работи с този принцип. От „жертва“ става „зидар“ на своята съдба.

Подпомагащи препоръки за отрицателното състояние на жълта върба

Да се занимава със закона за причината и следствието, както и с мисли за кармата. Да търси дейности, в които се влага отговорност и които носят обич и признание, например гледане на деца. Да се движи в обществото на необременени, ведри хора, например чрез участие в хор или музикална група. Да търси творчески хобита, в които може да изрази себе си и да регистрира успехи. Да провежда природолечение чрез диети на въздържание или чрез лимфен дренаж.

Мисли за положителна настройка: „започвам да ръководя живота си въз основа на положителни начала“, „мисля, действам и творя положително“, „все повече разпознавам закона за причината и следствието в ежедневието“, „пречиствам се от всички отрицателни остатъци“.